

Onsdag den 11. januar 2012 (D)

1

33. møde

Onsdag den 11. januar 2012 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til ministre til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

1) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Flemming Damgaard Larsen (V):

Hvordan forholder ministeren sig til de økonomiske vanskeligheder mange øfærger vil opleve, efter at prisen på marinediesel er steget med 38 pct. i perioden 1. januar 2011 til 15. september 2011, når øtilskuddet ikke opjusteres?
(Spm. nr. S 1444).

2) Til udenrigsministeren af:

Alex Ahrendtsen (DF):

Mener udenrigsministeren ikke, at regeringen lever op til grundloven, den Europæiske Menneskeretskonvention og ratificerede FN-konventioner, siden den har valgt at bruge yderligere 10 mio. kr. årligt på Dansk Center for Internationale Studier og Menneskerettigheder?
(Spm. nr. S 1033 (omtrykt)).

3) Til finansministeren af:

Preben Bang Henriksen (V):

Finder ministeren det hensigtsmæssigt – og i overensstemmelse med sædvanlige principper for statslige indkøb – at et privat advokatfirma (Kammeradvokaten) i praksis har monopol på udførelse af alle advokatopgaver for staten, og hvad er begrundelsen for, at staten i aftalen med det pågældende firma har fraskrevet sig retten til at kræve sig oplyst firmaets tidsforbrug på den enkelte sag?
(Spm. nr. S 1489).

4) Til finansministeren af:

Martin Geertsen (V):

Mener ministeren, at det er udtryk for »løntilbageholdenhed på chefgangen«, når regeringen ansætter et større antal særlige rådgivere med en samlet lønramme på over 30 mio. kr. for 2012?
(Spm. nr. S 1500).

5) Til finansministeren af:

Peter Christensen (V):

Er ministeren enig med MF Bjarne Laustsen i, at den kommende skattereform skal indeholde en millionærskat, mod at Radikale Ven-

stre til gengæld får indrømmelser på boligsatten, jf. Berlingske den 5. januar 2012: »Laustsen: R kan overtales til millionærskat«?
(Spm. nr. S 1505).

6) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Har ministeren en holdning til, at et medlem af Folketinget – som er en del af regeringens parlamentariske grundlag – udtaler, at hun ikke entydigt vil svare på, om hun som folkevalgt fortryder, at hun har anvendt ulovlige, udenomsparlamentariske metoder for at opnå sine mål?
(Spm. nr. S 1499, skr. begr.).

7) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Har ministeren en holdning til, at et medlem af Folketinget – som er en del af regeringens parlamentariske grundlag – udtaler, at hun har svært ved at svare på, om hun igen vil gøre noget ulovligt, og mener ministeren ikke, at det er et problem for folkestyret, at der åbenbart er et medlem af Folketinget, der ikke utvetydigt tager afstand fra ulovligheder?
(Spm. nr. S 1501, skr. begr.).

8) Til ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser af:

Mette Bock (LA):

Er det ministerens holdning, at den geografiske tildeling af de 170 studiepladser til maskinmesteruddannelserne, hvor 125 af studiepladserne tilfalder Aarhus og København, mens kun en håndfuld tilfalder SIMAC i Svendborg, afspejler et generelt ønske i regeringen om en uddannelsesmæssig skævvridning af Danmark?
(Spm. nr. S 1407).

9) Til transportministeren af:

Kim Christiansen (DF):

Er ministeren enig med statsministeren, når denne udtaler, at betalingsringen »ikke er perfekt«, og hvad skal der efter ministerens opfattelse til, for at den så bliver perfekt?
(Spm. nr. S 1483).

10) Til transportministeren af:

Kim Christiansen (DF):

Mener ministeren ikke, at man i Danmark burde være lige så grundig i forberedelserne af en eventuel betalingsring, som man har været i Oslo og Stockholm, hvor det forberedende arbejde, herunder lovgivning, tog 4 år, frem for at presse lovgivning igennem inden sommeren 2012 som bebudet af ministeren?
(Spm. nr. S 1485).

11) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Christian Juhl (EL):

Er ministeren tilfreds med forbrugernes mulighed for at vide, om israelske varer kommer fra selve Israel eller fra Vestbredden eller Gaza?

(Spm. nr. S 1348 (omtrykt)).

12) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Kristian Jensen (V):

Hvilke konkrete tiltag vil regeringen igangsætte for at nedbringe det administrative besvær for virksomhederne, som statsministeren lovede i sin nytårstale, og vil VK-regeringens forslag om et 3-års-stop for nye regler for mindre virksomheder være en del af regeringens program?

(Spm. nr. S 1435).

13) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Kristian Jensen (V):

Hvordan vil ministeren konkret følge op på statsministerens nytårstale og sikre, at virksomhedernes konkurrenceevne bliver forbedret, når nu regeringen hidtil har forringet konkurrenceevnen gennem f.eks. højere skatter og afgifter?

(Spm. nr. S 1436).

14) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Mads Rørvig (V):

Hvordan vil ministeren øge væksten i Danmark, samtidig med at regeringen indfører nye skatter og afgifter samt afskaffer det 3-årige regelstop for små og nystartede virksomheder?

(Spm. nr. S 1497).

15) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Mads Rørvig (V):

Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at danske arbejdspladser ikke rykker ud af landet, når regeringen har hævet skatter og afgifter, som gør det dyrere for virksomhederne at producere i Danmark?

(Spm. nr. S 1498).

16) Til beskæftigelsesministeren af:

Mai Henriksen (KF):

Vil ministeren oplyse, hvorfor hun den 11. december 2011 udtalte, at hun finder det dybt forkasteligt, at så mange begår socialt bedrageri, og at hun vil se på, om de sanktioner, der foreligger, er gode nok, når Socialdemokraterne ikke ønskede at indgå i forliget vedrørende en styrket indsats mod socialt bedrageri i maj 2011?

(Spm. nr. S 1363).

17) Til beskæftigelsesministeren af:

Mai Henriksen (KF):

Hvordan forholder ministeren sig til rådmand for Arbejdsmarkedsudvalget i Odense Kommune, Peter Rahbek Juuls, forklaringer i Fyens Stiftstidende den 20. december 2011 i sagen om, at Odense Kommunes Beskæftigelsescenter nu gentagne gange har lækket personlige og fortrolige oplysninger om borgere til helt tilfældige mennesker?

(Spm. nr. S 1399).

18) Til børne- og undervisningsministeren af:

Mette Hjermand Dencker (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at en række daginstitutioner har fravalgt svineköd, og mener ministeren, at det fremmer integrationen at fragte danske børn deres svineköd i daginstitutionerne?

(Spm. nr. S 1487).

19) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Vil ministeren kommentere sin deltagelse i annoncetillægget »Tema-Diabetes« som beskrevet i Ekstra Bladets artikel »Sundhedsminister i pr-fremstød for medicinalfirmaer« bragt den 28. december 2011?

(Spm. nr. S 1458).

20) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Mener ministeren, at det er gavnligt for demokratiet, når ministeren lader sine pressefolk svare på henvendelser til ministeren, som det var tilfældet i forbindelse med Ekstra Bladets artikel »Sundhedsminister i pr-fremstød for medicinalfirmaer«?

(Spm. nr. S 1459).

21) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Jane Heitmann (V):

Vil ministeren gøre rede for, hvilken effekt et forbud mod salgsudstilling af tobaksvarer vil få for antallet af rygere i Danmark, og på hvilken baggrund drager ministeren denne konklusion?

(Spm. nr. S 1488).

22) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Jane Heitmann (V):

Når det af regeringsgrundlaget fremgår, at »Vi vil afsætte midler til en ny strategi for bekæmpelse af rygning hos unge«, vil ministeren så oplyse, hvornår dette arbejde er igangsat, og hvornår strategien er klar til offentliggørelse?

(Spm. nr. S 1490).

23) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V):

Mener regeringen, at aldersgrænsen for køb af øl skal hæves til 18 år?

(Spm. nr. S 1491).

24) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V):

Hvad mener ministeren om registreringen af patientforløbene under kræft- og hjertepakkerne, og hvad er ministerens holdning til eventuelle konkrete forslag til ændringer og tidshorisonten for dem?

(Spm. nr. S 1492).

25) Til miljøministeren af:

Jørn Dohrmann (DF):

Hvilke overvejelser gør ministeren sig omkring en ændring af kravet om, at kolonihaver skal udlejes til markedspris?

(Spm. nr. S 1374).

26) Til miljøministeren af:

Jørn Dohrmann (DF):

Hvordan vil ministeren sikre, at kommuner ikke blot benytter kommunale kolonihavegrunde som en ekstra indtægtskilde, men at kommunerne også tager hensyn til, at almindelige borgere som f.eks. folkepensionister skal have råd til at benytte kolonihaverne?

(Spm. nr. S 1375).

27) Til miljøministeren af:

Anni Matthiesen (V):

Hvad er ministerens holdning til spildevandsudvalgets analyser, der viser, at danske fødevarevirksomheder betaler en kraftig overpris for rensningen af deres spildevand?

(Spm. nr. S 1493).

28) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Fatma Øktem (V):

Hvorfor mener ministeren, at det er en god idé at indføre kvoter for kvinder i bestyrelser?
(Spm. nr. S 1494).

29) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Fatma Øktem (V):

Mener ministeren, at de norske erfaringer med kvoter for kvinder i bestyrelser bør tjene som et forbillede?
(Spm. nr. S 1495).

Kl. 13:00

Første næstformand (Bertel Haarder):
Mødet er åbnet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Kl. 13:00

Første næstformand (Bertel Haarder):

Statsministeren besvarer spørgsmål i spørgetimen i dag, og jeg vil gerne give ordet til statsministeren for den indledende redegørelse. Værsgo.

Kl. 13:01

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Vi står ved indgangen til et nyt år, og jeg vil gerne opridsse nogle af de mål, som regeringen allerede har nået, og noget af det, vi gerne vil i de kommende år.

Det er regeringens klare mål at bringe Danmark sikkert igennem krisen og ud på den anden side med vores velstand, ordentlighed og omsorg for hinanden i behold. Udgangspunktet er ganske alvorligt. Vi står med et underskud på de offentlige finanser på 100 mia. kr., der er krise i verden og i Europa, og krisen er desværre langtfra slut. Som jeg sagde i min nytårstale, bliver 2012 ikke året, hvor vi for alvor kommer fri af problemerne, men 2012 kan til gengæld blive året, hvor vi får taget fat på de alvorlige beslutninger, der skal tages for at komme sikkert ud på den anden side af krisen og for at ændre retningen for Danmark.

Vi er allerede i gang, og jeg vil gerne fremhæve fem punkter, hvor regeringen allerede har gennemført at få en helt ny retning for Danmark:

For det første går vi nu fra en passiv økonomisk politik til en aktiv økonomisk politik. Vi er i gang med at kickstarte dansk økonomi, og vi skaber på den måde job, som ikke ville have været der uden vores kickstart.

For det andet har vi haft modet til at skaffe nye indtægter til vores samfund. Det er ikke så nemt, men det er nødvendigt, hvis vi gerne vil investere i vores børn, vores unge, i forskning og uddannelse.

For det tredje har vi gjort op med VKO's lidt meningsløse symbolpolitik. Vi har ændret den såkaldte knivlovgivning, vi har gjort op med den kriminelle lavalder og ført den tilbage til 15 år, og vi har gjort op med pointsystemet for familiesammenføring.

For det fjerde har vi indledt en ny diskussion om mennesker på kontanthjælp. Vi har gjort op med den fattigdomsideologi, der herskede før. Vi vil stille nye krav til mennesker på kontanthjælp, men også tale med og om hinanden på en ordentlig måde. Derfor har vi afskaffet fattigdomsydelserne, og derfor går vi i gang med at diskutere kontanthjælp på en ny måde.

For det femte er der udenrigspolitikken. Vi tror jo på en bred udenrigspolitik. Det gælder lige fra de skarpe missioner, som vi har gang i i Afghanistan, til øget bistand til de fattige lande. Vi skal have en bred udenrigspolitik i Danmark. Det er også derfor, vi har øget udviklingsbistanden, og det er derfor, at planerne om en permanent toldkontrol ved den dansk-tyske grænse er rullet tilbage.

På fem områder har vi i løbet af vores 100 første dage ændret kursen for Danmark. Det er vi meget tilfredse med.

Men vi har jo selvfølgelig også en række alvorlige beslutninger, som ligger foran os, og som vi kommer til at bruge 2012 på. Vi kommer til at reformere store dele af vores velfærdssamfund. Jeg har allerede nævnt førtidspensionen og kontanthjælpen. Og det er vigtigt at holde fast i, at når vi reformerer de her store områder, gør vi det ikke for at glæde økonomerne. Det handler først og sidst om mennesker; det handler om at kunne bevare det velfærdssamfund, som rigtig mange danskere holder af. Det skal vi gøre ved at reformere tingene.

Vi vil også godt gå i gang med en skattereform – en skattereform, som sænker skatten på arbejde, så flere vil arbejde mere, men som samtidig også er helt og fuldt finansieret og er socialt afbalanceret.

Vi er godt i gang med en ambitiøs energiaftale, som skal sætte gang i den grønne omstilling i Danmark, så vi får mere vedvarende energi, mere grøn teknologi og færre drivhusgasser. Danmark har brug for reformer, og derfor vil vi se fordomsfrit på alle de her områder – det har Danmark brug for i netop den her tid.

På udenrigsområdet har vi en masse arbejde foran os, som vi glæder os til. Netop i dag afholdes den officielle åbningsceremoni for formandskabet. Der er ikke nogen tvivl om, at vi jo sætter os i formandskabsstolen på et meget svært tidspunkt for Europa. Europa står over for en alvorlig krise. Formandskabet er en vigtig opgave for hele Danmark, og vi er helt overbevist om, at vi kan gøre en forskel.

I sidste uge præsenterede vi vores formandskabsprogram, og det handler dybest set om, at vi gerne vil være med til at sikre, at Europas økonomier bliver ansvarlige. Vi vil stimulere væksten i Europa og skabe flere arbejdspladser, og vi vil arbejde for et grønt og sikkert Europa for borgerne.

I Danmark har vi en god og sund tradition for at inddrage Folketinget i alle europapolitiske spørgsmål. Den tradition vil vi selvfølgelig holde fast i, og formandskabet er og bliver en national opgave, som jeg er helt overbevist om at vi kan holde sammen om her i Folketinget.

Alt i alt bliver 2012 et utrolig vigtigt år for Danmark og for Europa. Det er et år, hvor vi skal træffe afgørende beslutninger, og uden at det her skal være en åbningstale, vil jeg sige, at jeg glæder mig til samarbejdet med alle Folketingets partier. Jeg håber, der er rigtig mange, der vil være med til at tage ansvar for, at Danmark kommer sikkert og trygt igennem krisen.

Kl. 13:06

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til statsministeren, som forbilledligt overholdt taletiden.

Der har meldt sig følgende spillere:

Kristian Jensen (V)
Pia Kjærsgaard (DF)
Frank Aaen (EL)
Ole Birk Olesen (LA)
Claus Hjort Frederiksen (V)
Kristian Thulesen Dahl (DF)
Joachim B. Olsen (LA)
Inger Støjberg (V)
Peter Skaarup (DF)
Martin Geertsen (V)
Eva Kjer Hansen (V)

Er der flere, der gerne vil på listen?

I første runde har spørger og minister begge op til 2 minutters talletid. Herefter følger to runder, hvor spørger og minister hver gang har 1 minuts talletid. Det betyder, at vi næppe når alle de nævnte spillere.

Jeg giver nu ordet til hr. Kristian Jensen.

Kl. 13:07

Spm. nr. US 53

Kristian Jensen (V):

Tak for ordet, og godt nytår til statsministeren.

Statsministeren brugte sin tid på at tale om regeringens mål, og hvad man havde opnået. Jeg ved ikke, om det var et mål for regeringen, men regeringen har i hvert fald opnået at gøre det dyrere at være dansker. Med de mange nye afgifter, der er kommet, er det blevet et dyrt nytår for danskerne, og det ser ud til at blive endnu dyrere. En af de danskere, det er blevet dyrere for, er Christina Juhl, som statsministeren muligvis husker fra valgkampens dag to, hvor statsministeren var på besøg hos Christina Juhl. I dagens udgave af Politiken siger Christina Juhl: »Hun«, altså statsministeren, »gav mig personligt hånden og lovede, at det ikke ville være dyrere for mig at være boligejer«. Og videre i artiklen: »Nu kan jeg se, at jeg skal betale 2.000 kroner mere om året«.

Hvem er det, der tager fejl? Er det Christina Juhl eller statsministeren?

Kl. 13:08

Første næstformand (Bertel Haarder):

Statsministeren.

Kl. 13:08

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

En af de ting, vi gik til valg på, var jo, at vi godt kunne se, at der var et stort hul i kassen, som den tidligere regering havde efterladt til os, og at vi selvfølgelig må tage hånd om det. Derfor har vi sagt meget klart til danskerne, at der bliver behov for nye indtægter til vores fællesskab, således at vi har mulighed for at investere i børn og unge, bl.a. uddannelse og forskning. Det er en vigtig prioritering for Danmark, for det har også noget at gøre med, at vi kommer forrest i konkurrencen med andre lande. Så det er altså vigtigt at få nye indtægter.

Vi har gjort meget ud af, at der ikke er boligskatte, der bliver hævet for nogen mennesker, så jeg er lidt i tvivl om, hvad det er, der bliver spurgt om her, men der er jo ikke nogen boligskatte, som bliver hævet.

Kl. 13:09

Første næstformand (Bertel Haarder):

Kristian Jensen.

Kl. 13:09

Kristian Jensen (V):

Se, nu ringede jeg i formiddags til Christina Juhl for at høre, hvad det er, der gør, at hendes bolig bliver 2.000 kr. dyrere, og det er sådan set meget nemt at se, hvad der er udfordringen for Christina Juhl. Regeringen har med sin afgiftspolitik og udspil til NO_x-afgifter og andet gjort fjernvarmen dyrere, således at hun kan forvente en 2.000 kr. dyrere varmeregning. Nu ved jeg ikke, om statsministeren kender boligejere, der ikke opvarmer deres hus, men jeg kender dem ikke. Og hun bor et sted, hvor hun vil blive nabo til en eventuelt kommende betalingsring, og derfor vil hun, når hun skal passe sit arbejde, passe sin uddannelse eller i øvrigt leve sit liv, blive berørt af den betalingsring, der måtte komme.

Når hun fik et personligt håndtryk på og et løfte om, at det ikke ville blive dyrere, fortryder statsministeren så, at man gav det hånd-

tryk i valgkampen og løftet om, at det ikke ville blive dyrere at være boligejer?

Kl. 13:10

Første næstformand (Bertel Haarder):

Statsministeren.

Kl. 13:10

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Ordføreren er jo helt klar over, at vi ikke har hævet en eneste skat på boliger. Det har vi sagt i valgkampen at vi ikke ville, og det har vi heller ikke gjort nu. Så det er jo ikke blevet dyrere at være boligejer. Jeg kender ikke beregningerne for de øvrige regnestykker, der stilles op, men man kan jo ikke diskutere, at der ikke er kommet en eneste ekstraskat på at være boligejer. Så det er jo fuldstændig korrekt, både hvad der blev sagt i valgkampen, og hvad der er blevet sagt efter valget.

Kl. 13:10

Første næstformand (Bertel Haarder):

Kristian Jensen.

Kl. 13:10

Kristian Jensen (V):

Altså, det at bo i sin bolig i dagens Danmark med vores nordiske klima vil for langt de fleste indebære, at man opvarmer sit hus, medmindre man i sådan en permanent vikingeånd mener, at det skal være naturens luner, der styrer klimaet. Og når regeringen nu lægger op til, at det bliver 2.000 kr. dyrere, kan jeg godt forstå, at Christina Juhl, da jeg talte med hende i formiddags, var forarget over, at det håndtryk og det løfte, hun fik i valgkampen, ikke var noget værd. Jeg synes, det er en uskik, at man gør det dyrere at være dansker, når man har lovet, at det ikke skulle være dyrere. Jeg synes, det er en uskik, at man sætter skatter og afgifter op, når man har sagt, at det ikke skulle være dyrere at være dansker.

Jeg vil egentlig godt spørge, for det har jeg fået lov til af Christina Juhl, om statsministeren ikke vil med mig ud at besøge Christina Juhl en gang til og give en forklaring på, hvorfor man brød det løfte, man gav på valgkampens anden dag, om, at det ikke skulle være dyrere at bo i boligen. For det er blevet dyrere, og det bliver endnu dyrere med de afgiftsstigninger, der lægges op til i regeringens kommende udspil.

Kl. 13:11

Første næstformand (Bertel Haarder):

Statsministeren.

Kl. 13:11

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Vi gik til valg på at hæve skatterne, jo faktisk ret markant, fordi der var skabt et stort hul i kassen af den tidligere regering. I den situation sagde vi klart og tydeligt til danskerne, at vi er nødt til at få nye indtægter til vores samfund, så vi kan investere dem i det, vi gerne vil have mere af: god uddannelse til vores børn og unge og bedre sundhed. Det gik vi til valg på, og det har vi sådan set også gennemført efter valget i en mildere form, fordi vi sådan set ikke hæver skatterne så meget, som vi havde sagt vi ville gøre, men altså i en mildere form.

Så det er rigtigt, at vi har haft modet til at få nye indtægter til en statskasse, som er blevet udhulet af den forrige regering; det er fuldstændig rigtigt. Er det blevet dyrere at være boligejer i Danmark? Nej, det er det ikke, for vi har ikke hævet en eneste skat på boliger. Så bare for at man holder tingene klart adskilt, vil jeg sige, at vi gik klart og tydeligt til valg på – det tror jeg også at ordføreren vil være enig med mig i – at skatter og afgifter skulle hæves, så vi kunne få

nye indtægter til vores samfund for at bruge dem på noget fornuftigt, på det, vi gerne vil have mere af. Vi gik også til valg på, at bolig-skatterne ikke skulle hæves, og det er de ikke blevet.

Kl. 13:13

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til spørgeren.

Så er det fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 13:13

Spm. nr. US 54

Pia Kjærsgaard (DF):

Tak. Det er jo fristende at fortsætte i samme spor, men jeg har nu et andet spørgsmål, jeg godt vil stille. Jeg vil godt først og fremmest si-ge til statsministeren, at det er rart at se statsministeren i den sponta-ne spørgetid. Jeg hørte statsministeren udtale sig en smule om uden-rigspolitik, og det skal bare være min opfordring, at udenrigsministe-ren også bliver sat på i den spontane spørgetid – mig bekendt har han vistnok ikke været det endnu – for jeg synes, der er mange spørgsmål at stille. Det er bare en opfordring.

Så kommer jeg til mit spørgsmål, og det drejer sig faktisk ret me-get om – igen igen – løftebrud. F.eks. sagde den nuværende statsmi-nister, fru Helle Thorning-Schmidt, formanden for Socialdemokrati-et, under europaparlamentsvalgkampen: Jeg vil have den gamle grænsekontrol tilbage, som vi havde den for nogle år siden. Det er en sætning, som har været draget frem mange, mange gange, specielt set i lyset af den meget ophidsede debat, der kom fra Tyskland, fra Kommissionen, fra den tyske ambassadør i Danmark, efter at den tidligere regering sammen med Dansk Folkeparti genindførte en grænsekontrol. Det har den nuværende regering desværre sløjfet. Det siger jeg med stor beklagelse, for vi har inden for de seneste dage oplevet, at der er nogle bulgarere, som er sigtet – de er ikke dømt, men de er sigtet – for et meget bestialsk, modbydeligt mord på en 81-årig dame. Det er bare for at nævne et af de mange tilfælde, hvor det er østeuropæere, som på en eller anden måde kommer over vores grænse og begår forbrydelser. Den her er meget, meget alvorlig, men vi kender også til mange af de andre.

Så er der jo sket det i mellemtiden, at man i Tyskland har øget grænsekontrollen. Man har gjort det, at man faktisk har sat 400 poli-tibetjente ind ved grænsen i den tyske delstat Brandenburg, altså grænsen til Polen. Det er jo mærkværdigt, at Tyskland bare kan gøre det – og det er ikke en toldkontrol som den, vi gennemførte, men en direkte politikontrol. Det vil jeg godt have statsministerens kommen-tar til.

Kl. 13:15

Første næstformand (Bertel Haarder):

Statsministeren.

Kl. 13:15

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg synes, man skal kæmpe for, at man ikke har grænseoverskriden-de kriminalitet. Jeg synes, man skal kæmpe med næb og klør for, at vi ikke får forbudte stoffer ind i Danmark, våben, illegale ting i det hele taget. Man skal bekæmpe enhver form for grænseoverskridende kriminalitet. Og man skal gøre det på den måde, der virker bedst. Og der må jeg sige, at jeg stadig væk ikke er overbevist om, at det, som fru Pia Kjærsgaard og Dansk Folkeparti fik lokket regeringen til i forhandlingerne om en permanent toldkontrol, er tilstrækkeligt til at bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet.

Lad os så også bare være helt ærlige. Der er begået en bestialsk forbrydelse imod en ældre dame, og det er forfærdeligt. Nu er der så nogle mennesker af bulgarsk oprindelse, der er tiltalt for den forbry-delse. Men hvis vi skal være helt ærlige, ville den forbrydelse jo,

uanset hvor meget grænsekontrol, fru Pia Kjærsgaard ville stille op, desværre kunne finde sted. Så det har intet med den permanente grænsekontrol at gøre, og der er intet i virkelighedens verden, der til-siger, at havde den permanente grænsekontrol været der, havde man undgået en så forfærdelig forbrydelse. Og det håber jeg naturligvis også at fru Pia Kjærsgaard vil give mig fuldstændig ret i.

Derfor var den permanente toldkontrol jo en symbolpolitik, som ikke reelt ville løse de enorme udfordringer, vi står over for med grænseoverskridende kriminalitet.

Kl. 13:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 13:16

Pia Kjærsgaard (DF):

Altså, jeg føler jo overhovedet ikke, at statsministeren korrekser mig eller min holdning; faktisk føler jeg, at formandskabet korrekser Tyskland. Det vil jeg da godt have en kommentar til, for det, der lå i mit spørgsmål, var, at man gør det i Tyskland.

Jeg skal sige til statsministeren med hensyn til den meget ophid-sede, urimelige debat, der kom fra Tyskland, der kom fra udenrigs-ministerens, der kom fra den tyske ambassadør i Danmark, der kom fra Europa-Kommissionen, og som der så sandelig kom fra de men-nesker, der i dag sidder på regeringsmagten: Jamen altså, det er Tyskland, der nu har foretaget en politiindsats, ikke en toldkontrol, men en politiindsats, fordi de har opdaget, at der simpelt hen sker for mange ting, og de vil gerne værne deres land, hvad jeg synes er gan-ske naturligt. Det var det, vi også gerne ville.

Men må jeg så spørge statsministeren: Er det, som Tyskland gør, i overensstemmelse med Schengenreglerne, som Danmark holdt sig inden for?

Kl. 13:18

Første næstformand (Bertel Haarder):

Statsministeren.

Kl. 13:18

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg kan i hvert fald høre, at fru Pia Kjærsgaard er meget ophidset over den debat, der var på daværende tidspunkt. Jeg synes bare, det er vigtigt at få to ting på plads. For det første, at den tidligere rege-ring og det tidligere flertal jo sådan set sparede på toldindsatsen. Det var jo rigtig, rigtig ærgerligt, for så har man et problem, når man pludselig ikke har de fornødne ressourcer til at tjekke, om der kom-mer ulovlige ting ind i Danmark eller der foregår kriminalitet om-kring vores grænser. Hvem har ansvaret for det? Ja, det har jo bl.a. fru Pia Kjærsgaard.

Det andet, jeg har lyst til at sige, er i forhold til det her med bul-garerne, som fru Pia Kjærsgaard selv rejser. Jeg synes, det er rigtig ærgerligt, at fru Pia Kjærsgaard fortsætter med sin symbolpolitik. Er vi ikke enige om, at den bestialske forbrydelse, som der nu er nogle bulgarere der er tiltalt for, intet, overhovedet intet har med den græn-sekontrol at gøre, og at uanset hvor meget grænsekontrol, fru Pia Kjærsgaard ville finde på, så ville en sådan forbrydelse kunne finde sted? Og det var lige præcis derfor, at vi besluttede at afskaffe det, så snart vi kom til, fordi vi hellere vil bruge vores fælles midler til at bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet.

Jeg ved ikke, om jeg har mere tid – må jeg sige mere? (*Første næstformand* (Bertel Haarder): Nej, men der kommer en runde me-re.) O.k.

Kl. 13:19

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 13:19

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er da utroligt, at landets statsminister ikke forholder sig til det, jeg siger. Jeg spørger, om det, som Tyskland gør, er inden for Schengensamarbejdet. Jeg er ikke så optaget af Schengensamarbejdet, det ved statsministeren godt, men naturligvis holdt vi os inden for reglerne. Det, Tyskland gør, er det inden for Schengenreglerne? Det kræver jeg simpelt hen et klart svar på. Jeg synes, at statsministeren – som formand for EU i det næste halve år – bør svare på det.

Det, jeg også godt vil forholde mig til, er, at det altså er svært at få svar ud af den her regering. Da jeg blev konfronteret af Berlingske Tidende med det, henvendte Berlingske Tidende sig til landets justitsminister, som det jo henhører under, og justitsministeren meddelte via sin særlige rådgiver, at han ikke ønskede at kommentere de tyske foranstaltninger ved grænsen til Polen. Jeg fatter ikke, at pressen finder sig i det, det må jeg sige, for det er alt for ofte, vi ser, at landets ministre svarer pressen via en spindoktor, via en sms eller via en mail. Nok om det.

Jeg vil meget, meget gerne bede om et klart svar og lad være med at svare udenom, for jeg tror, det er min sidste runde nu – også statsministerens. Lad være med at bruge taletiden til at svare udenom. Er det her i overensstemmelse med Schengenreglerne? Og i modsat fald: Hvad agter ministeren at gøre?

Kl. 13:20

Første næstformand (Bertel Haarder):

Statsministeren.

Kl. 13:20

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg vil meget gerne svare på spørgsmålet. Jeg synes også, det er et relevant spørgsmål.

Det er jo Kommissionen, der er traktaternes vogter så at sige, og derfor er det Kommissionen, som må tage stilling til, om det, der pågår ved de tyske grænser, er i overensstemmelse med Schengenreglerne. Det har vi heldigvis regler for. Det gode ved EU er jo, at vi sådan set har regler for de her spørgsmål, og derfor er det Kommissionen, som må undersøge, om det her er i overensstemmelse med reglerne. Hvis det ikke er det, må de så tage affære. Sådan er det.

Når jeg gør noget ud af det her med bulgarerne, er det, fordi det jo var et eksempel på, at fru Pia Kjærsgaard forsøger at score et billigt point på noget, der ikke har noget som helst med virkeligheden at gøre. Når fru Pia Kjærsgaard selv rejste det, synes jeg også, det er rimeligt, at jeg kommenterer det. Det, man altid bliver bedt om af spørgerne, er at kommentere det, der stilles spørgsmål om, og det var derfor, jeg rejste det. Når fru Pia Kjærsgaard er så ivrig efter at komme væk fra det emne, tror jeg, at det må være i erkendelse af, at det naturligvis intet – intet! – ville have gjort i forhold til de forbrydelser, vi nu har set, og bulgarer, der er tiltalt for dem. Intet – ingen forskel ville det have gjort, om fru Pia Kjærsgaards symbolpolitik stadig havde eksisteret.

Kl. 13:22

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til spørgeren, fru Pia Kjærsgaard.

Så er det hr. Frank Aaen.

Kl. 13:22

Spm. nr. US 55**Frank Aaen (EL):**

Lad mig starte med at sige tillykke med de første 100 dage. Vi synes også, at der er gennemført en del fornuftige ting i den periode. Jeg vil også sige det lidt med et citat fra en kendt tv-udsendelse: Vi hå-

ber jo så på, at de næste dage bliver endnu bedre. Der er jo 1.300 dage tilbage til næste valg, hvor vi håber på et genvalg. Og det håber vi på kan bruges til at lave andre fornuftige ting.

Jeg lagde mærke til, at ministeren et par gange har sagt, at der er brug for nye indtægter, og det er vi jo enige i. Der er et hul i statskassen, der er kæmpestort. Vi har stadig væk en krise, der er skabt af finanssektoren. Bankerne har et enormt ansvar for, at vi kom i krise, og for at vi stadig væk er i krise. Og vi synes i virkeligheden ikke, at der er noget, der er mere naturligt end at sige til finanssektoren og til bankerne, at de bør betale ved kasse et. De spekulanter, der har drevet og driver verden rundt i manegen, burde jo komme til at betale kassen. Der har vi jo i nogle år haft en diskussion om, hvorvidt man ikke kunne lægge afgift på spekulation. Desværre har vi jo set regeringen først være noget negativ, men i dag kan vi vel sige lidt vaklende, i forhold til om man vil støtte en skat på spekulationer for at dæmpe spekulationen, men også for at skaffe nogle penge til fællesskabet.

Jeg har lagt mærke til, at et af argumenterne er, at man er lidt nervøs for, om det kommer til at koste arbejdspladser, fordi spekulanten vil flytte uden for Danmark. Er det ikke bare en sidegevinst, hvis spekulanterne flytter ud af Europa? Det synes jeg i hvert fald. Derfor er mit enkle spørgsmål, når nu vi har formandskabet for EU i det næste halve år: Er det ikke sådan, at Danmark i stedet for at være vaklende i den her sag burde gå i spidsen sammen med de lande, der meget gerne vil indføre en skat på spekulation, og på den måde jo altså være fremme i skoene og sørge for, at vi både får spekulanterne til at betale og samtidig sikrer en ekstra indtægt til fællesskabet?

Kl. 13:24

Første næstformand (Bertel Haarder):

Statsministeren.

Kl. 13:24

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Først og fremmest tak for lykønskningen i forbindelse med de 100 dage og for ønsket om genvalg. Det synes jeg også er godt.

Om bankerne: Der er ingen tvivl om, at der i mange, mange år skete en afregulering og også udviklede sig en vis grådighed i den finansielle sektor, hvilket betød, at man ikke handlede ansvarligt over for de lande, man opererede i, over for kunderne – i det hele taget almindelig moral. Det er vi så begyndt at råde bod på. Vi har i Danmark haft fire forskellige bankpakker. I andre lande har man haft noget lignende. Vi har i øjeblikket også en diskussion om, hvor stort et tab kreditorerne skal tage i forhold til Grækenland. Der er man også gået i gang. Så jeg synes egentlig, at vi har taget nogle vigtige skridt, og vi gør det også fortsat i Europa, til at regulere bankerne bedre. Det er vi fortsat i gang med. Det er også en del af det danske formandskabs opgaver.

Så er der en diskussion om den finansielle transaktionsskat. Jeg vil sige, at regeringen ikke har noget ideologisk problem med en finansiel transaktionsskat. Tværtimod har jeg længe, længe ment, at vi skulle have en global finansiell transaktionsskat. Det synes jeg egentlig er rimeligt. Og man kan også diskutere, hvad man kunne bruge alle de mange penge til, hvis man havde en global finansiell transaktionsskat, en såkaldt Tobinskat.

Grunden til, at vi i øjeblikket også sidder og forhandler det og ikke bare springer med, er selvfølgelig, at man er nødt til at skabe en europæisk transaktionsskat, som er robust, så man ikke bare mister vækst og har arbejdspladser, der flytter ud af Europa. Og der er vi ikke endnu. Derfor vil jeg sige det klart og tydeligt: Vi har ikke noget ideologisk problem med en europæisk transaktionsskat, men den skal selvfølgelig indrettes på en sådan måde, at den er robust, så det ikke bare betyder, at vækst og arbejdspladser flytter ud af Europa.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Frank Aaen.

Kl. 13:26

Frank Aaen (EL):

Jo, jeg har set, at regeringen har støttet den og går ind for den, hvis den er global. Men det er jo det samme som at sige nej, for der er altid en ø ude i Stillehavet, som ikke er med, der er altid et England, der ikke er med, fordi de har så stor en finansiel sektor, som de gerne vil beholde. Og derfor er vi nødt til at sige, at de lande, der vil, bør gøre det, og jeg synes, det er meget opmuntrende, at et stort flertal af EU-landene siger, at de vil gennemføre den, også selv om det ikke omfatter alle lande, altså ikke er global. Jeg forstår ikke det der argument med, at det koster arbejdspladser. En lillebitte skat på transaktioner vil jo ikke have betydning for, om en fabrik bliver placeret i Danmark eller ikke bliver placeret i Danmark, det er fuldstændig ligegyldigt sammenlignet med de omkostninger, der er ved at lave en fabrik. Men spekulanter, der på daglig basis handler for milliarder og atter milliarder, vil selvfølgelig flytte, hvis der kommer en lille skat på deres transaktioner. Men so what, hvad så? At spekulanterne flytter til Bahamas, er jo ligegyldigt, at de flytter deres konto fra Danske Bank, som i dag synes, det er en god idé, til en bank i et andet land, er da ikke noget problem, for det koster da ikke arbejdspladser i virkelighedens verden.

Kl. 13:27

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 13:27

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Vi er ikke uenige om, at man skal have mere regulering af de europæiske banker, og det er vi også i fuld gang med at etablere i EU; der sidder Danmark for bordenden og kan gøre en forskel. Så det er ikke det, vores uenighed går på. Vi er heller ikke uenige om, at man bør have en global transaktionsskat, og vi har heller ikke ideologiske problemer med, at vi har en europæisk transaktionsskat. Men det er jo vigtigt at indrette netop den transaktionsskat, så resultatet ikke bliver, at vækst og beskæftigelse flygter ud af Europa. Hvis det er tilfældet, ønsker jeg i hvert fald ikke at stå på mål for det, for det sidste, Europa har brug for i den nuværende situation, er, at arbejdspladser flytter ud af Europa.

Så taler ordføreren om finansielle transaktioner, som om det kun er noget ondt noget. Sådan ser regeringen ikke på det, for finansielle transaktioner er altså også en del af vores samlede monetære infrastruktur i Europa og på den måde jo også en rigtig fornuftig ting for en stor dels vedkommende.

Kl. 13:28

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 13:28

Frank Aaen (EL):

Jamen jeg fatter ikke en brik af det, altså at en rød regering i Danmark er mere forsigtig i forhold til det her spørgsmål end Sarkozy i Frankrig og Merkel i Tyskland. Konservative, reaktionære rundt om i hele Europa støtter den her afgift og synes, at den bare skal gennemføres og omfatte alle de lande, det overhovedet kan lade sig gøre, også selv om den ikke bliver global, og så sidder vi lige pludselig med en rød regering – og måske er det økonomi- og erhvervsministeren, jeg hører svar fra, det ved jeg ikke helt – som træder på bremsen, og derfor er mit afsluttende spørgsmål:

Ville det ikke klæde Danmark, ville det ikke klæde en rød regering – en regering, som jo er skeptisk over for den finansielle sektors opførsel i de senere år – at sige, at vi går i spidsen for, at der så hurtigt som muligt og omfattende så mange lande som overhovedet muligt gennemføres en skat på kapitaltransaktioner, på spekulation, som jo er noget helt andet end at sige, at det er på reelle investeringer? For dem skal vi ikke genere, men vi skal genere spekulanterne. Vil regeringen ikke gå i spidsen med det?

Kl. 13:29

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 13:29

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

I regeringen arbejder vi, som vi skal, i Rådet for at finde ud af, om der er baggrund for en enighed på det her felt. Der er mange forskellige holdninger til det her i Rådet. Én ting, der er helt sikker, er, at jeg ikke kan forestille mig, at Danmark skulle gå enegang på det her felt, for så har vi en situation, hvor Danmark ville miste vækst og arbejdspladser. Det ønsker regeringen ikke. Vi ønsker, at en europæisk finansiell transaktionsskat, hvis vi skal have en sådan, skal indrettes så tilstrækkeligt robust, at vi sikrer, at vi ikke mister vækst og arbejdspladser ud af Europa. Vi har ikke noget ideologisk problem med hensyn til det, vi synes tværtimod, en global transaktionsskat ville være en rigtig god idé. Men hvis man har en europæisk transaktionsskat, bliver man nødt til at sikre, at man ikke mister vækst og arbejdspladser.

Kl. 13:30

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak til hr. Frank Aaen.

Så giver jeg ordet til hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 13:30

Spm. nr. US 56

Ole Birk Olesen (LA):

Det er jo ikke lang tid siden, vi har overstået en valgkamp i Danmark, og da var der mange partiers forskellige bud på tingene. I Liberal Alliance lagde vi kortene ærligt frem. Vi sagde: Vi står over for en svær situation i dansk økonomi, som kræver markante reformer, som kræver besparelser på de offentlige udgifter. Vi sagde det åbent og ærligt. Vi fremlagde et program, der viste, at man skulle spare 72 mia. kr. på de offentlige udgifter. Vi ville bruge 51 mia. kr. på skattelettelser, men havde så et finansieringsoverskud på 21 mia. kr. ifølge officielle tal fra ministerierne. Det var det, vi lagde frem, og vi syntes, at vælgerne skulle have ærlig besked.

Det synes vi er ordentlighed i politik, altså at man giver vælgerne ærlig besked om, hvilken situation landet står i, og fortæller, hvilke løsninger man har på det. Vi blev mødt med det modsatte af statsministerens parti.

Jeg står her med en pjece, som er udgivet af Socialdemokraternes organisation, hvor statsministeren dengang var og i dag er formand. »Vi har en fair løsning på krisen« hedder det i overskriften, og pjecen prydes af statsministeren på forsiden. Nu skal man forestille sig, at det er under valgkampen, for det, jeg står med her, er et print, jeg har lavet. I valgkampen udkommer sådan en på glittet papir med fine røde farver og er i øvrigt i farver, så vælgerne rigtig kan tage den til sig. Hvis man slår op på side 1 i denne pjece, kan man læse, at der står, hvad statsministeren flere gange gentog under valgkampen, nemlig: »Vi kan ikke spare os ud af krisen.« Det var svaret til os, når vi sagde, at vi er i krise, og at vi bliver nødt til at spare. Så lød den nuværende statsministers svar – den daværende oppositionsleders svar: »Vi kan ikke spare os ud af krisen.«

Nu har statsministeren så holdt en nytårstale, og minsandten om ikke tonen er ændret, så piben har fået en fuldstændig anden lyd. I nytårstalen sagde statsministeren om tiden, der kommer: »Og ja, vi vil opleve nedskæringer og besparelser.«

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om det ikke havde været mere reelt at fortælle vælgerne om tingenes reelle tilstand og fremlægge nogle besparelsesforslag, så vi kunne have taget diskussionen om besparelsesforslagene under valgkampen – vi med vores, statsministerens parti med sine – og så kunne vælgerne have taget stilling ud fra det, i stedet for at det nu kommer som en tyv om natten fra regeringens side.

Kl. 13:33

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 13:33

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg synes, det er helt rigtigt, at partierne før et valg skal lægge deres politik og de løsninger frem, som de ser landet har brug for. Det var også det, Socialdemokraterne gjorde. Vi ville lukke hullet i kassen, og 47 mia. kr. var rigtig mange penge, vi skulle ud at finde. Det er så formentlig mere nu, men det var rigtig mange penge dengang.

Vi havde forskellige løsninger, og en var at hæve skatten. Det har vi sagt meget ærligt. Det er ikke så populært at hæve skatter og afgifter, men vi gik faktisk til valg på at hæve skatterne og afgifterne for 18 mia. kr. Det er så fair nok, at man er uenig i det, men det er dog et bud på, hvordan man lukker hullet i kassen. Det andet, vi gerne ville gøre, var at sikre, at danskerne arbejder mere. For vi tror også på, at man i stedet for at spare sig ud af krisen skal arbejde sig ud af krisen. Det var grundpillerne i det, vi gik til valg på. Det var en del af det, og så havde vi en kickstart med i det, som vi også ønskede at gennemføre.

Efter valget er det lykkedes os at få flere indtægter til statskassen ved at hæve skatter og afgifter. Vi har fremlagt et omfattende reformprogram, som skal sikre, at danskerne arbejder mere, altså arbejde os ud af krisen, og vi sætter nu gang i en kickstart, som skal sikre, at vi holder hånden under danske job.

Så der er jo sådan set en lige linje til det, vi har sagt under valgkampen. Det er ikke fra ord til andet det, vi sagde i valgkampen, for vi skulle indgå et kompromis med andre partier. Sådan er det, og det har vi det rigtig godt med, men der er jo en lige linje mellem det, vi sagde under valgkampen, og det, vi gennemfører nu.

Vi sagde også under valgkampens tredje dag, tror jeg, det var, at vi ville lede efter et forsigtighedsprincip, og det er også det, vi gennemfører nu. Og det betyder ganske enkelt, at man ikke kan afholde udgifter, som man ikke også har indtægter til. Det havde været godt, hvis den tidligere regering havde brugt forsigtighedsprincippet, men det gjorde de desværre ikke. Men vi erklærede faktisk allerede på tredjedagen under valgkampen, at det var en del af vores metode, og det har vi også overholdt.

Kl. 13:35

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 13:35

Ole Birk Olesen (LA):

Det var et klokkeklart udenomssvar. Jeg spurgte direkte ind til, hvordan det kunne være, at vi i valgkampen, hvor vi i Liberal Alliance præsenterede spareforslag, der kunne sikre Danmark i en økonomisk udfordrende situation, blev mødt med udsagn fra Socialdemokraterne, herunder fra statsministeren, om, at vi ikke kan spare os ud af krisen. Det var jo det, der var svaret. Det var ordene. Vi kan ikke spare os ud af krisen. Det står bl.a. her sort på hvidt. Og så kommer

valget. Valget bliver overstået, og så siger regeringen pludselig noget helt andet. Så siger regeringen, at nu skal vi til at spare os ud af krisen.

Ville det ikke have været mere reelt at fortælle vælgerne, at vi bliver nødt til at spare for at komme ud af denne krise? Man kunne have sagt: Her er vores spareforslag – tag dem, eller lad være! Og så kunne vi andre have fremlagt vores spareforslag, hvad vi faktisk gjorde, og så kunne vælgerne have vurderet, hvem der kunne levere de bedste spareforslag. I stedet bildte man vælgerne ind, at spareforslag slet ikke er nødvendige.

Kl. 13:36

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 13:36

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Vi havde også spareforslag i vores plan. Altså, jeg kan forstå, at ordføreren har læst vores plan grundigt, og der var jo også spareforslag i vores plan. Vi foreslog bl.a., at man ikke for alle sygdomme skulle have en måneds behandlingsgaranti; man skulle vurdere, hvilke sygdomme der var af en sådan karakter, at man kunne nøjes med at have to måneders behandlingsgaranti. Det er jo sådan set et spareforslag, det er i hvert fald et omprioriteringsforslag, og vi havde en række andre spareforslag. Så det er ikke helt rigtigt, at vi ikke var optaget af at spare.

Det er til gengæld rigtigt, at vi er optaget af, at man ikke kun kan spare sig ud af krisen, og det er regeringen fortsat. Det er også derfor, vi har været optaget af at få nye indtægter til vores samfund, således at vi kan bruge de indtægter til at investere i det, vi gerne vil have mere af, f.eks. børn og unges uddannelse.

Ligesom man ikke bør forbruge over evne, bør man heller ikke spare over evne, og det, som jeg er nervøs for Liberal Alliance ville have gjort, var at spare på så meget og skære så dybt i vores velfærdssamfund, at vi ikke havde haft råd til at investere i de ting, som vi bliver nødt til at investere i, så vi også kan blive klogere og dygtigere og få større konkurrencekraft i årene, der kommer.

Man kan ikke udelukkende spare sig ud af krisen. Man må spare på nogle områder, det kommer regeringen til, og man må investere på andre områder og skaffe sig nye indtægter for netop at kunne investere.

Kl. 13:37

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 13:37

Ole Birk Olesen (LA):

Man kan altså ikke tale sig uden om sine løftebrud og sine forkerte beskeder til vælgerne i valgkampen ved at citere sig selv forkert. Budskabet fra statsministeren i valgkampen var ikke, at vi ikke *udelukkende* kan spare os ud af krisen. Budskabet var: Vi kan *ikke* spare os ud af krisen. Det var det svar, man gav til os andre, når vi sagde, at vi bliver nødt til at spare. Det gjorde vi på ansvarlig vis, fordi vi syntes, at vælgerne havde krav på at få besked, så de kunne tage ordentlig stilling. Til det budskab var statsministerens svar: Vi kan ikke spare os ud af krisen, vi skal gøre noget helt andet.

Statsministeren kan ikke komme uden om, at hun nu står i spidsen for en regering, der siger, at vi tværtimod *skal* spare os ud af krisen. Det var jo det, der var budskabet i nytårstalen. Og så er det, jeg bare spørger: Havde det ikke være bedre – og denne gang kan statsministeren måske svare på det – hvis vi i valgkampen havde kunnet diskutere de forskellige spareforslag, så vælgerne havde kunnet tage stilling, i stedet for at det nu her skal komme som en tyv om natten?

Kl. 13:38

Kl. 13:41

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 13:38

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Vi mener fortsat, at man ikke kan spare sig ud af krisen. Vi mener, der er nogle områder, vi er nødt til at effektivisere og spare på, men vi er også nødt til at sikre nye indtægter til samfundet, som vi investerer i det, vi gerne vil have mere af, bl.a. dygtige børn og unge.

Problemet med Liberal Alliances politik er, at man udelukkende vil spare. Vi har foreslået både før og efter valget, at man sparer og omprioriterer på visse områder. Og det vil jeg stå på mål for. Det foreslog vi før valget, det har vi også foreslået efter valget, og det gør vi efter valget. Samtidig skal vi sætte gang i kickstarten af dansk økonomi for at holde hånden under danske job, og så skal vi sørge for at få nye indtægter til samfundet, skatter og afgifter, så vi kan investere i børn og unge. Det var sådan set det, vi sagde før valget, og det er også det, vi har gennemført efter valget.

Så det er rigtigt, at man bliver nødt til at sikre, at man ikke sparer så meget, som Liberal Alliance lægger op til, for så har man ikke mulighed for at investere i børn og unge og investere i, at den næste generation bliver klogere end os selv.

Kl. 13:40

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til hr. Ole Birk Olesen.

Så giver jeg ordet til hr. Mike Legarth.

Kl. 13:40

Spm. nr. US 57

Mike Legarth (KF):

Tak. Jeg vil stille nogle spørgsmål om betalingsmuren. Synes statsministeren, det er rimeligt, at børnefamilier med sunde fritidsinteresser nu bliver pålagt en yderligere beskatning på grund af betalingsmuren, fordi de ønsker, at deres børn er med i idrætslivet på tværs af Danmark?

Kl. 13:40

Første næstformand (Bertel Haarder):

Statsministeren.

Kl. 13:40

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Vi har to udfordringer i og omkring København. Den ene udfordring er, at hvis ikke vi gør noget, vil trængslen bare blive større og større, folk vil bruge mere og mere spildtid i trafikken, fremkommeligheden vil være så skidt, at man simpelt hen bruger samfundsmæssige ressourcer på at sidde i bilerne for at komme på arbejde. Det er en dårlig brug af den enkeltes tid og også af vores fælles tid. Så vi har altså et trængselsproblem nu, og vi kan være helt sikker på, at det bliver værre i de kommende år.

Den anden udfordring, vi har, er, at der med de alvorlige økonomiske problemer, vi har arvet fra den tidligere regering, reelt ikke er råd til at investere i den kollektive trafik, ikke bare i København og omegn, men faktisk på hele Sjælland – der er ingen penge til det.

De to problemer bliver vi nødt til at løse, og det er derfor, regeringen arbejder med en betalingsring, trængselsring, hvad man nu vil kalde den, så vi finder en løsning, der gør, at vi får mindre trængsel på vejene og får nogle indtægter, så vi kan investere i den kollektive trafik – ikke bare i København og omegn, men faktisk på hele Sjælland. Det er vores bud på, hvordan man løser de her udfordringer, og jeg har ikke hørt noget fra f.eks. Venstre eller De Konservative.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Mike Legarth.

Kl. 13:41

Mike Legarth (KF):

Har statsministeren overvejet, hvilke konsekvenser det her vil få for det frivillige idrætsliv, det frivillige foreningsliv, når nu der kommer en økonomisk forhindring, ved at de folk, der gerne vil yde en ekstra indsats i nogle foreninger uden at få løn for det, nu bliver mødt med, at de skal til at betale for at udføre gratis arbejde i klubber og idrætsliv? Hvilken konsekvens tror statsministeren at det vil få?

Kl. 13:42

Første næstformand (Bertel Haarder):

Statsministeren.

Kl. 13:42

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg synes, det er vigtigt at diskutere med alle, der føler sig berørt af den her sag, og det er også det, vores transportminister er i gang med i de her dage. Jeg tror til gengæld også, det er vigtigt, at man ikke overdriver konsekvenserne af en betalingsring, også når man ikke kender det nærmere beløb, der skal betales i forbindelse med en sådan betalingsring.

Det, vi skal gøre, er, at vi skal løse udfordringen med, at trængslen er der, at den vil blive større og mere tidkrævende i de kommende år, og at folk sidder i køer på vejene. Det er det ene. Det andet er, at vi skal investere i vores kollektive trafik. Det kan man så sige at man ikke gider at være med til at løse, men det er regeringens opgave at løse det, og det vil regeringen gerne, og hvis vi skal gøre det, bliver vi nødt til at gøre noget andet, end det, vi gør i dag. De Konservative og Venstre vil bare lade stå til; de vil lade trængslen stige og stige og acceptere, at vi ikke har råd til at investere i den kollektive trafik. Det vil regeringen ikke, og det er derfor, at vi i den kommende tid kommer med et forslag til, hvordan man kan løse de her to udfordringer.

Kl. 13:43

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Mike Legarth.

Kl. 13:43

Mike Legarth (KF):

Først vil jeg sige, at De Konservative gerne vil være med til at løse tingene i den rigtige rækkefølge, altså investere i offentlig transport, så den er tilgængelig, inden man sætter andre forhindringer op og bl.a. gør det dyrere, hvilket vi lodret er imod.

Men for at blive i min spørgsmålsrække: Finder statsministeren, at det er rimeligt, at børn fra udsatte familier, altså de familier, der har mindst at gøre med, nu oplever, at der bliver skabt en økonomisk forhindring for, at de kan deltage i det frivillige idrætsliv – fodbold, håndbold, ishockey og andre former for sportsaktiviteter – fordi forældrene ikke har råd til at betale det, det koster at køre over betalingsmursgrænsen?

Kl. 13:43

Første næstformand (Bertel Haarder):

Statsministeren.

Kl. 13:43

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Så de her forældre er så fattige, at de ikke har råd til at lade deres børn gå til sport, men har samtidig en bil, de kan køre frem og tilbage i? Altså, jeg synes, hvis jeg skal være helt ærlig, at det eksempel,

hr. Mike Legarth er ude i, virker en lille smule søgt. Der, hvor jeg kommer fra, cykler man altså stadig til og fra mange sportsaktiviteter, og det tror jeg også at man gør rundtomkring i det ganske land.

Jeg vil bare sige til hr. Mike Legarth, at det jo ikke er rigtigt, at De Konservative har gode forslag til, hvordan man kan investere i den kollektive trafik. Jeg vil gerne se de forslag; jeg vil gerne se, hvilke konkrete investeringer i den kollektive trafik i København og på Sjælland De Konservative kan få råd til med deres model. Det vil jeg gerne se.

Det, vi er blevet efterladt med fra den tidligere regering, er et hul i statskassen, som dybest set betyder, at der ikke er midler til at investere i den kollektive trafik i mange år fremover. Det er rigtig, rigtig trist, særlig for dem, som bruger den kollektive trafik, og vores opgave som regering er at finde et svar på det. Det kommer vi til at lægge en løsning frem på; jeg hører intet – absolut intet – fra Venstre og De Konservative.

Kl. 13:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til hr. Mike Legarth.

Så giver jeg ordet til hr. Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 13:45

Spm. nr. US 58

Claus Hjort Frederiksen (V):

Lige før jul kom det frem i pressen, at den nuværende finansminister, Bjarne Corydon, i den overståede valgkamp havde rettet henvendelse til SKAT København – og det var i sin egenskab af kabinetschef for fru Helle Thorning-Schmidt – for at få en erklæring fra SKAT i København om statsministerens skattesag, for at »gøre sagens rette sammenhæng gældende i offentligheden«.

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om statsministeren ikke er enig i, at en direkte henvendelse fra den senere statsministers kabinetschef til SKAT København er udtryk for et forsøg på politisk pres på SKAT København.

Kl. 13:46

Første næstformand (Bertel Haarder):

Statsministeren.

Kl. 13:46

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Hele den her sag om læk og formodet læk og formodet magtmisbrug er jo en sag, som i øjeblikket undersøges af en undersøgelseskommission, og jeg har valgt helt fra starten – af gode grunde, som jeg tror de fleste forstår – at holde mig helt ude af sagen og ikke kommentere sagen, og det vil jeg egentlig også vælge at gøre i dag.

Kl. 13:46

Første næstformand (Bertel Haarder):

Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 13:46

Claus Hjort Frederiksen (V):

Altså, i valgkampen, i den overståede valgkamp rettede statsministerens stabschef henvendelse til SKAT København for at få dem til at rykke ud med en erklæring om statsministerens skattesag. Og i betragtning af at rød blok i valgkampen stod til at vinde valget, måtte det vel være nærliggende også at antage, at fru Helle Thorning-Schmidt ville blive statsminister efter valget. Og kan det være anderledes, end at SKAT København kunne opfatte det på den måde, at her kom der altså en henvendelse fra den kommende statsministers nærmeste medarbejder om at komme med en erklæring, som skulle bruges i valgkampen?

Er statsministeren ikke enig i, at en sådan henvendelse ikke kan forstås på anden måde end som et forsøg på at lægge pres på SKAT København, og er statsministeren ikke enig i, at det ikke burde finde sted?

Kl. 13:47

Første næstformand (Bertel Haarder):

Statsministeren.

Kl. 13:47

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Der kører i øjeblikket en sag i en undersøgelseskommission med meget alvorligt indhold, som tager udgangspunkt i en skattesag, som sådan set vedrører mig og min familie, og hvor der har været formodninger om ulovligt læk og formodninger om magtmisbrug, som den tidligere regering skulle have stået for. Det er det, der undersøges på nuværende tidspunkt.

Jeg er ikke på noget tidspunkt gået ind i den her sag, og jeg agter heller ikke at gøre det i dag. Det synes jeg er det mest korrekte, og det vil jeg fortsætte med.

Kl. 13:48

Første næstformand (Bertel Haarder):

Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 13:48

Claus Hjort Frederiksen (V):

Jeg vil godt bede statsministeren reflektere lidt over, hvordan statsministerens reaktion havde været, hvis en leder af Venstres politisk-økonomiske sekretariat rettede henvendelse for at få SKAT København til at komme med en erklæring. Jeg er ret sikker på, at forargelsen ikke ville kende nogen grænser fra statsministerens side, hvis man sendte en embedsmand i byen med en sådan henvendelse, og derfor er det jo noget overraskende, at statsministeren synes at acceptere, at hendes nærmeste mand i valgkampen på et tidspunkt, hvor statsministeren lå foran i meningsmålingerne og derfor også så ud til at ville blive statsminister efter valget, lod sin medarbejder rette henvendelse til SKAT København.

Jeg kan ikke forstå, at statsministeren ikke kan sige, at det var en forkert handling, specielt i lyset af at hvis det havde været andre, der havde gjort det, havde statsministerens forargelse nok ikke kendt nogen grænser.

Kl. 13:49

Første næstformand (Bertel Haarder):

Statsministeren.

Kl. 13:49

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Ordføreren spørger til min forargelse, og jeg vil sige det på den måde, at jeg har valgt ikke at udtale mig om, hvorvidt jeg skulle være forarget eller chokeret eller rystet eller noget som helst i nogen som helst sammenhæng i den her sag. I mit inderste kunne jeg nok godt finde på noget at sige om både forargelse og rystelse over hele den her sag. Jeg har valgt ikke at gå ind i den, fordi jeg ikke synes, det er korrekt. Der foregår i øjeblikket en undersøgelse i en kommission, som tager udgangspunkt i en skattesag, som vedrører mig personligt og min mand. Den vedrører formodet læk, ulovligheder, formodet magtmisbrug begået af den tidligere regering. Det undersøges nu.

Jeg kunne sikkert sige mange ting om den her sag, men jeg undlader og lader være, fordi jeg synes, det er det mest korrekte.

Kl. 13:50

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Claus Hjort Frederiksen.

Så giver jeg ordet til hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:50

Kl. 13:53

Spm. nr. US 59**Kristian Thulesen Dahl (DF):**

Tak, hr. formand, og godt nytår til statsministeren.

Jeg har egentlig ikke rigtig lyst til at sige tillykke med de første 100 dage, for jeg synes ikke, at det, der er sket, har været så rigtig, rigtig fornuftigt, og en ting, man i hvert fald kan sige, der står ganske klart efter regeringens første 100 dage, er, at der har bredt sig den bestemte opfattelse i befolkningen, at vi har at gøre med en løftebrudsregering, altså, en regering, der på en lang række væsentlige områder for danskerne sagde et før valget og gør noget andet efter valget. Jeg tror, at statsministeren bliver nødt til også i fremtiden at lægge sig lidt mere i selen for i virkeligheden at besvare de spørgsmål, der kommer, som også handler om de løftebrud, for jeg tror, at der er rigtig mange danskere, der er interesseret i at høre statsministerens vurdering af, hvorfor man i virkeligheden slår flikflak på så mange forskellige politiske områder.

Et af områderne er et, som jeg så vil trække frem her i dag. Det er jo også et, som hr. Frank Aaen i øvrigt trak frem tidligere i spørgetimen, nemlig omkring den her Tobinskat, altså en EU-skat på finansielle transaktioner. Det er jo sådan, at før valget mente Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti, at man skulle indføre en europæisk Tobinskat, altså en skat på finansielle transaktioner. Efter valget – kan vi se i regeringsgrundlaget – mener man det ikke, og nu i dag mener man det måske. Det er jo bl.a. det, der i hvert fald giver aviserne i dag anledning til overskrifter, som at regeringspartierne slår flikflak om en ny EU-skat. Der er flere socialdemokrater, der taler for, at det skal man indføre. Der er frygt andre steder for, hvad det kan medføre af tab af arbejdspladser.

Når man så spørger statsministeren og hører statsministerens besvarelser også til den tidligere spørger om samme emne, får man et meget uldent svar. Det leder i virkeligheden tankerne hen på en statsminister i 1990'erne, der fik ry for at tale med uld i mund. Det synes jeg egentlig ikke klæder statsministeren.

Derfor vil jeg gerne give statsministeren chancen for nu meget klart at fortælle Folketinget, om regeringen støtter forslaget om indførelse af en EU-skat på finansielle transaktioner, den såkaldte Tobinskat, eller regeringen er modstander af at gennemføre sådan en skat på europæisk plan.

Kl. 13:52

Første næstformand (Bertel Haarder):

Statsministeren.

Kl. 13:52

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Tak for om ikke lykønskningerne så dog de gode råd, som jeg er helt sikker på var velmente.

I forhold til den her europæiske transaktionsskat vil jeg sige det på den måde, at vi ikke har noget ideologisk imod det. Det kan være en god idé, hvis man kan indrette det tilstrækkelig robust, således at det ikke medfører, at vækst og arbejdspladser flytter ud af Europa, for det er jo rigtig vigtigt i den krise, vi har nu, at vi gør alt for at holde den vækst, vi kan have i Europa, og de arbejdspladser, vi kan have i Europa. Så vi vil gerne have en global transaktionsskat. Det synes regeringen er en rigtig god idé. Vi har ingen ideologiske problemer i forhold til det her med en europæisk transaktionsskat, men den skal selvfølgelig konkret indrettes på en måde, så det ikke medfører, at vækst og beskæftigelse flytter ud af Europa. Der er jeg så i øvrigt nysgerrig – nu er det ikke mig, der skal stille spørgsmål, men jeg kunne have lyst til det alligevel – med hensyn til, hvad Dansk Folkeparti mener der skal ske i forhold til en sådan transaktionsskat.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:53

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi er ikke tilhængere af en EU-skat på finansielle transaktioner. Det ville være dybt skadeligt, og det ville give tab af arbejdspladser. Så jeg vil gerne svare på statsministeren spørgsmål, selv om det jo normalt er spørgeren, som står her, som skal spørge statsministeren. Men det kan jo være udtryk for et ønske hos statsministeren om at få os andre på banen, fordi statsministeren simpelt hen ikke rigtig ved, hvad statsministeren skal mene.

Hvad menes der egentlig med, at man ikke har en ideologisk modstand mod noget? Gør det så en til tilhænger af det? Jeg kan også spørge på en anden måde: Er statsministeren enig med den radikale leder og økonomi- og indenrigsminister, som i Jyllands-Posten i dag afviser en selvstændig europæisk skat på finansielle transaktioner? Økonomi- og indenrigsministeren siger følgende:

»Alle er enige om, at den vigtigste prioritet lige nu er at skabe job. Vi er meget tilbageholdende med at støtte et forslag, som vil have den modsatte effekt, minimere væksten og føre til et stort tab af job.«

Det kommer på baggrund af en vurdering fra Europa-Kommissionen, som betyder, at sådan en skat kan betyde tab på op mod 440.000 job i EU-landene. Er statsministeren enig med økonomi- og indenrigsministeren i det spørgsmål?

Kl. 13:54

Første næstformand (Bertel Haarder):

Statsministeren.

Kl. 13:54

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg fik ikke helt citatet, men jeg hørte det sådan, at økonomi- og indenrigsministeren havde sagt, at vi er meget tilbageholdende med at indføre en transaktionsskat, som betyder, at vi taber job og arbejdspladser i Europa. Ja, selvfølgelig er vi meget tilbageholdende med det. Jeg er hundrede procent enig med økonomi- og indenrigsministeren. Det siger da sig selv.

Det er også det, jeg mener, når jeg siger, at det da kan være en god idé at indføre en europæisk transaktionsskat, hvis den ikke betyder, at vi mister job og beskæftigelse i Europa. Vi er da nødt til at tage det alvorligt, at der er nogle, der har beregnet, at det kan betyde ganske alvorlige job- og væksttab i Europa, hvis man indfører transaktionsskatten, som den er tænkt på nuværende tidspunkt. Så vi arbejder videre med det her. Det er jo det, der er vores opgave som formand i Rådet.

Men vi er vel alle sammen enige om, at hvis man ser på tallene, og hvis der er nogle, der peger på, at den måde, den er foreslået på nu, vil medføre tab af job i Europa, bør man da lige tænke sig om en ekstra gang. Det er altså det, vi gør i øjeblikket. Vi vil da ikke indføre noget, som betyder, at der kommer job- og væksttab i Europa.

Kl. 13:56

Første næstformand (Bertel Haarder):

Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:56

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det leder mig jo så frem til at kunne stille det sidste spørgsmål, som jeg tror, der er tid til for mig i den her spørgetime, nemlig om statsministeren kan forestille sig, at man kan indføre den her såkaldte Tobinskat alene på europæisk plan, uden at det koster arbejdspladser.

For sagen er jo, at alle de vurderinger, der ligger, siger, at det vil koste arbejdspladser. Det svarer lidt til, at regeringen sætter afgifterne op på grænsehandelsfølsomme varer. Så mister vi job i Danmark, og dem flytter vi til Fleggaard og andre butikker syd for den danske grænse, skaber vækst dernede og taber vækst i Danmark. Sådan foregår det jo tit, når man hæver en skat eller indfører en skat. Så flytter man aktivitet fra et område til et andet område. Og det er jo det samme med den her skat på finansielle transaktioner, der tales om blandt EU-landene. Hvis man indfører den, flytter man aktivitet væk fra EU-landene over til lande, der ikke har skat på finansielle transaktioner.

Så jeg bliver nødt til som afslutning her at spørge statsministeren: Finder statsministeren det muligt – med det kendskab, man har på nuværende tidspunkt til det her – at indføre en Tobinskat, som ikke vil kunne medføre tab af arbejdspladser?

Kl. 13:57

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 13:57

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det, vi har på bordet i øjeblikket, er i hvert fald ikke tilstrækkelig robust i forhold til, at man kunne gennemføre det i morgen og sikre, at man ikke mister vækst og arbejdspladser. Og det er en udfordring. Det er jo altid en udfordring i Europa, at man skal finde noget, hvor man har et tilstrækkeligt indtægtsgrundlag og man synes, ens skatter og afgifter er rimelige, men man skal heller ikke skade sig selv og skabe en konkurrencesituation, så jobbene og væksten flytter ud af Europa. Det skal man selvfølgelig altid overveje, og det er også derfor, at regeringen har skrevet i sit regeringsgrundlag – og det kan jeg ikke huske nogen anden regering i Danmark har gjort – at vi vil arbejde for en global transaktionsskat. Da jeg var ung, var det fuldstændig avantgarde at arbejde for en såkaldt Tobinskat. Det er det heldigvis ikke mere. Nu har jeg fået muligheden for at skrive det ind i et regeringsgrundlag.

Det er det, regeringen arbejder for, fordi vi tror, at det vil være rigtig godt at få reguleret hele den her sektor på globalt plan.

Kl. 13:58

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak til hr. Kristian Thulesen Dahl.

Så giver jeg ordet til den sidste spørger, hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 13:58

Spm. nr. US 60

Joachim B. Olsen (LA):

Tusind tak. Statsministeren havde en ordveksling med min kollega hr. Ole Birk Olesen, og statsministeren sagde, at Liberal Alliance vil skære voldsomt i de offentlige udgifter. Men sandheden er også den, at nogle gange når man skærer – og man f.eks. vil fjerne efterlønnen, og man øger arbejdsudbuddet – så er det også med til at skabe vækst, for de 72 mia. kr., vi vil skære, vil vi jo bl.a. bruge til at sænke skatten, hvilket jo også er en form for investering. Det lod vi den uafhængige forskergruppe DREAM gennemregne. DREAM-gruppen er finansieret af Finansministeriet og Erhvervsministeriet. Og de sagde, at vores plan skaffede 210.000 arbejdspladser frem mod 2020, og at der i 2020 ville være et overskud på de offentlige finanser på 64 mia. kr. De penge kunne man jo bl.a. bruge på uddannelse, som statsministeren finder meget vigtigt, og det er det jo naturligvis også. Det er bare lige for at sige, at det her med at skære – når man bruger pengene på f.eks. at sænke skatten – kan være med til at sætte gang i væksten og skabe arbejdspladser.

Men det, jeg egentlig vil spørge statsministeren om, er noget helt andet. For den 30. november sagde statsministeren, at der er sket et normskred i den danske befolkning. Jeg vil gerne spørge statsministeren: Hvad skyldes det her normskred ifølge statsministeren?

Kl. 13:59

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 13:59

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Undskyld mig, men jeg kan ikke lade være med lige at svare på den første del af spørgsmålet, som jo fyldte en del. Og det handler om det her med at skære i den offentlige sektor. Jeg tror, det er rigtigt, at i den økonomiske situation, vi er i nu, kommer vi ind i en tid, hvor vi må endevende tingene og også gennemføre nogle besparelser. Liberal Alliance vil gerne skære, jeg tror, det er 72 mia. kr. i den offentlige sektor. Det er et stort tal. Jeg kunne godt tænke mig at se, hvordan det egentlig skulle foregå. Hvor er det, der skal skæres? Hvem er det, der skal holde for? Og jeg synes egentlig ikke, at vi har set de beregninger, set den konkrete udformning af, hvor det er, der skal skæres 72 mia. kr. i den offentlige sektor, uden at det går ud over vores kernevelværd, vores sundhed, vores børns uddannelse og vores pasning af vores børn. Det vil jeg gerne se nogle beregninger på. Jeg synes, det er et interessant synspunkt. Jeg tror, det er et bud på, hvordan man for evigt får forandret det velfærdssamfund, som rigtig mange danskere holder af.

Nu kom jeg til at bruge lidt for meget tid på at besvare den del af spørgsmålet, men hvis jeg må fortsætte, vil jeg også sige et par ord om det, som der også blev spurgt om. Og det er jo det her med, om der er sket et normskred. Jeg tror, at vi i vores samfund skal passe rigtig meget på, at vi har en balance mellem, at hver enkelt borger forstår, at man skal yde noget for samfundet, hvis man overhovedet kan, for at vi på den måde også har et fællesskab, som kan hjælpe dem, der har behov for det. Det skal hver enkelt borger forstå, og hvis den forståelse skrider hos borgeren, så skrider balancen i vores velfærdssamfund også.

Den anden del af den balance – og det synes jeg også er relevant at diskutere med ordføreren her – er, at vi også skal have en forståelse for, at der er mennesker, der ikke kan klare sig selv. Det er ikke værdigt for vores samfund, hvis vi taler nedsættende om mennesker, der ikke kan klare sig selv, og bruger mishagsyttringer om, at vi ikke kan klare mennesker, der er fattige. Jeg synes ikke, det hører sig til i vores velfærdssamfund, og jeg synes, det netop er den balance, vores velfærdssamfund har, nemlig at hver enkelt må yde, hvad hun eller han kan, men at fællesskabet skal have respekt for, at det ikke er alle mennesker, der kan klare sig selv.

Kl. 14:01

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 14:01

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg er fuldstændig enig i, at man ikke skal komme med mishagsyttringer om svage i samfundet. Det har jeg aldrig gjort, jeg er kommet med mishagsyttringer om venstrefløjen og den retorik, de bruger, og det synes jeg er noget andet.

Men det her med normskred er jo ikke en ny ting. Altså, den tidligere statsminister, Anders Fogh Rasmussen, snakkede også i starten af sin regeringsperiode om, at der var en krævementalitet i det danske samfund, så det her med krævementalitet er åbenbart noget, som skiftende regeringer tumler lidt med. Der er også flere af statsministerens ministre, som har været ude at tale om en krævementalitet, og så er mit spørgsmål:

Hvorfor har vi den her krævementalitet? Kunne det skyldes, at vi har politikere og politiske partier, som går til valg på mere velfærd, som går til valg på øgede offentlige udgifter, som går til valg på, at borgerne skal have endnu mere finansieret af højere skatter og højere offentlige udgifter? Er det efter statsministerens opfattelse en rimelig antagelse, at der er et samspil mellem politikere og befolkning, og at når man opbygger en større og større velfærdsstat, hvor folk får flere og flere gratis ydelser, så bliver den her krævementalitet også ansporet?

Kl. 14:03

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 14:03

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det er jo rigtigt, at vi har haft 10 års borgerlig regering, hvor man ikke havde styr på pengene, hvor man brugte for mange penge, gav skattelettelser, som man egentlig ikke havde styr på om man havde finansiering til, og hvor man glemte, at velfærdssamfundet også handler om, at man hele tiden spørger: Kan vi gøre det bedre, reformere tingene? Det var 10 år, hvor det egentlig gik rigtig godt i Danmark, men hvor man manglede at have styr på tingene.

Nu har vi så fået en ny regering, vi har fået overladt nogle enorme problemer og nogle enorme udfordringer, og dem tager vi nu fat på. Et af de problemer, vi tager fat på, er, at vi ikke kan have et samfund, hvor hver enkelt borger har glemt, at det handler om at yde noget til samfundet. Hvis jeg overhovedet kan, skal jeg ud hver dag og virke for mit samfund, gøre et godt stykke arbejde, blive betalt for det, klare mig selv og forsørge mig selv og min familie. Det er det, vores samfund er bygget op på: hårdtarbejdende lønmodtagere, som hver eneste dag tager deres tårn. Det er det, der er vigtigt i vores samfund.

Derfor skal politikere også sige det, som det er, ligesom vi gjorde i valgkampen. Vi sagde til danskerne: Vi skal have nye indtægter for at have råd til det velfærdssamfund, vi gerne vil have. I må arbejde hårdere, kammerater, 1 time om ugen er I nødt til at arbejde mere, for at vi har råd til det velfærdssamfund. Vi som politikere, Socialdemokratiet, gik netop til valg på en dagsorden, der handler om, at vi ikke vil bede hver enkelt om mindre, men at vi tværtimod vil bede hver enkelt om mere.

Kl. 14:04

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 14:04

Joachim B. Olsen (LA):

Men det er jo bare ikke helt korrekt, vil jeg sige til statsministeren, for Socialdemokratiet gik til valg på en lang række løfter. Der var nærmest ikke grænser for, hvad man lovede. Man ville ikke være med til at afskaffe en efterløn, på trods af at alle økonomer syntes, det var det ansvarlige. Nu har man så skiftet holdning, efter man er kommet ind i regeringskontorerne. Man gik til valg på, at man ikke ville forkorte en dagpengeperiode, på trods af at alle økonomer sagde, det var nødvendigt. Der var masser af hårde, svære reformer, som den tidligere opposition ikke ville tage fat på, på trods af at der var bred konsensus blandt økonomer og fagfolk om, at det var nødvendigt, og det er deri, mit spørgsmål ligger, nemlig at man går til valg på mere og mere velfærd.

Statsministeren har fuldstændig ret i, at den tidligere regering brugte alt for mange penge. Der var mere velfærd dengang, det er fuldstændig rigtigt, det var også uansvarligt, og det er sådan set mit spørgsmål: Har politikerne ikke et ansvar, når de går til valg på at give mere og mere, finansieret af højere og højere skatter, højere og

højere offentlige udgifter, er man så ikke med til at skubbe til den krævementalitet, som statsministeren ønsker et opgør med?

Kl. 14:05

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 14:05

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Socialdemokraterne gik til valg på at bede hver enkelt dansker om at yde et større bidrag til at komme ud af krisen. Det var det, vi gik til valg på. Der var ikke nogen lette løsninger, jeg sad hundrede gange på tv og i medierne og sagde: Der er ingen lette løsninger, der er kun svære løsninger. Jeg tror, det er et akkurat citat af det, jeg selv sagde i valgkampen rigtig mange gange: Vi kommer til at bede danskerne om mere, vi kommer til at bede danskerne – det sagde jeg dengang – om at arbejde mere, og vi kommer til at bede danskerne om at bidrage mere i form af skatter og afgifter. Jeg sagde det, præcis som det var: Vi beder danskerne om mere, end de leverer i dag.

Det kan man så mene om, hvad man vil, og det er Liberal Alliance i deres fuldstændig gode ret til, men man kan ikke diskutere, at det, vi gik til valg på, var en dagsorden, der handlede om, at vi gerne ville have, at hver enkelt dansker skulle bidrage mere, arbejde noget mere, betale noget mere til fællesskabet – det var sådan set vores budskab til danskerne. Det er ikke et budskab, som er specielt nemt at fortælle danskerne, der er ikke noget easygoing ved det, det er et hårdt, besværligt budskab, som det trods alt lykkedes os at vinde et valg på, og som vi gennemfører nu.

Der er stadig ingen lette løsninger, og vi beder stadig danskerne om at bringe et offer for Danmark, for at vi kan komme igennem krisen. Jeg håber, vi kan gøre det på den måde, at man ikke bare bliver bedt om at bringe et offer, men at man også kan se, at der for enden af krisen er en vej, hvor vi stadig har et velfærdssamfund, hvor vi passer på hinanden.

Kl. 14:07

Første næstformand (Bertel Haarder):

Nu er timen til ende, og jeg siger tak til statsministeren og tak til alle for en næsten eksemplarisk overholdelse af taletiderne.

Kl. 14:07

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Bertel Haarder):

Før jeg går til punktet spørgsmål til de øvrige ministre, har jeg følgende anmeldelser:

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Lovforslag nr. 64 (Forslag til lov om ændring af lov om bæredygtige biobrændstoffer og om reduktion af drivhusgasser fra transport og lov om fremme af vedvarende energi. (Tvungen iblanding af biobrændstoffer i benzin og diesel, der sælges til landtransport til slutbrugere og udpegning af områder til statsligt udbud til havvindmøller)).

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Lovforslag nr. 65 (Forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse og regionsloven. (Ophævelse af kommunal og regional pligt til konkurrenceudsættelse)).

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Lovforslag nr. 66 (Forslag til lov om ændring af lov om erhvervsuddannelser. (Effektivisering af sagsgangene i Tvistighedsnævnet m.v.)) og

Lovforslag nr. 67 (Forslag til lov om ændring af lov om produktions-skoler. (Kompetencebevis m.v.)).

Karin Nødgaard (DF) m.fl.:

Forespørgsel nr. 14 (Hvad kan regeringen oplyse om holdninger, mål og visioner for ældreområdet?).

Titlerne på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 14:08

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hvad angår spørgsmål til ministre, kan jeg oplyse, at spørgsmål nr. 5 af Peter Christensen til finansministeren efter hans ønske overgår til skriftlig besvarelse. Og spørgsmål nr. 16 og 17 af fru Mai Henriksen vil blive overført til næste spørgetid. Endelig udgår spørgsmål nr. 11 af hr. Christian Juhl til erhvervs- og vækstministeren.

Vi går så til spørgsmål til ministre, og det første spørgsmål er til økonomi- og indenrigsministeren fra hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 14:08

Spm. nr. S 1444

1) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Flemming Damgaard Larsen (V):

Hvordan forholder ministeren sig til de økonomiske vanskeligheder mange øfærger vil opleve, efter at prisen på marinediesel er steget med 38 pct. i perioden 1. januar 2011 til 15. september 2011, når øtilskuddet ikke opjusteres?

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 14:08

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak, hr. formand.

Hvordan forholder ministeren sig til de økonomiske vanskeligheder, mange øfærger vil opleve, efter at prisen på marinediesel er steget med 38 pct. i perioden 1. januar 2011 til 15. september 2011, når øtilskuddet ikke opjusteres?

Kl. 14:09

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 14:09

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Tak for spørgsmålet. Det er også et spørgsmål, som jeg har haft lejlighed til at kommentere i et skriftligt svar til Udvalget for Landdistrikter og Øer, og mit svar i dag vil i korthed være det samme som det, jeg skriftligt har svaret til udvalget.

Som spørgeren jo naturligvis ved, yder staten et generelt tilskud til de kommuner, hvor der er en ø i kommunen, fordi specielle forhold gør sig gældende dér. Det er et udtryk for, at vi gerne vil tage et nationalt medansvar for de forskelle, der er rundtomkring, herunder især at det for en række øer er nødvendigt at have færgedrift for at have forbindelse til fastlandet. Når vi beregner det tilskud, som vist i dag er på lidt over 88 mio. kr., indgår brændstofpriserne med en vægtning i tilskuddet. På den måde forsøger vi, når vi regulerer for løn- og prisstigninger, at tage højde for, at der også er stigninger i brændstofpriserne.

Regeringen finder det ikke hensigtsmæssigt at begynde at ændre på den måde, vi regulerer det her på, for hvis vi f.eks. skulle udbetale en direkte kompensation for prisstigninger på brændstof, ville vi jo dels skulle administrere det, dels holde øje med det, og så ville vi også tage tilskyndelsen væk fra bestræbelser på at spare på brændstoffet og selvfølgelig også tilskyndelsen til at effektivisere driften.

Kl. 14:10

Første næstformand (Bertel Haarder):

Spørgeren.

Kl. 14:10

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak for svaret. Men nu er det jo sådan, at den her stigning på over 38 pct. alene på 9 måneder står i kraftigt misforhold til den generelle pristalsregulering, der vil foregå, og som ifølge Økonomistyrelsen fra 2011 til 2012 vil være på 1,4 pct. Så der er et kæmpestort svælg imellem disse to tal.

Der er der ikke noget at sige til, at mange kommuner vil sige, at øfærgerne så selv skal betale, og det kan de kun betale ved nogle kraftige stigninger i fægebilletpriserne eller ved at udtage afgange. Og der, hvor det virkelig giver penge, er jo så i ydertiderne, altså om morgenen og om aftenen.

Mener ministeren ikke at det er uhensigtsmæssigt, hvis vi skal fastholde disse samfund som levende og bæredygtige samfund her i øriget Danmark?

Kl. 14:11

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 14:11

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Det, jeg synes er det vigtige, når vi har spørgsmålet her, er, at det ikke udvikler sig til sådan en talkrig om, hvem der har været bedst til at fundere på prisstigninger. Men bare så det er sagt: Vi kan ikke helt genkende, at det skulle være steget 38 pct. inden for 9-måneders-perioden. Det er over det sidste år steget helt markant, men i løbet af 2011 vel snarere i omegnen af 10-15 pct. eller noget i den stil. Så det er måske lige knap så dramatisk.

Men det er stadig være en stigning, som i sig selv ligger over den stigning, der er i form af pris- og lønregulering. Der er jo bare det ved, at hvis vi skulle gå ind og korrigere et sted for et inputs prisstigning og et andet sted for et andet inputs prisstigning, ville det medføre mere administration og en detailrigdom, som måske i virkeligheden ikke er så hensigtsmæssig. Det, jeg tror er det gode at gøre, er jo at finde ud af, om vi kan effektivisere vores færgedrift, og om man måske også kan købe bedre ind, ved at man slår sig sammen de steder, hvor man har færger, så man får – hvad skal man sige – et fælles sekretariat. Det ved jeg også at min forgænger var optaget af, og det synes jeg er en væsentlig og en god vej at gå frem, så man ikke står helt alene med sin færgedrift.

Jeg er fuldstændig enig med spørgeren i, at færgedriften jo er essentiel, fordi det er helt afgørende at kunne komme til og fra det

sted, man bor, for at kunne komme på arbejde og i skole eller til uddannelse, eller hvad det nu kan være.

Kl. 14:13

Første næstformand (Bertel Haarder):
Spørgeren.

Kl. 14:13

Flemming Damgaard Larsen (V):

Nu er det således, at Danmark jo består af mange små lokalsamfund, mange landsbyer og andre mindre byer, og der er det jo sådan, at der bliver lavet fuldstændig gratis adgang til de pågældende lokalsamfund. Der er så det her specielle forhold med øerne, at de har nogle helt særlige forhold, hvor de bliver ramt rigtig hårdt – og der er også bare det, at de i det hele taget skal bruge tid på at sejle frem og tilbage, men det lever man nok med. Men når man så oveni også skal have den særlige økonomiske belastning, det er, når der så er nogle kraftige prisstigninger, som vi har set her i 2011, på marinediesel, mener ministeren så ikke, at det vil være rimeligt, at man i højere grad ser på, om man kan lave en ligestilling mellem de små øer og de andre lokalsamfund, vi har her i Danmark?

Kl. 14:14

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 14:14

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Hvis jeg skal forstå spørgeren sådan, at Venstre har et forslag om, at det skal være gratis at tage færgen fra en hvilken som helst ø til fastlandet i Danmark, så må jeg sige, at jeg synes, at Venstre også er forpligtet til at fortælle, hvordan det skal finansieres, for vi er jo i en periode, hvor vi bliver nødt til at prioritere utrolig hårdt i forhold til offentlige udgifter. Og jeg synes, det er rigtigt og ordentligt, at der er et nationalt medansvar for de meget store forskelle, der er på at bo i en kommune, der kun er landfast, og en kommune, hvor der er øer i, og derfor er der det særlige tilskud, som bliver givet. Det synes jeg er en ordentlig og en rigtig måde, for det er et nationalt ansvar at bidrage til, at det kan lade sig gøre at have et levende samfund, også på Danmarks småøer. Men jeg er uenig i, at vi skal prioritere, at det bliver gratis, og jeg er også uenig i, at vi skal lave en mere detaljeret regulering af lige præcis det her tilskud. Jeg tror, alle står sig ved at holde det rimelig enkelt, og jeg tror også, at de kommuner, som har øer inden for kommunegrænsen, sætter en ære i at sørge for, at borgerne, som bor på øerne, oplever sig velbehandlet ligesom de borgere, der bor på fastlandet.

Kl. 14:15

Første næstformand (Bertel Haarder):
Spørgeren.

Kl. 14:15

Flemming Damgaard Larsen (V):

Nu har jeg ikke på nogen måde lagt op til, at det skal være gratis, jeg spørger bare ministeren, om ikke det var rimeligt, at der er mere lighed mellem det at bo i et lokalsamfund på fastlandet og at bo i et lokalsamfund, som en ø nu er. Men jeg vil godt komme ind på noget andet i den forbindelse, og det er – jeg tror også, ministeren var inde på det her til sidst – at det er lokalt, altså i den enkelte kommune, man skal prøve at finde ud af det her. Nu er det jo sådan i den enkelte kommune, at øernes befolkning er en meget, meget lille minoritet i forhold til hele kommunens befolkningstal, og der er det jo meget nemt for flertallet i en kommune at sige, at det er det lille mindretal, det skal gå ud over, når der så som i det her tilfælde er de her krafti-

ge prisstigninger på marinediesel. Så er det i hvert fald mange steder lidt svært at se solidariteten.

Det var således, at Udvalget for Landdistrikter og Øer i Folketinget i sidste periode var på besøg i Holbæk Kommune for at få dem til at gå ind i en dialog med f.eks. Orø Kommune, og vi har også set det nede i Slagelse Kommune med Omø og Agersø, men det er meget svært at få etableret den dialog på en konstruktiv måde. Kan ministeren ikke se, at der er et problem der?

Kl. 14:16

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 14:16

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

To ting: Jeg synes, det er vanskeligt at forstå spørgeren anderledes, end at spørgeren stiller forslag om, at det skal være gratis, når spørgeren beder om ligestilling mellem beboere i små bysamfund og beboere, som bor på en ø. For som spørgeren jo rigtigt siger, har vi ikke vejafgifter i Danmark, og derfor vil det betyde, at ligestilling enten ville betyde, at færgefarten skulle være gratis for brugeren, eller at vi skulle have kørselsafgifter på de danske landeveje. Det står helt for spørgerens egen regning, det er i hvert fald ikke noget, som regeringen har konkrete planer om.

Det andet er, at jeg synes, det er et lidt sørgeligt demokratisyn, som spørgeren giver udtryk for i sit spørgsmål, ved at sige, at hvis man er et lille mindretal, så vil flertallet ikke tage hensyn til, at der er særlige vilkår, der gør sig gældende. Det synes jeg netop er noget af styrken ved det danske demokrati, nemlig at flertallet altid som en del af vores flertalsdemokratiforståelse har gjort det til en dyd netop at være sikker på, at mindretal bliver hørt, og at de forskellige behov bliver varetaget. Derfor synes jeg da, det er vigtigt at fortsætte bestræbelserne og diskussionerne om, hvordan det så kommer til at finde sted, fordi der jo i sagens natur er en national interesse jo konkret udtrykt ved det tilskud, som bliver givet for at sikre færgefarten i de kommuner, hvor man har øer inden for kommunegrænsen.

Kl. 14:18

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak til hr. Flemming Damgaard Larsen.

Næste spørger er hr. Alex Ahrendtsen, og spørgsmålet er til udenrigsministeren.

Kl. 14:18

Spm. nr. S 1033

2) Til udenrigsministeren af:

Alex Ahrendtsen (DF):

Mener udenrigsministeren ikke, at regeringen lever op til grundloven, den Europæiske Menneskeretskonvention og ratificerede FN-konventioner, siden den har valgt at bruge yderligere 10 mio. kr. årligt på Dansk Center for Internationale Studier og Menneskerettigheder?

Alex Ahrendtsen (DF):

Mener udenrigsministeren ikke, at regeringen lever op til grundloven, den Europæiske Menneskeretskonvention og ratificerede FN-konventioner, siden den har valgt at bruge yderligere 10 mio. kr. årligt på Dansk Center for Internationale Studier og Menneskerettigheder?

Kl. 14:18

Første næstformand (Bertel Haarder):
Udenrigsministeren.

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Regerings aftale med Enhedslisten om at øge bevillingen for Dansk Center for Internationale Studier og Menneskerettigheder med 10 mio. kr. årligt til en styrkelse af det generelle arbejde med menneskerettigheder er et udtryk for, at menneskerettighedsområdet udgør en central og integreret del af denne regerings politik. Det er vigtigt, at Danmark bestræber sig på at efterleve de internationale forpligtelser, vi er bundet af, det gælder ikke mindst på menneskerettighedsområdet og arbejdet med det. Det er en helt afgørende forudsætning for Danmarks internationale arbejde med menneskerettigheder, at vi er omhyggelige med hensyn til at sikre, at menneskerettighederne altid respekteres, også hos os selv.

Det nuværende Institut for Menneskerettigheder er en væsentlig og værdifuld bidrager i det arbejde. Styrkelsen af Institut for Menneskerettigheder sker ikke alene gennem øgede bevillinger, men også institutionelt og organisatorisk. Institut for Menneskerettigheder vil som en direkte udløber af regeringsgrundlaget i løbet af 2012 blive til en selvstændig institution, således at institutionens stilling som Danmarks nationale menneskerettighedsinstitution styrkes og tydeliggøres. DCISM vil i den forbindelse blive nedlagt, og Dansk Institut for Internationale Studier, DIIS, vil også blive gjort til en selvstændig institution.

Der foregår i øjeblikket en lovteknisk forberedelse af det, før regeringen kan fremsætte to parallelle lovforslag om henholdsvis en etablering af et selvstændigt institut for menneskerettigheder, Danmarks nationale menneskerettighedsinstitution, og et selvstændigt institut for internationale studier. Disse to lovforslag ventes fremsat til foråret.

Kl. 14:20

Første næstformand (Bertel Haarder):
Spørgeren.

Kl. 14:20

Alex Ahrendtsen (DF):

Tak for det udførlige svar, som jo baserer sig meget på det overordnede. Jeg kunne godt tænke mig at være lidt mere konkret: Hvad skal de 10 ekstra millioner kroner helt konkret gå til, og hvad er det, de forskellige centre skal arbejde med?

Kl. 14:20

Første næstformand (Bertel Haarder):
Udenrigsministeren.

Kl. 14:20

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Det er mange forskellige ting. Centrene arbejder jo dels i forhold til indsatsen her i landet, dels internationalt. Vi har en stor opgave i forhold til at holde lidt øje med menneskerettighederne i landene omkring os, og vi har det med hensyn til vores østlige naboer i EU. Vi har det også med hensyn til de sydlige naboer, med de store forandringer, der i øjeblikket pågår i Nordafrika og Mellemøsten, og i alle de områder, hvor vi er til stede, er menneskerettighedsindsatsen en helt afgørende del af vores tilstedeværelse. Så er det klart, at vi også har områder herhjemme, hvor vi ikke lever godt nok op til de anbefalinger, der har været, bl.a. på handicapområdet. Det vil vi bestræbe os meget på at gøre, og også dér spiller instituttet for menneskerettigheder jo en afgørende rolle.

Jeg vil også godt føje den generelle bemærkning til, at det for os er lidt afgørende at have et armslængdeprincip. I modsætning til den tidligere regering, som jo knyttede institutterne her ganske tæt til sig, har vi en tillid til, at et stærkt demokrati forudsætter, at der også er et armslængdeprincip, og det vil sige, at vi laver institutioner, der har

en langt mere selvstændig rolle, og som har en selvstændig bestyrelse og en selvstændig mulighed for at arbejde. Det tror vi er vigtigt, og dette, om man så må sige, uafhængige syn på os selv tør vi godt lade os udsætte for.

Kl. 14:22

Første næstformand (Bertel Haarder):
Spørgeren.

Kl. 14:22

Alex Ahrendtsen (DF):

Hvis jeg lige skal opsummere, skal de forskellige centre især beskæftige sig med menneskerettighedssituationen uden for landet, men de skal også holde øje med tingene i Danmark, og det vil sige også med det, som regeringen finder på. Nu har vi jo tidligere set, hvad et sådant center kan finde på. Mener udenrigsministeren, at centeret ville kunne være både nøgternt, uhildet, neutralt og objektivt i sine vurderinger? Det er det nemlig ikke min vurdering at det tidligere center har været.

Kl. 14:22

Første næstformand (Bertel Haarder):
Udenrigsministeren.

Kl. 14:22

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Jeg tror, det er et afgørende princip i et demokrati, at regeringen sådan har den tillid, at man godt tør lade nogen, der er uafhængige, kigge en i kortene. Jeg medgiver, at den tidligere regering ikke turde det. Den ville godt have så meget styr på centeret, at man havde en direkte indflydelse på, hvad der skete. Der har vi et andet syn på det, nemlig at det er vigtigt at få en adskillelse, også i den organisatoriske form, mellem regeringen og så dem, der skal holde øje med, hvad der sker. Så er det klart, at de kan finde på underlige ting. De kan f.eks. finde på at kritisere for handicapkonventioner, der ikke er blevet tiltrådt i Danmark – det er jo den risiko, en regering må lære at leve med – og de kan i forhold til lande, hvor demokratiet er under udvikling, det er jeg helt sikker på, finde på at kritisere, at det går for langsomt; det går enkelte gange måske oven i købet den forkerte vej.

Jeg tror, det er vigtigt, at vi i demokratierne har sådan nogle, der holder øje med, hvordan magten udøves, og der tror jeg vi har en måde at se det på, som er afgørende forskellig fra den måde, den tidligere regering og dens støtteparti så det på.

Kl. 14:23

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak til hr. Alex Ahrendtsen og tak til udenrigsministeren.

Den næste spørger er hr. Preben Bang Henriksen, som har et spørgsmål til finansministeren.

Kl. 14:23

Spm. nr. S 1489

3) Til finansministeren af:

Preben Bang Henriksen (V):

Finder ministeren det hensigtsmæssigt – og i overensstemmelse med sædvanlige principper for statslige indkøb – at et privat advokatfirma (Kammeradvokaten) i praksis har monopol på udførelse af alle advokatopgaver for staten, og hvad er begrundelsen for, at staten i aftalen med det pågældende firma har fraskrevet sig retten til at kræve sig oplyst firmaets tidsforbrug på den enkelte sag?

Første næstformand (Bertel Haarder):
Værsgo.

Kl. 14:23

Preben Bang Henriksen (V):

Spørgsmålet lyder: Finder ministeren det hensigtsmæssigt og i overensstemmelse med sædvanlige principper for statslige indkøb, at et privat advokatfirma – det, der benævnes kammeradvokaten – i praksis har monopol på udførelse af alle advokatopgaver for staten, og hvad er begrundelsen for, at staten i aftalen med det pågældende firma har fraskrevet sig retten til at kræve sig oplyst firmaets tidsforbrug på den enkelte sag?

Kl. 14:24

Første næstformand (Bertel Haarder):

Finansministeren.

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Mange tak og tak for spørgsmålet.

Spørgsmålet falder jo i to dele: Den ene del vedrører kammeradvokatens monopol, og den anden del vedrører – hvis jeg må tillade mig at omformulere det – muligheden for, at den enkelte statsinstitution, som bruger Kammeradvokaturen, kan gennemskue de regninger, den modtager.

Jeg vil starte med at genopfriske historikken. Kammeradvokatordningen hviler på en aftale med en advokat hos Advokatfirmaet Poul Schmith, og den nugældende kammeradvokataftale er indgået med advokat Karsten Hagel-Sørensen i februar 2004 – og det er altså sket under den tidligere regering.

Kammeradvokaten skal som udgangspunkt varetage alle retssager og andre advokatopgaver for alle statsinstitutioner. Denne strategi om, at en enkelt leverandør varetager advokatopgaver for staten, er efter min og regeringens opfattelse ikke i sig selv et problem, og det er heller ikke i strid med principper om indkøb, for det grundlæggende princip for indkøb i staten er, at offentlige indkøb skal foretages bedst og billigst muligt.

Jeg og regeringen lægger vægt på, at staten får den bedst mulige juridiske rådgivning og repræsenteres bedst muligt ved domstolene, og at det selvfølgelig sker til den rette pris. Derfor sørger vi for – ligesom jeg i øvrigt gerne vil anerkende, at det har været tilfældet for den tidligere regering – at følge op på, hvad staten får for pengene.

Det er mit umiddelbare indtryk, at den nuværende ordning fungerer godt. Jeg noterer mig i hvert fald, at det hidtil har kunnet konkluderes, at aftalen er økonomisk fordelagtig for staten. Samtidig noterer jeg mig, at tilfredsheden med kammeradvokatens virksomhed er meget høj, når vi spørger statsinstitutionerne. Det gælder også, at der er en generel tilfredshed med prissætningen.

Når det er sagt, vil jeg gerne tilkendegive, at jeg mener, at vi skal se fordomsfrit på, hvordan vi kan tilrettelægge den bedst tænkelige ordning, og derfor har jeg, som jeg tror det er spørgeren bekendt, bedt mine embedsmænd om at se på, hvordan vi finder den bedst mulige ramme for statens fremtidige køb af advokatydelse.

Jeg vil så gerne vende mig til den anden del af det stillede spørgsmål, som gælder kammeradvokatens regninger. Der er det korrekt, at kammeradvokaten ikke er forpligtet til at oplyse tidsforbruget i den enkelte konkrete sag. Det hænger sammen med, at tidsforbruget kun er ét element i prisberegningen og prissættelsen; salæret fastsættes også på grundlag af en række andre faktorer som f.eks. arbejdets art og omfang, det med sagen forbundne ansvar, sagsgenstandens størrelse, sagens betydning for klienten og selvfølgelig det opnåede resultat. Det betyder ikke – vil jeg gerne understrege – at den enkelte statsinstitution ikke bør interessere sig for sammensætningen af salæret ved f.eks. at stille spørgsmål til salærets sammensætning, og det kan tilsvarende være en god idé, at den enkelte institution, inden den igangsætter en opgave, beder om et overslag for udførelsen af opgaven.

Jeg vil afslutte med at sige, at jeg ikke er bekendt med, at der skulle være statslige institutioner, som har problemer med at gå i dialog med kammeradvokaten om sammensætningen af salæret.

Kl. 14:27

Første næstformand (Bertel Haarder):

Spørgeren.

Kl. 14:27

Preben Bang Henriksen (V):

Jeg vil nu vove den påstand at sige, at det ikke ligner sædvanlige udbudsprincipper, når jeg skal betragte det. Der er en leverandør her, der leverer en vare til staten, og det koster over ¼ mia. kr. hvert år. Over ¼ mia. kr. er et stort beløb, og derfor forstår jeg ikke, at man ikke lader tingene gå i udbud.

Jeg finder det besynderligt, at kammeradvokaten rejser til provinsen for at føre en sag, en ganske banal sag, som en provinsadvokat kunne føre akkurat lige så godt. Der er ingen af dem, der har noget at udsætte på hinandens arbejde, men jeg er helt sikker på, at afregningen ville være lavere – udgiften for staten ville være lavere – hvis man eksempelvis benyttede en provinsadvokat.

Finansministeren har helt ret i sin redegørelse om parametrene for salæruddmålingen. Det er nøjagtig de samme parametre, som dommerne anvender i sager om fri proces, og det vil sige, at det også er tidsforbrug, arbejdets omfang og ansvar osv. osv. I de helt typiske sager, hvor borgeren har fri proces, og hvor man har kammeradvokaten på den anden side, fordeler det sig jo sådan, at når kammeradvokaten beregner sig 100 kr. i salær, får den advokat, der fører sagen for borgerne, tilkendt 33 kr. i salær. Det vil altså sige, at det er tre gange så dyrt at bruge kammeradvokaten for nøjagtig det samme arbejde, for lige mange processkrifter, for lige mange retsmøder osv. Jeg finder det som sagt højst besynderligt.

Så er finansministeren glad for rabatordningen, der går på, at man kan få 33 pct. i rabat hos kammeradvokaten. Jeg vil advare finansministeren mod at komme til Nordjylland, for der spørger man altså efter varens pris, før man får rabatten oplyst – lad mig sige det på den måde.

Kl. 14:29

Første næstformand (Bertel Haarder):

Finansministeren.

Kl. 14:29

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg kommer med glæde i alle dele af landet, inklusive Nordjylland, og har indtil videre ikke haft noget af frygte i den sammenhæng. Det håber jeg også vil være tilfældet fremadrettet. Nu kan jeg se, at justitsministeren også er dukket op – det er nu ikke noget, vi har aftalt.

Jeg vil gerne understrege, at den ordning, der kører i øjeblikket, jo bygger på beslutninger, der også er truffet af den tidligere regering og det tidligere regeringsparti, spørgeren er medlem af. Jeg har givet en klar tilkendegivelse om, at jeg bestemt er åben for at se på, om vi passer bedst muligt på samfundet og skatteydernes penge i den her forbindelse. Derfor har jeg bedt mine embedsmænd om at kigge på ordningen.

Jeg har ikke, som jeg har oplyst i mit svar, nogen umiddelbar grund til at tro, at den tidligere regering skulle have handlet uansvarligt i forhold til indgåelse af den her aftale, jeg har overtaget, og derfor tror jeg også, at det måske er en debat, man skal tage internt i Venstre, om, hvordan man præcist stiller sig til de beslutninger, der blev truffet, før jeg overtog ansvaret.

Men jeg er villig til at kigge på det og vil naturligvis også gerne løbende svare på spørgsmål om, hvad vi måtte komme frem til i den forbindelse.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Spørgeren.

Preben Bang Henriksen (V):

Jeg kan sige, at fra min side er der ikke noget partipolitik i det overhovedet. Jeg ville have stillet nøjagtig det samme spørgsmål til Venstres finansminister, hvis jeg havde været medlem af Tinget i de lykkelige tider der.

Men jeg må sige, at jeg undrer mig, og det gør en stor del af landets advokater, der åbenbart ikke kan få lov at give bud på den her opgave, også – det er ¼ mia. kr. om året. Og som jeg siger, er det helt bevisligt. Det har også været omtalt i dagspressen, selv om det jo ikke behøver at være noget bevis i sig selv, og dommerne udtaler jo også, at de undrer sig i sager, hvor de har fået kammeradvokatens afregning at se for som sagt nøjagtig det samme arbejde, for nøjagtig de samme retsmøder, for nøjagtig de samme processkrifter osv. Når der beregnes 100 kr. til kammeradvokaten, får den advokat, der repræsenterer borgeren under fri proces, 33 kr. Det kan jeg ikke se er udtryk for en rabat, og jeg vil oven i købet gå så vidt som at sige, at hvis statens advokat gav 33 pct. i rabat, nærmer han sig i hvert fald det punkt, hvor de fleste andre advokatkontorer ville have nul kroner i overskud. Det tror jeg dog ikke er tilfældet der.

Kl. 14:30

Mener ministeren, at det er udtryk for »løntilbageholdenhed på chefgangen«, når regeringen ansætter et større antal særlige rådgivere med en samlet lønramme på over 30 mio. kr. for 2012?

Kl. 14:30

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Værsgo.

Kl. 14:32

Martin Geertsen (V):

Tak for det. Spørgsmålet lyder sådan:

Mener ministeren, at det er udtryk for »løntilbageholdenhed på chefgangen«, når regeringen ansætter et større antal særlige rådgivere med en samlet lønramme på over 30 mio. kr. for 2012?

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Værsgo til finansministeren.

Kl. 14:32

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg vil gerne ønske spørgeren godt nytår, idet jeg antager, at spørgeren sigter til statsministerens udmærkede nytårstale og det signal, der blev givet i den tale om vanskelige tider, mådehold og reformvilje fra alle sider i det danske samfund, også på direktionsgangen.

Mit korte svar på spørgsmålet er ja. Det er jo sådan, som jeg tidligere har haft lejlighed til at drøfte med spørgeren her i spørgetimen, at der som noget nyt ved den nye regerings tiltrædelse er lagt et loft over lønningerne til de særlige rådgivere. Det var ikke tilfældet i den periode, hvor spørgerens parti havde ansvaret for ordningen med særlige rådgivere. Det er det nu. Det er en nyskabelse, som jeg synes flugter glimrende med det signal, der er givet i statsministerens nytårstale.

Så skal jeg for at udrydde enhver uklarhed om omkostningerne ved det her også gøre gældende, at omkostningerne til de særlige rådgivere jo er afholdt inden for rammerne af ministeriernes udgiftsrammer og som sådan ikke har givet anledning til stigende offentlige udgifter med den beslutning, der er truffet. Der er kommet et loft på lønningerne. Det er jeg godt tilfreds med. Det synes jeg er det rigtige, og det skulle man måske have tænkt på, før man tabte regeringsmagten.

Kl. 14:33

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Spørgeren.

Kl. 14:33

Martin Geertsen (V):

Grunden til, at det selvfølgelig optager mig igen, og grunden til, at jeg ulejliger finansministeren med et spørgsmål, som finansministeren har ret i kan være nogenlunde enslydende med et spørgsmål, der er stillet før, er jo netop, at statsministeren i sin nytårstale talte om løntilbageholdenhed og herunder også, at regeringen jo – og der siger man vel ikke for meget – er slået ind på en kurs, som er lidt anderledes end den, man i hvert fald havde før nytår, og også den kurs, man i hvert fald havde før folketingsvalget, nemlig at der er behov for besparelser i den offentlige sektor.

På den baggrund kunne jeg godt tænke mig at få finansministeren til at uddybe, om det ikke efter finansministerens opfattelse kan tolkes lidt forunderligt ude i befolkningen, at stort set alle andre må holde for, hvorimod man i forhold til den tidligere regering jo faktisk, for så vidt angår lønrammen, hæver sine udgifter i kroner og øre eller giver mulighed for at hæve sine udgifter med op til 50 pct. Hvordan tror finansministeren at man tolker det ude på den anden side af de her tykke mure?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Finansministeren.

Kl. 14:31

Kl. 14:31

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg må bare opfordre til, at spørgeren også retter sit spørgsmål til den tidligere finansminister, der, så vidt jeg forstår, er medlem af spørgerens folketingsgruppe og stadig væk aktiv i dansk politik, for dermed at nå frem til en afklaring af Venstres holdning til det her spørgsmål. Jeg har for min del lagt op til, at jeg meget gerne vil se på sagen, og jeg har ikke udelukket nogen løsninger fremadrettet. Jeg har en umiddelbar vurdering af, at det er en fordel for staten at have den aftale, vi i øjeblikket har med kammeradvokaten, som ikke er indgået af mig, vil jeg gerne understrege, men af min forgænger eller min forgængers forgænger.

På den baggrund kan jeg ikke se nogen grund til yderligere politisk polemik om sagen.

Kl. 14:31

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Spørgerens sidste spørgsmål.

Kl. 14:32

Preben Bang Henriksen (V):

Nej, jeg mener, det er uddebatteret.

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak.

Så går vi til næste spørgsmål. Det er spørgsmål nr. 4 og er også til finansministeren. Spørgeren er her hr. Martin Geertsen fra Venstre.

Kl. 14:32

Spm. nr. S 1500

4) Til finansministeren af:

Martin Geertsen (V):

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Værsgo til finansministeren.

Kl. 14:34

den sags skyld. Derfor har vi taget den beslutning i modsætning til tidligere regeringer, og det synes jeg sådan set er et skridt i den rigtige retning.

Kl. 14:37

Kl. 14:34

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nu skal spørgeren bestemt på ingen måde føle sig til ulejlighed i den her sammenhæng. Jeg synes, at det er en fornøjelse at drøfte alle politiske spørgsmål med spørgeren ved enhver lejlighed, også spørgsmål om særlige rådgivere, som jo nu også er genstand for forskellige undersøgelser. Jeg mener, at det ligger meget klart. Jeg mener ikke, at der er tale om noget kursskifte fra statsministerens side, med en tyk streg under, hvad det er, den her regering vil, som det også fremgår af den her regerings regeringsgrundlag. Der er lagt et lønloft over, hvad man betaler en særlig rådgiver i et ministerium. Det var der ikke tidligere. Det er udtryk for en ny form for mådehold i den sammenhæng. Der er ansat flere særlige rådgivere, men inden for den udgiftsramme, man i øvrigt har til sin betjening i et ministerium, så det er udtryk for en anden vægtning af de ressourcer, man har til sin rådighed. Det finder jeg fuldt ud sagligt og i overensstemmelse med den generelle politiske linje, der lægges af statsministeren.

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Spørgeren.

Kl. 14:35

Martin Geertsen (V):

Først vil jeg sige, at det glæder mig, at en af regeringens ministre ikke føler, at oppositionen er til ulejlighed, og jeg kan sige, at fornøjelsen ved at diskutere politik med finansministeren er gensidig.

Nu er det jo sådan, at der har været nogle historier fremme i dag om, at statsadministrationen i al almindelighed skal spare, jeg tror, det er 2½ pct. i år og 5 pct. næste år; at finansministerens ministerium går forrest i den sparerunde, herunder med at man fusionerer to styrelser til Moderniseringsstyrelsen; og at reorganiseringen skulle frigøre 100 mio. kr. over de næste år.

Jeg vil bare spørge, om det er sådan, at man fuldstændig vil friholde det med de særlige rådgivere for de besparelser, som jo kommer til at ramme alle dele af statsadministrationen.

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Finansministeren.

Kl. 14:36

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det er jo en fuldstændig korrekt gengivelse, at Finansministeriet og statsadministrationen tager sin egen medicin, når det gælder rationalisering, effektivisering og besparelser. Jeg vil så også gerne anerkende, at de træk, der foretages nu, at de beslutninger, der træffes, ligger i forlængelse af et oplæg, som spørgerens eget parti fremkom med, da man havde regeringsmagten. Det er jo et udtryk for, at de ressourcer, vi bruger til offentlig administration og for den sags skyld ministerbetjening i Danmark, tilpasses i nedadgående retning. Det betyder, at rammen er mindre, og inden for den ramme disponerer man så, som man finder det fornuftigt og hensigtsmæssigt i forhold til den betjening, man har brug for. Og det er jo i den sammenhæng, at prioriteringen af ressourcer til særlige rådgivere skal ses.

Det, der har været vigtigt for mig i forbindelse med de beslutninger, der er truffet, er, at vi må have lagt et loft over lønningerne. Det skal ikke være sådan, at man ubegrænset kan tildele politisk udpegede embedsmænd lønninger af et niveau, der ikke er forsvarligt, i forhold til hvad man selv tjener, og hvad et folketingsmedlem tjener for

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Spørgeren.

Kl. 14:37

Martin Geertsen (V):

Så skal jeg bare have finansministeren til at forklare mig, men formentlig også nogle af dem, som kunne finde på at følge denne debat, hvordan det kan være, at regeringen tilslutter sig de rationaliseringer, som den forrige regering sådan set satte på dagsordenen i forhold til statsadministrationen, altså at man på den ene side tilslutter sig det og på den anden side har flere udgifter, altså bruger op imod 50 pct. mere i kroner og øre på særlige rådgivere end den forrige regering.

Hvordan forklarer finansministeren det for mig og – det er måske mere vigtigt – befolkningen og de ansatte, som det her jo kommer til at gå ud over, for DJØF, pressen og andre, som har en interesse i at følge det og finde ud af, hvad overensstemmelsen egentlig er mellem, hvad højre og venstre hånd gør i regeringen? Hvad er det for et svar, finansministeren giver på det?

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Finansministeren.

Kl. 14:38

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Mit svar er meget enkelt. Det foregår inden for den økonomiske ramme, der er udmeldt, den nu reducerede økonomiske ramme, der er udmeldt, og det vil sige, at hele spørgsmålet jo i virkeligheden handler om organisering og prioritering af ministerbetjeningen. Man får jo som minister – det er også muligt, at spørgeren vil gøre sig den erfaring på et tidspunkt, det skal jeg ikke kunne sige – heldigvis ikke alene betjening af sin særlige rådgiver, men af et helt departement og de styrelser, man har under sig. Og det tilrettelægges så nu for ressourcer, der er færre, end det hidtil har været tilfældet, og de vilkår har jeg jo også ligesom hele resten af regeringen underlagt mig som finansminister.

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Spørgsmålet er afsluttet. Tak til finansministeren og tak til hr. Martin Geertsen.

Spørgsmål nr. 5 overgår til skriftlig besvarelse, så det må vi vente på.

Spørgsmål nr. 6 er til justitsministeren, og det er hr. Peter Skaarup, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:39

Spm. nr. S 1505

5) Til finansministeren af:

Peter Christensen (V):

Er ministeren enig med MF Bjarne Laustsen i, at den kommende skattereform skal indeholde en millionærskat, mod at Radikale Venstre til gengæld får indrømmelser på boligskatten, jf. Berlingske den 5. januar 2012: »Laustsen: R kan overtales til millionærskat«? (Spørgsmålet er overgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 14:39

Spm. nr. S 1499

6) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Har ministeren en holdning til, at et medlem af Folketinget – som er en del af regeringens parlamentariske grundlag – udtaler, at hun ikke entydigt vil svare på, om hun som folkevalgt fortryder, at hun har anvendt ulovlige, udenomsparlamentariske metoder for at opnå sine mål?

Skriftlig begrundelse

Det fremgår af Ritzaus Bureau den 5. januar 2012 i »Citathistorie fra MetroXpress: Enhedslistens Rosa Lund blev anholdt for ulovlig indtrængen«, at »Rosa Lund bliver anholdt af politiet, lagt i strips og sigtet efter straffelovens paragraf 264 for ulovlig indtrængen. Hun straffes med en bøde på 750 kroner og har dermed en plettet straffeattest. Det bekræfter hun over for MetroXpress. Hun vil ikke svare entydigt på, om hun som folkevalgt fortryder, at hun har anvendt ulovlige, udenomsparlamentariske metoder for at opnå sine mål.«

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsø til hr. Peter Skaarup for at læse det op.

Kl. 14:39

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Spørgsmålet lyder sådan her: Har ministeren en holdning til, at et medlem af Folketinget, som er en del af regeringens parlamentariske grundlag, udtaler, at hun ikke entydigt vil svare på, om hun som folkevalgt fortryder, at hun har anvendt ulovlige, udenomsparlamentariske metoder for at opnå sine mål?

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsø til justitsministeren.

Kl. 14:40

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Mit svar er, at det siger sig selv, at landets love skal overholdes, og jeg tager som justitsminister naturligvis afstand fra enhver overtrædelse af straffeloven. Det gælder også, selv om overtrædelsen begås som led i noget, den pågældende opfatter som politisk virksomhed. Og navnlig som medlem af Folketinget bør man respektere landets love, uanset om man selv støtter de pågældende love eller ej. Det tilsiger respekten for folkestyret.

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Spørgeren.

Kl. 14:40

Peter Skaarup (DF):

Jeg siger tak for svaret. Jeg synes, det var klar tale fra justitsministeren, og det er godt, at det var klar tale, for det siger sig selv, som justitsministeren også var inde på, at det er uholdbart, hvis folketingsmedlemmer forbeholder sig ret til at bryde loven. Hvad skal vi så sige til borgerne ude i landet, der måske også mener, at de berettiget skal have lov til at bryde loven, hvis folketingsmedlemmer, der er valgt til at lave lovgivningen, bryder loven? Og det gælder, uanset på hvilket område det er.

Når jeg har valgt at rejse spørgsmålet, er det, som justitsministeren nok kan gætte, ikke udelukkende på grund af den her enkeltstående straffeattest. Det er jo også, fordi det folketingsmedlem kommer fra et parti, som er parlamentarisk grundlag for den siddende regering, nemlig Enhedslisten. Hvis man kigger på, hvad Enhedslisten i øvrigt står for i forhold til brud på lovgivningen, kan man se, at det faktisk er noget, hvor det står rigtig galt til. Man kan konstatere, hvis man kigger på partiets annaler, at der er et tæt samspil med grupper,

der er ekstremister, og som forbeholder sig ret til at bruge vold for at opnå deres mål.

Sagen er, at det parlamentariske støtteparti har forbindelser til voldelige antifascister – det har forskellige aviser skrevet på forskellige tidspunkter – og der kunne jeg godt tænke mig at spørge justitsministeren, om justitsministeren ikke mener, det er et problem for regeringen, at støttepartiet Enhedslisten tilsyneladende har forbindelser til miljøer, hvor vold og terror er almindeligt accepteret som middel i den politiske kamp, og om den her sag i virkeligheden ikke bare er endnu en sag oven i de andre sager, der viser, at regeringen kan have et problem med sit parlamentariske grundlag.

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Justitsministeren.

Kl. 14:42

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak, formand. Som jeg startede med at sige, tager jeg som nævnt som justitsminister afstand fra enhver overtrædelse af straffeloven, og som jeg sagde, bør man navnlig også som folketingsmedlem respektere landets love, uanset om man selv støtter de pågældende love eller ej. Det tilsiger, som jeg også sagde, respekten for folkestyret.

For så vidt angår samarbejdet mellem regeringen og Enhedslisten, er der tale om et meget godt og yderst produktivt samarbejde, som allerede har givet rigtig gode resultater for Danmark. Jeg er uenig med Enhedslisten, herunder også fru Rosa Lund, på en række punkter, men vi er faktisk også meget enige på en hel række andre punkter. Og sådan tror jeg faktisk også at den tidligere regering havde det med sit daværende parlamentariske grundlag.

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til justitsministeren, og så er det spørgeren.

Kl. 14:43

Peter Skaarup (DF):

Tak for svaret. Jeg synes da, det er fint, at justitsministeren er glad for samarbejdet. Jeg gør bare opmærksom på, at det parti, som justitsministeren og regeringen samarbejder så intenst med, har den form for kontakt, som der er tale om her, og som den sag med det pågældende folketingsmedlem også er udtryk for.

Politiken kan i september 2011 berette om, hvad der foregår i det aarhusianske miljø med hensyn til vold og ekstremisme, og hvor der er grupper på begge sider, der har en meget tæt og intens kamp. Det, der er karakteristisk, er, at det støtteparti, regeringen læner sig op ad, nemlig Enhedslisten, tilsyneladende har forbindelser til miljøer, hvor vold og terror er almindeligt accepteret, og hvor man altså bruger de midler for at opnå sine politiske mål.

B.T. kan i september 2011 også berette om, at en af de fem unge mænd, der er sigtet for brandterror mod Politiskolen i Brøndby – bevægelser i retning af at ville brænde Christiansborg af – har været valgtilforordnet for Enhedslisten og har været medlem af dets ungdomsorganisation.

Er det slet ikke noget, der gør, at justitsministeren på det her punkt siger, der kan være et problem med det parlamentariske grundlag?

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Så er det justitsministeren.

Kl. 14:45

Kl. 14:48

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som jeg lige har understreget, har regeringen og Enhedslisten et ganske godt og meget produktivt samarbejde, som allerede nu har givet meget store resultater for Danmark, og som har lagt fundamentet for den genopretning af Danmark, som er nødvendig, ikke mindst efter at spørgeren og spørgerens parti har været parlamentarisk grundlag for den tidligere regering. Vi har også politiske uenigheder, men arbejdet har allerede nu vist, at vi også er enige på en lang række punkter. Og jeg tror som sagt, at også den tidligere regering havde det sådan med sit parlamentariske grundlag.

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Så er det spørgeren.

Kl. 14:46

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, det er meget sjovt, at justitsministeren bliver ved med at ville sammenligne det parlamentariske grundlag, som den nuværende regering har, nemlig Enhedslisten, med det parlamentariske grundlag, den gamle regering havde, nemlig Dansk Folkeparti. For det, der er karakteristisk for Enhedslisten – og det er det, jeg spørger til – er jo, at man har den kontakt til voldelige grupperinger, som Dansk Folkeparti aldrig kunne finde på at have kontakt til.

Det er jo en kendsgerning – man kan se det i de avisartikler, som jeg har nævnt – at der er en intens kontakt mellem partiet Enhedslisten og nogle voldelige grupperinger, som forbeholder sig ret til at bruge vold for at opnå deres mål. Jeg har nævnt den sag fra Aarhus, hvor man har haft kontakt til det, der hedder Antifascistisk Aktion. Her bruger man Enhedslistens lokaler til forskellige aktiviteter. Jeg har også nævnt den sag, som dagbladet B.T. har beskrevet, nemlig at et medlem og måske flere medlemmer af Enhedslistens ungdomsorganisation, der også har været tilforordnet for Enhedslisten, står bag planer om at brænde Christiansborg af og altså har aktive planer om at brænde Politiskolen i Brøndby af.

Er det slet ikke noget, som får landets justitsminister til at sige: Her skal vi være forsigtige, når vi har et samarbejde med et politisk parti, der forbeholder sig ret til at bruge sådan nogle midler?

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og så er det justitsministeren.

Kl. 14:47

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg vil gerne starte med at understrege, så det i hvert fald føres til referat, at jeg ikke har udtalt mig om, hvilke kontakter Dansk Folkeparti har. Det har jeg ikke noget grundlag for, så det er der ingen grund til at antyde. Det, jeg sagde, var, at vi ud over det meget, meget konstruktive og gode samarbejde, der er mellem regeringspartierne og Enhedslisten, selvfølgelig også har vores politiske uenigheder. Og så siger jeg: Ja, sådan tror jeg faktisk også, at den tidligere regering havde det med sit parlamentariske grundlag, altså med Dansk Folkeparti.

Så bare for at slå det fast med syvtommersøm: Jeg som justitsminister – og i øvrigt – tager selvfølgelig afstand fra enhver overtrædelse af straffeloven, og jeg mener, at man navnlig som medlem af Folketinget selvfølgelig bør respektere landets love, uanset om man selv støtter de pågældende love eller ej. Det er min holdning, at det tilsiger jo bl.a. den respekt, man bør have for folkestyret.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Der er et spørgsmål mere til justitsministeren fra hr. Peter Skaarup, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 14:48

Spm. nr. S 1501

7) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Har ministeren en holdning til, at et medlem af Folketinget – som er en del af regeringens parlamentariske grundlag – udtaler, at hun har svært ved at svare på, om hun igen vil gøre noget ulovligt, og mener ministeren ikke, at det er et problem for folkestyret, at der åbenbart er et medlem af Folketinget, der ikke utvetydigt tager afstand fra ulovligheder?

Skriftlig begrundelse

Det fremgår af Ritzaus Bureau den 5. januar 2012 i »Citathistorie fra Metroxpress: Enhedslistens Rosa Lund blev anholdt for ulovlig indtrængen«, at: »Altså, jeg synes, man som parlamentariker har et ansvar for at kæmpe for det, man tror på. Jeg vil nok også deltage i demonstrationer i fremtiden, men jeg kommer ikke til at deltage i ulovlige indtrængninger igen,« siger hun og fortsætter: »Men det er lidt svært at svare på, om jeg vil gøre noget ulovligt igen. Det kommer an på sagen. Hvis der er mennesker, der bliver uretfærdigt behandlet, for eksempel asylansøgere, kan det være nødvendigt at bryde loven.«

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo.

Kl. 14:48

Peter Skaarup (DF):

Tak for det, og spørgsmålet lyder sådan her:

Har ministeren en holdning til, at et medlem af Folketinget – som er en del af regeringens parlamentariske grundlag – udtaler, at hun har svært ved at svare på, om hun igen vil gøre noget ulovligt, og mener ministeren ikke, at det er et problem for folkestyret, at der åbenbart er et medlem af Folketinget, der ikke utvetydigt tager afstand fra ulovligheder?

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Justitsministeren.

Kl. 14:49

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg kan i et og alt henvise til min besvarelse af det tidligere spørgsmål, hvor jeg jo sagde, at det siger sig selv, at landets love skal overholdes, og at jeg som justitsminister naturligvis tager afstand fra enhver overtrædelse af straffeloven. Det gælder også, selv om overtrædelsen begås som led i noget, den pågældende opfatter som politisk virksomhed. Navnlig som medlem af Folketinget bør man respektere landets love, uanset om man støtter de pågældende love eller ej. Det tilsiger respekten for det folkestyre, som man er en del af.

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Spørgeren.

Kl. 14:49

Peter Skaarup (DF):

Jeg er helt enig med justitsministeren i, at man skal overholde lovene, og det er også derfor, vi finder anledning til at tage den her sag op med ministeren for at få et klart svar fra regeringen, og jeg synes, vi har fået et klart svar på, at man fra regeringens side vil indskærpe over for sig selv, kan man sige, og Folketinget, at folketingsmedlemmer selvfølgelig skal overholde lovene.

Det her er jo aktuelt efter den debat, der har været i metroXpress omkring det pågældende folketingsmedlems – altså fru Rosa Lunds – udtalelser og ageren, og spørgsmålet, der står tilbage, er jo så: Vil der komme til at ske noget yderligere? Altså, mener justitsministeren, det er holdbart, at der er en offentlig debat om det pågældende folketingsmedlems forhold til landets love, hvor den pågældende altså har forbeholdt sig ret til også fremadrettet at bryde dem? Vil der ske noget fra regeringens side i den sag? Vil man tage kontakt til det pågældende folketingsmedlem og det pågældende partis folketingsgruppe og diskutere den her sag og indskærpe, at man selvfølgelig er nødt til, uanset hvilken sag det i øvrigt handler om, også fremadrettet at overholde landets love?

Spørgsmålet til justitsministeren går altså her på: Hvad vil regeringen foretage sig i sagen? Det er jo ikke nok at sige, hvad partiet og regeringen mener, for hvis et folketingsmedlem forbeholder sig ret til uanset det at bryde loven og gøre, hvad man vil, uanset hvad justitsministeren siger, ja, så er vi jo lige vidt.

Så kan justitsministeren ikke berolige os her i Folketinget med, at der vil blive taget kontakt til det pågældende folketingsmedlem og den pågældende folketingsgruppe, med henblik på at det bliver indskærpet, at man selvfølgelig også fremadrettet skal overholde landets love?

Kl. 14:51

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak. Justitsministeren.

Kl. 14:51

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som sagt siger det sig selv, at landets love skal overholdes, og det er klart, som jeg har sagt et par gange, at jeg som justitsminister jo selvfølgelig tager afstand fra enhver overtrædelse af bl.a. straffeloven, og som sagt gælder det også, uanset om overtrædelsen begås som led i noget, den pågældende måtte opfatte som politisk virksomhed. Og blot for at understrege det, vil jeg sige, at mit synspunkt er det, at man navnlig som medlem af Folketinget selvfølgelig bør respektere landets love, uanset om man selv støtter de pågældende love eller ej; det tilsiger respekten for det folkestyre, som man som folketingsmedlem er en del af.

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Spørgeren.

Kl. 14:52

Peter Skaarup (DF):

Lige så tilfreds jeg var med, at justitsministeren fra starten i forhold til de her spørgsmål klart sagde, at det var uholdbart, hvis man ikke overholdt landets love, lige så lidt tilfreds er jeg faktisk med, at justitsministeren så bare bliver ved med at læse den samme lektie op og forholder sig sådan lidt akavet til, at vi bliver ved med at spørge til de her ting. For det er jo altså grundlæggende principielt vigtigt, at vi har klarhed over, at man, hvis man lader sig vælge til Folketinget og skal være med til at lave landets love herinde i Folketinget, så rent faktisk også vil overholde dem, selv om man måske ikke har lagt stemmer til de pågældende love.

Der har vi altså et folketingsmedlem her, fru Rosa Lund, der siger, at hun fremadrettet forbeholder sig ret til at bryde loven, hvis det f.eks. handler om asylsøgere og asylsøgerees vilkår. Det er måske, fordi det pågældende folketingsmedlem har en fortid som talsmand for det, der hed Kirkeasyl, som gerne ville hjælpe afviste asylansøgere til at blive i Danmark, selv om de ikke havde lov til det. Er det holdbart fremadrettet? spørger jeg justitsministeren om. Er det virkelig holdbart? Er det noget, regeringen vil se gennem fingre med, hvis det sker?

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak. Justitsministeren.

Kl. 14:54

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg undskylder mange gange. Det kan også være svært at skulle sikre sig, at man har tilstrækkelig med spørgsmål at stille for at kunne fylde rammerne ud osv., og det er helt fair. Men altså, svaret er sådan set meget enkelt, og det er det, jeg har givet, og jeg giver det gerne igen, og spørgeren er velkommen til at spørge endnu en gang.

Men helt grundlæggende for mig og regeringen og forhåbentlig også for alle andre gælder, at landets love selvfølgelig skal overholdes. Og som jeg har sagt et par gange nu, tager jeg som justitsminister selvfølgelig afstand fra enhver overtrædelse af bl.a. straffeloven, og det gælder som sagt også, selv om overtrædelsen begås som led i noget, den pågældende måtte mene er en del af politisk virksomhed. Der er mit synspunkt det, at man – ikke mindst og navnlig som medlem af Folketinget – selvfølgelig bør respektere landets love, uanset om man selv støtter de pågældende eller ej. Det tilsiger respekten for folkestyret.

Jeg tror sådan set ikke, det er meget mere kompliceret. Faktisk er det ganske, ganske enkelt, og det tror jeg sådan set også at hr. Peter Skaarup godt ved.

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak. Spørgeren.

Kl. 14:55

Peter Skaarup (DF):

Justitsministeren har i forbindelse med de her spørgsmål nu nogle gange gentaget det svar, som vi fik fra starten, og det var et godt svar, og det har jeg rost. Så har jeg som spørger i tillæg til de afleverede spørgsmål stillet spørgsmålet til ministeren, om regeringen vil foretage sig noget over for det pågældende folketingsmedlem, der jo forbeholder sig ret til at bryde loven, uanset alt det, justitsministeren siger.

Vil man foretage sig noget over for det pågældende folketingsmedlem? Vil man foretage sig noget over for det parti, som det pågældende folketingsmedlem kommer fra, nemlig Enhedslisten, som er regeringens parlamentariske grundlag? Vil man foretage sig noget? Det er i virkeligheden det, spørgsmålet går på, og det bliver ikke besvaret.

Så kan jeg ikke få et svar på, om regeringen vil foretage sig noget på baggrund af den pågældende sag om et folketingsmedlem, der fortsat vil bryde loven, som det er blevet udtalt til dagspressen?

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak. Justitsministeren.

Kl. 14:56

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Altså, det, der her bliver spurgt om fra spørgerens side, nærmer sig jo spørgsmålet om grundlovens § 33, og som det fremgår heraf, afgør Folketinget jo selv gyldigheden af sine medlemmers valg samt spørgsmålet om, hvorvidt et medlem har mistet sin valgbarhed. Det tilkommer jo ikke mig at tage stilling til det spørgsmål. Jeg kan dog oplyse spørgeren om, at der i tidligere tilfælde, hvor spørgsmålet om valgbarhed er blevet rejst i Folketinget, så vidt vides har været tale om alvorligere strafferetlige sanktioner end det foreliggende tilfælde. Men hvad angår spørgsmålet om valgbarhed, så står det jo at læse i grundloven, hvordan Folketinget skal handle i den sammenhæng. Jeg tror også godt, at spørgeren ved, at det ikke er noget, det tilkommer mig som justitsminister at tage stilling til.

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Spørgsmålet er afsluttet. Tak til justitsministeren og til hr. Peter Skaarup.

Næste spørgsmål er spørgsmål nr. 8 på dagsordenen, og det er til ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelse fra fru Mette Bock, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 14:57

Spm. nr. S 1407

8) Til ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser af:

Mette Bock (LA):

Er det ministerens holdning, at den geografiske tildeling af de 170 studiepladser til maskinmesteruddannelserne, hvor 125 af studiepladserne tilfalder Aarhus og København, mens kun en håndfuld tilfalder SIMAC i Svendborg, afspejler et generelt ønske i regeringen om en uddannelsesmæssig skævvridning af Danmark?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo.

Kl. 14:57

Mette Bock (LA):

Er det ministerens holdning, at den geografiske tildeling af de 170 studiepladser til maskinmesteruddannelserne, hvor 125 af studiepladserne tilfalder Aarhus og København, mens kun en håndfuld tilfalder SIMAC i Svendborg, afspejler et generelt ønske i regeringen om en uddannelsesmæssig skævvridning af Danmark?

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ministeren, værsgo.

Kl. 14:58

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard):

Det korte svar er jo nej. Det har været rigtig vigtigt for regeringen at sørge for flere pladser på maskinmesteruddannelsen. Der er meget stor efterspørgsel efter maskinmestre, og ledigheden har over en årrække været lav. Det var derfor, at regeringen sammen med Enhedslisten i finanslovforliget skaffede penge til 170 ekstra studiepladser på maskinmesteruddannelsen. Jeg synes, det er vigtigt at holde fast i, at det er et meget positivt tiltag, og det betyder, at der kan optages ca. 645 personer på uddannelsen i 2012, hvilket svarer til det samlede antal ansøgere i 2011. Alle uddannelsesinstitutioner får de pladser tilbage, som den tidligere regering havde beskåret kvoterne med fra 2011 til 2012. Derudover fordeler vi 75 pladser ekstra med udgangspunkt i antallet af ansøgere til maskinmesteruddannelsen i 2011, og derfor er der forskellige stigninger fra skole til skole.

Fordelingen af ansøgerfeltet viser, at institutioner i de største byer modtager flest ansøgere, og de institutioner måtte så også afvise flest ansøgere i 2011, mens der var institutioner, der også havde ledige pladser, f.eks. i Svendborg. Derfor har det været vigtigt for regeringen at sikre, at der med tildelingen af de 170 pladser var en tilvished grænsende sikkerhed for, at de også blev udfyldt med studerende, som blev til maskinmestre, det vil sige, at det er pladser, som vi kan sige der i hvert fald i 2011 har været ansøgere til.

De maritime uddannelsesinstitutioner er fordelt geografisk, så den regionale balance sikres, og samtidig har kvoterne en størrelse, der sikrer den økonomiske bæredygtighed. Ingen – og jeg understreger ingen – maskinmesterskole stilles ringere end i 2011. Flertallet stilles endda bedre med de nye kvoter, da kvoterne øges alle steder, bortset fra der, hvor de tomme studiepladser ikke var blevet udnyttet. Regeringens beslutning om at tildele 170 ekstra pladser er derfor ikke en uddannelsesmæssig skævvridning; det er en oprioritering af en uddannelse, som er meget bredt geografisk forankret, hvor den tidligere regering – uvist af hvilke grunde – har skabt et underudbud af en arbejdskraft, der er god brug for rundtomkring.

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Spørgeren.

Kl. 15:00

Mette Bock (LA):

Jeg skal på ingen måde forsvare den tidligere regering – heller ikke på dette punkt – men jeg vil stadig væk sige, at den matematiske retfærdighed jo ikke altid er den, der giver den bedste løsning.

Vi ved, at vi i fællesskab på tværs af mange andre områder har et problem i forhold til at have uddannelsespladser også andre steder end i de helt store byer, og det kan undre, at man – selv om man så laver den matematiske fremskrivning og siger, at man gør det, i forhold til hvordan søgningen er osv. – ikke benytter sig af det håndtag, der faktisk er her, og som det ville have været muligt at skruer på. I Svendborg har de f.eks. kun fået tildelt yderligere 5 pladser. Det er selvfølgelig logisk, rationelt og matematisk korrekt at sige, at hvis de ikke tidligere har fået udfyldt deres studiepladser, hvorfor så gøre det, men hvis man vil ind og regulere – hvilket vi jo normalt ikke er meget for i Liberal Alliance – fordi man faktisk kan se, at der er en udfordring i dele af Danmark, ville der her have været en åbenbar mulighed for at gøre det på en anden måde. Derfor kan det undre, at man gør det på en matematisk korrekt og dermed på papiret retfærdig måde og derved kommer til at skubbe til den skævvridning af Danmark, som jeg tror vi faktisk på tværs af mange politiske partier ikke bryder os om at se på.

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ministeren.

Kl. 15:01

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard):

Jeg er enig i, at det er vigtigt, at vi har et meget fintmasket net af uddannelser spredt ud over hele landet. Derfor synes jeg faktisk også, at man bør glæde sig over, at regeringen, på et tidspunkt hvor der var svære økonomiske prioriteringer, der skulle foretages, har valgt at prioritere netop en uddannelse, hvor der er en meget høj grad af geografisk spredning. Det har vi jo gjort både ud fra det perspektiv og ud fra et ønske om at ændre på et forhold, som blev skabt af den tidligere regering, og som har ført til et underudbud af maskinmestre – noget, som der er god brug for, ikke bare i de maritime fag, men også bredt. Jeg synes måske, at man der burde tage et mindre systemagtigt perspektiv og have mere fokus fra de studerendes side og

sige, at det, der her er behov for akut, er altså, at vi får givet de ansøgere, der sidst fik et nej, et ja, så de kan komme igennem deres uddannelse og ud at betjene de virksomheder, der i stort omfang efterspørger dem. Derfor synes jeg, at det ville være mærkeligt, når man har skaffet grundlag for at give ekstra pladser, hvis man så i stort omfang gav ekstra pladser til steder, der havde ledige pladser, på et tidspunkt, hvor der faktisk var mange, der havde fået et nej.

Kl. 15:02

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 15:02

Mette Bock (LA):

Jeg vil gerne endnu en gang bede mig fritaget for at have et ansvar for, hvad den tidligere regering har lavet af ulykker.

Dertil kommer, at jeg synes, det er ærgerligt, at man ikke har gjort det bedre. Det er prisværdigt, at disse studiepladser er oprettet, men det er ærgerligt, når man havde muligheden for at gøre det endnu bedre og oven i købet for at tage andre hensyn end de meget snævre uddannelsespolitiske, at man ikke har gjort det. Jeg vil bare opfordre ministeren til, når der fremover tales om tildeling af studiepladser, at man også har det her perspektiv med, fordi det vil få afgørende betydning, også for udviklingen uden for de store byer i Danmark.

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak, så er det ministeren.

Kl. 15:03

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard):

Jeg tror bare, at det så er vigtigt at gøre spørgeren opmærksom på de faktiske forhold. I Frederikshavn havde de, før de blev skåret ned, 80 pladser. Så blev de skåret ned til at have 70 pladser, og næste år kan de udbyde 90 pladser. I Svendborg, hvor de havde ledige pladser, går de tilbage til det udbud, de havde mulighed for at have, inden kvoten blev skåret ned.

Det, jeg synes er lidt besynderligt, er, at det her ikke bliver set – for det er jo det, det er – som et meget stærkt regionalpolitisk initiativ. Vi har på et beskeden område valgt at øge antallet af studiepladser på netop en uddannelse, som faktisk er meget regionalt forankret og betyder noget for de steder. Der er det altså sådan, at alle er bedre stillede, end de var, før vi kom til.

Det er jeg meget tilfreds med, og jeg er også meget tilfreds med det på det erhvervslivs vegne, som har brokket sig meget over det. Så hvis man ikke vil se det ud fra de studerendes perspektiv, kunne man da i det mindste se det ud fra erhvervslivets perspektiv. Og det er klart, at det altså kræver, at studiepladserne bliver fyldt op, for at der kommer maskinmestre ud, som erhvervslivet i sidste ende kan ansætte.

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Så er det spørgeren.

Kl. 15:04

Mette Bock (LA):

Hvis det er den logik, der ligger til grund for den uddannelsestænkning, som vi skal have fremover, bliver resultatet jo, at vi får færre og større uddannelsesinstitutioner. Og perspektivet kan meget vel blive, at vi ikke længere får uddannet mennesker i Vestjylland, Nordjylland, på Sydfyn og andre steder, hvis det er den – undskyld,

jeg siger det – markedslogik, der kommer til at ligge til grund for den tænkning.

Jeg må bare igen sige: Ros til, at studiepladserne er blevet oprettet, men ærgelse over, at man ikke gjorde det så godt, som man kunne have gjort det, når man nu havde mulighed for det. Og vi ved jo, at størrelse betyder noget, og det vil sige, at de meget små uddannelsessteder meget let kommer i en situation, hvor småt bliver til mindre. Derved kunne man ved også at tænke volumen og det regionalpolitiske ind måske ad den vej skabe en større søgning.

Kl. 15:05

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Så er det ministeren.

Kl. 15:05

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard):

Jeg må altså bare melde hus forbi. Jeg skal jo ikke deltage i en diskussion, som måske kan være internt i Liberal Alliance, om, hvorvidt man går ind for markedsføring og sådan nogle ting. Det er måske det indtryk, som nogle kunne få i al almindelighed.

Men det, vi går ind for, er, at der skal være en regional spredning af uddannelse i hele Danmark. Derfor har vi valgt at prioritere et område, hvor uddannelsesinstitutionerne er bredt forankrede. Jeg vil da bare som oplysning til spørgeren nævne, at det med vores mellemkomst sikres, at der kan udbydes 155 maskinmesterpladser i Svendborg. I København er det 170 pladser. Er der andre uddannelser, som spørgeren kan komme i tanker om, hvor der er så klar lighed mellem, hvad der udbydes i landets største byer og i de mindre byer? Det er jo, fordi vi med vores prioriteringer skaber de her muligheder. Det gør vi så samtidig med det blik, at når der har været ledige uddannelsespladser, er det jo ikke det mest oplagte sted at give ekstra pladser, altså ud over at fylde kvoten op igen, når der står studerende i kø andre steder. Det er så der, vi har valgt at udvide.

Derfor synes jeg, at man skal kigge lidt ned over tallene og ikke bare sådan lidt standardpræget gå ind i den her diskussion, for det her er et godt regionalpolitisk tiltag, det er også et godt uddannelsespolitisk tiltag, og det er også et godt erhvervspolitisk tiltag, og det er derfor, at vi har gjort det.

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Spørgsmålet er afsluttet. Tak til ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelse og til fru Mette Bock.

Det næste spørgsmål er nr. 9 på dagsordenen, og det er til transportministeren fra hr. Kim Christiansen, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:06

Spm. nr. S 1483

9) Til transportministeren af:

Kim Christiansen (DF):

Er ministeren enig med statsministeren, når denne udtaler, at betalingsringen »ikke er perfekt«, og hvad skal der efter ministerens opfattelse til, for at den så bliver perfekt?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Værsgo.

Kl. 15:07

Kim Christiansen (DF):

Er ministeren enig med statsministeren, når denne udtaler, at betalingsringen »ikke er perfekt«, og hvad skal der efter ministerens opfattelse til, for at den så bliver effekt?

Kl. 15:07

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Transportministeren.

Kl. 15:07

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Vi har allerede i dag alvorlige problemer med trængsel på vore veje, ikke mindst i hovedstadsområdet. Det medfører, at der hver eneste dag spildes tusindvis af arbejdstimer på at sidde i kø. Forslaget om en trængselsafgift er regeringens bud på, hvordan vi kan løse op på trængslen. Trængselsafgiften er ikke perfekt, og det er der faktisk ikke så meget i denne verden, der er, men trængselsafgiften er en del af en samlet trafikal løsning, som kan gøre livet og hverdagen lettere for mange danskere. Senere på måneden vil vi fra regeringens side fremlægge vores konkrete bud på, hvordan vi mener at afgiften kan indrettes bedst muligt.

Kl. 15:08

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Så er det spørgeren.

Kl. 15:08

Kim Christiansen (DF):

Tak for svaret, som jeg jo ikke blev så meget klogere af, ud over at jeg så går ud fra, at jeg kan konkludere, at transportministeren er enig med statsministeren i, at ringen, betalingsringen, muren, trængselsringen, eller hvad man nu vælger at kalde den, ikke er perfekt, men at han så senere åbenbart vil komme med et bud på, hvordan den kan blive det.

Nu er det jo sådan, at vi – eller i hvert fald en del af Trafikudvalget – lige har været på en rundtur til nogle lande, som har lignende systemer. Kunne det ikke være en mulighed, at man tog på sådan nogle studieture, nu var ministeren desværre ikke med, hvor man så brugte noget af den viden, man eventuelt fik på sådan nogle ture, og tog den med i sådan et arbejde? For alt, hvad vi fik at vide på den her studietur, vi lige har været på, var jo ikke rosenrødt.

Kl. 15:08

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Transportministeren.

Kl. 15:08

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jamen jeg ville med udtrakt hånd tage imod, hvis hr. Kim Christiansen ville bidrage positivt til diskussionen om trængselsafgift. Jeg vil med udtrakt hånd tage imod, hvis hr. Kim Christiansen har gode ideer til, hvordan man på en fornuftig måde kan gennemføre en trængselsafgift, så her står døren åben.

Jeg vil i øvrigt sige, at hvis man kigger på den diskussion, der har været i Danmark, og på nogle af de ting, som vi allerede har fremlagt, og som man også vil se, når vi kommer med det endelige lovforslag, så vil man jo kunne se, at vi også er inspireret af, hvad der er sket i de nordiske lande – og for den sags skyld også i London. Det var også derfor, vil jeg sige til hr. Kim Christiansen, at der på den konference, vi holdt, faktisk var repræsentanter til stede fra både Oslo og Stockholm, netop for at vi kunne lade os inspirere. Men hvis hr. Kim Christiansen har gode ideer til ordentlige og saglige løsninger, så lytter jeg meget, meget gerne.

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Så er det spørgeren.

Kim Christiansen (DF):

Jeg siger tak for invitationen. Det er da rart, når ministeren inviterer til et lidt bredere samarbejde end det, der umiddelbart har været lagt op til, og Dansk Folkeparti bidrager da gerne med gode ideer til, hvordan vi kan løse trængselsproblemet i København. Men en af løsningerne er så bare ikke i vores optik en betalingsmur og en yderligere beskatning af bilisterne, det tror jeg står lysende klart.

Nu nævnte ministeren selv noget med kø og alle de arbejdstimer, der bliver sparet. Det er jo rent faktisk således, at meget af den kødannelse, der er ved indfaldsvejene til København, er på grund af gennemgående trafik, og der har vi jo bl.a. spillet ud med, om ikke man skulle påbegynde arbejdet med en havnetunnel, så man i stedet for at genere bilisterne yderligere kunne give dem en vej uden om København. Det kunne måske være en mulighed, jeg ved ikke, hvordan ministerens syn er på det. Det er selvfølgelig et lille sidespørgsmål, men det er kun, fordi ministeren selv nævnte det med kø. En meget lille del af den trafik, der holder på Køge Bugt Motorvejen f.eks., har jo et reelt ærinde inden for det, der bliver den kommende betalingsring.

Kl. 15:10

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ministeren.

Kl. 15:10

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Måske ikke så meget for hr. Kim Christiansens skyld, men mere for dem, der måtte lytte til og se på det her, skal jeg lige starte med at sige, at hr. Kim Christiansen jo godt ved, at vi ikke taler om en betalingsmur. Vi taler om, at der på indfaldsvejen til der, hvor ringen nu bliver placeret, bliver sat noget op, der svarer til gadelys. Det har sådan set det samme omfang, der er ikke noget med bomme, der er ikke noget med mure – det er bare sådan til almindelig orientering.

Nu ved jeg godt, at spørgetiden selvfølgelig er indrettet på en sådan måde, at det er folketingsmedlemmerne, der spørger ministrene, og derfor kan jeg måske bedst som svar på hr. Kim Christiansen spørgsmål så undrende spørge, hvordan hr. Kim Christiansen måske havde tænkt sig at man bare inden for noget, der lignede rimelig tid, både kunne finde finansiering til en københavnetunnel, som i parentes bemærket jo ikke er helt billig, og også håndtere tidsperspektivet i det. Jeg synes sådan set, det i realiteten er at signalere, at man ikke ønsker at gøre noget ved det problem, der er her og nu, og som mange mennesker oplever i deres hverdag.

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Så er det spørgeren.

Kl. 15:12

Kim Christiansen (DF):

Hvis man lige skal se på en havnetunnel – det kan være efter et valg, der kommer før eller siden, og så kan det være, ministeren kan få mulighed for at spørge mig i stedet for – så skal jeg gerne svare på det. Det har vi i øvrigt også talt om i forligskredsen, nemlig at en havnetunnel jo kan brugerfinansieres ligesom nogle af vores store broprojekter osv. Det vil nok være nødvendigt at få brugerne til at bidrage lidt, og det tror jeg også mange gerne ville frem for at holde i kø, så det kunne man nok sagtens finde en løsning på. Det er rigtigt, at man jo ikke etablerer en havnetunnel fra den ene dag til den anden. Det gør man heller ikke med en betalingsring, selv om jeg næsten kan fornemme på regeringen, at det er det, man faktisk ønsker. Der er et mægtigt hastværk med at få det her igennem, og det

er jo så en helt anden problematik, som jeg kommer ind på i mit næste spørgsmål.

Kl. 15:14

Men stadig væk vil jeg spørge ministeren: Hvad er det, der skal til, for at den her ring eller mur, eller hvad man nu ønsker kalde den, bliver sådan helt perfekt i ministerens optik? Hvad skulle gøre den helt perfekt, er det provenuets størrelse, eller er det miljøeffekterne, eller er det en helt tredje eller fjerde ting, der kunne gøre den her ring så perfekt, som både statsministeren og transportministeren tilsyneladende har ønske om?

Kl. 15:13

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Transportministeren.

Kl. 15:13

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg ved ikke, hvornår noget er helt perfekt. Jeg har tilbage i min tid lavet økologihandlingsplaner, som efterfølgende viste sig at få relativt stor betydning, men jeg påstod ikke fra starten af, at de var perfekte – jeg tror sådan set ikke, at de var perfekte. Jeg har lavet en førtidspensionsreform, som også viste sig at få relativt stor betydning, men jeg tror aldrig, jeg har påstået, at den førtidspensionsreform var perfekt. Jeg ville aldrig nogen sinde stå her og sige, at en betalingsring eller en trængselsafgift er perfekt, for, vil jeg spørge hr. Kim Christiansen, hvornår er noget perfekt?

Det, jeg derimod meget gerne vil sige, er, at regeringen kommer med et klart forslag til at løse et påtrængende problem, som rigtig mange mennesker oplever i deres hverdag. Jeg kunne måske ønske, vi kunne vende tilbage til, da vi startede det her spørgsmål og sådan nærmest mærkede sådan lidt vilje fra hr. Kim Christiansens side til at være en positiv medspiller og ikke kun være en negativ medspiller, så hvis vi kunne vende tilbage til begyndelsen, kunne det være, det endte med, at der kom noget godt ud af det, men nok næppe noget perfekt.

Kl. 15:14

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak, spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også til transportministeren af hr. Kim Christiansen, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:14

Spm. nr. S 1485

10) Til transportministeren af:

Kim Christiansen (DF):

Mener ministeren ikke, at man i Danmark burde være lige så grundig i forberedelserne af en eventuel betalingsring, som man har været i Oslo og Stockholm, hvor det forberedende arbejde, herunder lovgivning, tog 4 år, frem for at presse lovgivning igennem inden sommeren 2012 som bebudet af ministeren?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Værsgo.

Kl. 15:14

Kim Christiansen (DF):

Mener ministeren ikke, at man i Danmark burde være lige så grundig i forberedelserne af en eventuel betalingsring, som man har været i Oslo og Stockholm, hvor det forberedende arbejde, herunder lovgivning, tog 4 år, frem for at presse lovgivning igennem inden sommeren 2012 som bebudet af ministeren?

Kl. 15:14

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Transportministeren.

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Som en kollega lige hviskede til mig: Var det ikke det samme, vi diskuterede, sidst jeg var til stede her i salen? Og som jeg sagde til kollegaen: Vi kan mødes igen om 14 dage, for så tager vi nok den her runde en gang til. Det har vi gjort nogle gange efterhånden, og det bliver det selvfølgelig ikke mere korrekt af.

Jeg vil gerne sige til hr. Kim Christiansen, at jeg ikke føler, at der er nogle ting, der bliver presset igennem. Ideen om en trængselsafgift i hovedstadsområdet kan man jo ikke påstå er ny. Mulighed for opkrævning af en sådan afgift har været undersøgt flere gange og er faktisk blevet debatteret igennem de seneste år. Mulighederne for en trængselsafgift blev også diskuteret forholdsvis grundigt, må man sige, under den valgkamp, som fandt sted for ikke så længe siden, og vi har så siden regeringsskiftet været i gang med arbejdet, bl.a. med en officiel høring, som vi havde indbudt til fra Transportministeriets side. Og her i januar, som også tidligere omtalt, har Folketingets Transportudvalg været på studietur for at kunne gøre sig erfaringer.

Så nu er vi i den fase her efter jul, at vi nu går i gang og bliver mere konkrete. Inden ret lang tid kommer der en miljøundersøgelse, som bliver sendt i høring, og derefter kommer så selve lovforslaget. Der bliver så en høringsfase, som vi kender det, og derefter bliver der, som vi kender det, tre behandlinger her i Folketingssalen. Så alle med lyst til det har haft og vil fortsat få rig mulighed for at deltage i debatten, og sådan bør det selvfølgelig også være.

Kl. 15:16

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak. Så er det spørgeren.

Kl. 15:16

Kim Christiansen (DF):

Tak for svaret. Jeg er da glad for, at erhvervsministeren også interesserer sig for transportministerens område, for det vil også få store følger for erhvervslivet, men det kan vi jo måske tage op i en anden spørgetid med erhvervsministeren, altså hvilke konsekvenser ministeren mener det vil få for erhvervslivet – det kan vi tage en anden dag.

Transportministeren nævnte selv afslutningsvis i sin tidligere besvarelse spørgsmålet om, hvornår det er perfekt. Det er jeg da meget enig i kan være svært at forudsige, men jo mindre tid, man giver sig til forarbejdet – og det er jo afledt af det her spørgsmål nr. 2, som jeg stiller – og til at tænke det her ordentligt igennem, jo større risiko er der da for, at man også begår nogle fejl.

Nu har vi jo været på studietur, som ministeren ganske rigtigt sagde, og noget af det, vi stort set fik at vide i både Oslo, Stockholm og London, var: Giv jer nu rigtig god tid til det her. Og som sagt har det jo, fra man startede snakken i London, til det endelig blev effektueret, taget 15 år. Selve lovgivningsarbejdet osv. tog måske 4 år. Her vil man jappe det igennem på 3-6 måneder.

Hvad med alle de høringer, man skal igennem? Hvad med VVM-redegørelsen? Nu nævnte ministeren noget med miljø, men som jeg har forstået det, er det jo ikke en egentlig VVM-redegørelse, man vil sende i høring, vel? Det er et af spørgsmålene.

Så også igen: Vi har jo bl.a. på den her studietur hørt, at vi skulle give os rigtig god tid, men det sidder regeringen tilsyneladende overhørigt.

Kl. 15:17

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak. Transportministeren.

Kl. 15:17

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg tror, det er meget naturligt, at erhvervsministeren også er optaget af det her, for jeg ved, at erhvervsministeren er optaget af gode forhold for erhvervslivet. Jeg synes ikke, at det er gode forhold for erhvervslivet, når det er sådan, at tømmersvenden eller svenden i en anden branche sidder i kø ude på motorvejen eller andre steder i stedet for at være ude hos kunden og udføre sit arbejde. Det er bestemt ikke til gavn for erhvervslivet; tværtimod, må man sige.

Så må jeg sige noget i forhold til det der med at haste det igennem. Det er tilsyneladende sådan, at det her er voldsomt hastværk. Jeg kunne sådan lidt drillende måske spørge lidt ud i luften: Der er udtrykt meget stor enighed fra en stor kreds af partier om, at man bør kigge på en førtidspensionsreform og en kontanthjælpsreform her i foråret, altså også meget store og omfattende reformer, men betyder det, at når der sådan er tale om lidt store spørgsmål, vil hr. Kim Christiansen og Dansk Folkeparti ikke være med til det, uden at der forudgående har været flere års debat? Det tror jeg ikke ville være til gavn for det danske samfund, og derfor vil jeg gerne slutte med at sige det, jeg startede med at sige indledningsvis, nemlig at der ikke har været hastet noget igennem her. Det her har været debatteret igennem lang tid.

Jeg vil gerne sige, at i forhold til de lovgivningsprocesser, som jeg ofte har været med til, også i forbindelse med store reformer, har der faktisk været mere tid og mere grundighed her, end jeg så mange gange før har oplevet.

Kl. 15:19

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Så er det spørgeren.

Kl. 15:19

Kim Christiansen (DF):

Nu skal jeg slet ikke blande mig i, hvad man gør inden for andre politikområder med hensyn til reformer. Her har vi altså bare med noget at gøre, som påvirker langt over 1 million mennesker. Regeringen har afsat 800 mio. kr., penge, som man ikke engang har. Det er nogle, der senere skal finansieres af provenuet fra en betalingsring.

Den kommende ring i Gøteborg er budgetteret til at koste 950 mio. kr. i anlæg. Det er en by, som er meget sammenlignelig med København, også når vi tænker på, hvor mange anlæg der eventuelt skal laves, hvis vi forudsætter, at den her kommende ring i København skal følge kommunegrænsen – så minder det i bund og grund meget om Gøteborg. Og så kan det jo undre mig, at man i Danmark mener, at man både kan etablere betalingsringen, investere massivt i kollektiv trafik, som man jo har sagt man vil bruge de her 800 mio. kr. til, samt lave parkeringsanlæg ved indfaldsvejene.

At der er noget, der ikke hænger sammen i økonomien, er klart, specielt efter vi har været på sådan en studietur, hvor vi har fået nogle faktuelle oplysninger om, hvad man kan forvente at få i provenu af sådan en betalingsring. Der er mange uafklarede spørgsmål, og det er derfor jeg mener, at man burde give sig lidt mere tid til det her. Det kunne jo også være, at os andre kunne blive overbevist om, at det er en god idé. Det tror jeg nu ikke, men vi kan da i hvert fald ikke blive det på det her relativt spinkle grundlag.

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og så er det transportministeren.

Kl. 15:20

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Som jeg forstår det, var en af de ting, som hr. Kim Christiansen fik at vide på studieturen, at borgerlige politikere i Stockholm og Lon-

don, som havde været voldsomt imod det, nu faktisk var meget glade for, at der var etableret en betalingsring. Jeg forstår også, at udvalget på et direkte spørgsmål fik at vide, at borgerlige politikere ikke havde noget ønske om at vende tilbage til tidspunktet, før der var en betalingsring.

Må jeg i forhold til, hvor kompliceret det her er, sige, at vi jo alle sammen bliver meget klogere, når miljøvurderingen kommer i høring, og det sker ret hurtigt. Jeg vil sige, at den der meget komplekse forklaring, som hr. Kim Christiansen havde på det, ikke er korrekt, og det kan vi alle sammen se, når miljøvurderingen kommer i høring.

Kl. 15:21

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Så er det spørgeren.

Kl. 15:21

Kim Christiansen (DF):

Lige i forhold til miljøvurderingen er jeg utrolig glad, hvis vi fremadrettet kan køre VVM-redegørelser igennem på 1-2 måneder. Det løser da mange ting, når vi skal bygge veje osv., hvor vi ellers normalt må vente både 1 og 2 år på at få en miljøredegørelse. Så det er da herligt, at man har fundet en helt ny måde at gøre det på.

Lige i relation til det, som ministeren nu siger om, hvad man mener i de andre nordiske lande, nemlig at det her er en guds velsignelse, og at alle er blevet overbevist om, at det er godt, så mener jeg da bestemt, at man i London jo har aflyst den udvidelse, som man egentlig havde planlagt. Der var da vist også en borgmester i London, det kostede jobbet, så det har da ikke været ren succes i hvert fald.

Jeg vil gerne høre, om transportministeren ikke kan bekræfte, at man i London har stoppet udbygningen af betalingsringen, fordi man har fundet ud af, at det måske ikke var den allerbedste idé.

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Transportministeren.

Kl. 15:22

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det er ikke for på nogen måde at lyde arrogant, men med hensyn til de påstande, som hr. Kim Christiansen kommer med om VVM-redegørelser, vil jeg sådan set henvise til et, jeg tror, næsten 2 timer langt samråd lige præcis om det spørgsmål. Det kunne vi jo sætte os i en ledig stund og læse igennem, for der findes alle de meget præcise svar på de spørgsmål, som hr. Kim Christiansen lige kom med her.

Så er jeg da sådan set bare glad for at konstatere, hvad jeg har gjort meget klart her, nemlig at borgerlige politikere i de andre nordiske lande nu faktisk er meget glade for, at der er indført en trængselsafgift i Oslo og i Stockholm, for det har løst nogle massive problemer, der var der, og der er faktisk en hel masse ting, som er blevet meget bedre. Og det bekræftede hr. Kim Christiansen jo sådan set indirekte ved sit svar her.

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Spørgsmålet er afsluttet. Tak til transportministeren og tak til hr. Kim Christiansen.

Næste spørgsmål er udgået.

Næste spørgsmål er nr. 12 til erhvervs- og vækstministeren af hr. Kristian Jensen fra Venstre.

Kl. 15:23

Spm. nr. S 1348

11) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Christian Juhl (EL):

Er ministeren tilfreds med forbrugernes mulighed for at vide, om israelske varer kommer fra selve Israel eller fra Vestbredden eller Gaza?

(Spørgsmålet er udgået af dagsordenen).

Kl. 15:23

Spm. nr. S 1435

12) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Kristian Jensen (V):

Hvilke konkrete tiltag vil regeringen igangsætte for at nedbringe det administrative besvær for virksomhederne, som statsministeren lovede i sin nytårstale, og vil VK-regeringens forslag om et 3-års-stop for nye regler for mindre virksomheder være en del af regeringens program?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Kristian Jensen.

Kl. 15:23

Kristian Jensen (V):

Hvilke konkrete tiltag vil regeringen igangsætte for at nedbringe det administrative besvær for virksomhederne, som statsministeren lovede i sin nytårstale, og vil VK-regeringens forslag om et 3-års-stop for nye regler for mindre virksomheder være en del af regeringens program?

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til ministeren.

Kl. 15:24

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Regeringen er selvfølgelig optaget af, at det skal være enklere at drive virksomhed i Danmark. Virksomhederne skal bruge tiden på deres primære opgave, som netop er at drive forretning, og ikke på unødigt administrativt arbejde eller bureaukratiske processer. Regeringen vil derfor i de kommende måneder lancere en ny erhvervsrettet afbureaukratiseringsindsats, som skal sikre, at vi får nedbragt bureaukratiet på de områder, hvor virksomhederne i dag har de største udfordringer, og at de samlede administrative byrder falder løbende frem mod 2015.

For at det kan blive enklere at drive virksomhed i Danmark, er det afgørende, at vi sætter ind der, hvor udfordringerne er størst for virksomhederne. Derfor vil regeringen inddrage virksomhederne i at pege på, hvor der særlig er behov for at lette bureaukratiet. Samtidig vil vi have fokus på at forebygge unødvendigt bureaukрати i ny lovgivning. Derfor vil jeg gennemgå forslag til ny lovgivning for at vurdere, om eventuelle administrative byrder i forslagene kan reduceres. Det gælder ligeledes reglerne fra EU; dem vil regeringen også arbejde aktivt for at forenkle.

Regeringen udvider således indsatsen i forhold til indsatsen under den forrige regering, hvor udgangspunktet var selve kravene i reglerne. Undersøgelser fra erhvervsorganisationerne har vist, at det ikke er nok at have fokus på at forenkle de konkrete krav i lovgivningen; det er lige så vigtigt for virksomhederne også at forenkle myndighedernes håndhævelse, implementering og kommunikation af lovgivningen.

Til hr. Kristian Jensens spørgsmål om, hvorvidt den forrige regerings forslag om et 3-års-stop for nye regler for mindre virksomheder vil være en del af regeringens program, er svaret nej. Vi mener ikke, at et midlertidigt 3-års-regelstop er det rette middel til at lette erhvervslivets administrative byrder med. Et regelstop vil blot udskyde byrder, som de små virksomheder stilles over for, og efter 3 år vil de små virksomheder blive ramt af samtlige nye regler som af en

boomerang. Regeringen vil i stedet have fokus på at skabe varige lettelser for virksomhederne.

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Værsgo til spørgeren.

Kl. 15:26

Kristian Jensen (V):

Når jeg stiller spørgsmålet, gør jeg det i anledning af statsministrens nytårstale, som, på trods af at den vel teknisk set var ganske vel fremført, var temmelig tom for konkret indhold. Nogle af de steder, hvor den var mest uklar og mindst konkret, var netop i forhold til spørgsmålet om, hvordan man skulle kunne komme virksomhederne til gavn. Og når man i stedet for at give en hjælpende hånd kommer med nye regler, bliver det desværre ikke lettere at drive virksomhed og skabe arbejdspladser i Danmark. Det var så en udvikling, som statsministeren lagde op til der skulle ændres på.

Jeg synes ikke, at der var meget konkret i ministerens besvarelse heraf. Hvad er det egentlig, man lægger op til at gøre anderledes og mere virksomhedsvenligt end det, der er blevet gjort med den politik, der er blevet ført de seneste 10 år? Der har været masser af inddragelse af virksomheder i de seneste 10 år.

Det, der er mit spørgsmål til ministeren, er: Hvad er det for nogle konkrete tiltag, som ministeren og regeringen vil sætte i gang, ikke bare på erhvervsministerens område, men på samtlige ministres områder, for at sikre, at der bliver skabt en nedadgående tendens i virksomhedernes administrative byrder?

Når man går ind og kigger på de beregninger, der ligger fra VK-regeringens tid, kan man se, at det jo er lykkedes at få skabt en lettelse af virksomhedernes administrative byrder. Ud fra den måling af den arbejdskraftbaserede virkning af de administrative byrder, AM-WAB-målingen, kan man se, at det er lykkedes at få skabt en nedadgående tendens, man fik altså lettet det for virksomhederne. Det var bare ikke den oplevelse, mange virksomheder havde. Derfor er det, jeg gerne vil høre meget mere konkret fra ministeren, hvad det er, regeringen har tænkt sig at gøre for at nedbringe virksomhedernes administrative byrder.

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Ministeren.

Kl. 15:28

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Jeg vil starte med at anerkende, at der også under den forrige regering er blevet foretaget afbureaukratiseringer, sådan som det også skete under regeringen før den. For virkeligheden er jo, at det er en løbende opgave, en opgave, vi hele tiden må have for øje, uanset hvilken regering der er, vi må sørge for, at de administrative byrder er så få som muligt for virksomhederne, specielt i et land som Danmark, hvor vi har mange små og mellemstore virksomheder, som ikke har en professionel organisation til at håndtere alle de administrative opgaver.

Det, der er hovedopgaven, er ikke bare at foretage konkrete administrative forenklinger – det skal gøres, men opgaven er også at sikre, at virksomhederne reelt oplever det sådan. I mine samtaler med erhvervsorganisationer indtil dato er det et gennemgående tema, at deres medlemsvirksomheder ikke oplever, at der er foretaget mange administrative forenklinger. Og det er jo bl.a., fordi den måde, det kommunikerer på, ikke har været god nok. Det kan også være et spørgsmål om, at de digitale løsninger, som Erhvervsstyrelsen under mit ministerium er ved at rulle ud nu, først bliver rullet ud nu, så det bliver enklere på en digital måde at registrere sig som virksomhed og foretage en række af de opgaveløsninger, der nu ligger for virk-

somhederne over for de offentlige myndigheder. Derfor er det et spørgsmål om, at vi inddrager virksomhederne i arbejdet og laver en løbende proces, og det er det, regeringen gør.

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 15:29

Kl. 15:29

Kristian Jensen (V):

Jamen det er jo pæne ord, der kommer fra erhvervs- og vækstministeren, men det med inddragelse af virksomheder er præcis den samme metode, som den tidligere regering brugte. Statsministeren lægger ligesom op til, at nu skal der ske noget nyt, at nu skal der andre boller på suppen, og det eneste, jeg hører, er, at man tager fat i de samme instrumenter, som den tidligere regering gjorde.

Det er ikke for at kritisere dem, men når statsministeren tager sådan et punkt op i sin nytårstale, havde jeg egentlig forventet, at det var, fordi statsministeren havde planlagt, at nu skulle regeringen komme med noget helt nyt. Men jeg tror desværre ikke, at jeg her i dag får et konkret svar på, hvad det er for nogle nye tiltag, som regeringen vil komme med.

Derfor vil jeg gerne bruge den sidste del af spørgsmålet her til at spørge: Hvordan har ministeren så tænkt sig at måle på, om regeringens politik virker eller ej? Jeg spørger altså både om, hvordan han har tænkt sig at måle, om der bliver færre byrder, og især om det sidste, som ministeren sagde, nemlig at det var oplevelsen, der var meget vigtig for ministeren. Hvordan har ministeren tænkt sig at måle på virksomhedernes oplevede administrative byrde? Det vil jeg gerne høre lidt om.

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ministeren.

Kl. 15:31

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Det vil vi gøre ved at inddrage dem i arbejdet. Det er jo den bedste måde at gøre det på, for det er ikke alene et spørgsmål om, at man har nogle relativt enkle regler for, hvordan man skal håndtere administrative opgaver, der skal løses for det offentlige. Det er også et spørgsmål om, at det bliver udformet på en måde, så det er brugervenligt. Og det kan man altså bedst ved at inddrage virksomhederne selv. Hvor er det, de oplever barriererne? Og hvordan er det, man kan finde løsninger? Så det er simpelt hen et spørgsmål om at lave partnerskaber med både erhvervsorganisationer og virksomheder. Det gør vi bl.a. i det her virksomhedsforum, som vi nedsætter, og som løbende kommer til at følge arbejdet.

For det helt afgørende er jo ikke, at spørgeren og jeg kan have en diskussion om, hvor mange administrative regler vi kan få afbureaukratiseret eller forenklet, eller hvordan vi udformer det; det helt afgørende er, at der bliver færre administrative byrder for den enkelte virksomhed og for den enkelte borger for den sags skyld, og at de nødvendige administrative oplysninger, der skal leveres, bliver leveret og håndteret på en så enkel måde som overhovedet muligt.

Den bedste måde at gøre det på er ved at inddrage folk og dermed også inddrage virksomhederne. Og det er det, regeringen vil gøre.

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Spørgeren.

Kristian Jensen (V):

Jamen det er sådan set ikke atomfysik, jeg spørger ind til. Hvis man skal vurdere, om en regering lever op til dens mål, skal man kunne vide, hvordan udviklingen er. Er der færre byrder, eller er der flere byrder? Ministeren sagde lige her, at der skal være færre byrder, at der skal være en oplevelse af et lavere byrdeniveau. Men hvis man skal vide, om man så er kommet i mål med sin politik eller ej, må man jo kunne måle, hvor man er startet, og hvor man slutter. Og derfor er det bare, at jeg er interesseret i at vide: Hvordan har ministeren tænkt sig at måle det oplevede byrdeniveau? Jeg forventer ikke, at det er samtlige virksomheder, der sidder i det her nye udvalg, som ministeren så nedsætter, så at nogle virksomheder sidder med, hjælper jo ikke på de andre. Der må ministeren da have en interesse i at vide, hvordan de oplever byrdeniveauet i dag, og hvordan det skal være, for at ministeren er tilfreds. Og derfor er spørgsmålet sådan set ganske simpelt: Hvordan vil ministeren måle det oplevede byrdeniveau?

Kl. 15:33

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ministeren.

Kl. 15:33

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Der er to måder at gøre det på. Den ene måde er at fortsætte den metode, som den forrige regering og regeringen før den, altså VK-regeringen og SR-regeringen, brugte, altså at vurdere antallet af administrative opgaver, man kan forenkle. Det er den ene måde. Det er meget konkret, og det foretager Erhvervsstyrelsen. Den anden måde drejer sig om en række af de forenklinger, som er foretaget, eksempelvis under den forrige regering, og som ikke er registreret eller oplevet eller erfaret af virksomhederne. Det er ikke et spørgsmål om, at man behøver at lave nye administrative forenklinger, for de er jo foretaget, men de skal opleves som forenklinger. Det vil sige, at vi skal have lavet bedre brugerflader, og det kan være på hjemmesiderne, på virk.dk, som er en af dem, som virksomhederne bruger meget i Erhvervsstyrelsen – altså, at det bliver meget mere brugervenligt, og at de oplysninger, som kommer ind, kan bruges af flere forskellige offentlige myndigheder, sådan at virksomheden kun skal levere oplysningerne én gang, og så er det de bagvedliggende offentlige myndigheder, der selv sørger for at lave fordelingen.

Så det er både et spørgsmål om, at man måler konkret på, hvor mange administrative byrder man får forenklet, og hvordan man får lavet en mere brugervenlig måde for virksomhederne at håndtere det på. Det er de to metoder, vi vil bruge, og den bedste måde, man kan gøre det på, er at sikre, at flest mulige virksomheder også både oplever de konkrete forenklinger og oplever, at det bliver mere brugervenligt – det er ved at inddrage dem, og det er det, regeringen gør.

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Og det spørgsmål er afsluttet.

Næste spørgsmål er også til erhvervs- og vækstministeren af hr. Kristian Jensen fra Venstre.

Kl. 15:34

Spm. nr. S 1436

13) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Kristian Jensen (V):

Hvordan vil ministeren konkret følge op på statsministerens nytårstale og sikre, at virksomhedernes konkurrenceevne bliver forbedret, når nu regeringen hidtil har forringet konkurrenceevnen gennem f.eks. højere skatter og afgifter?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Værsgo.

Kl. 15:34

Kristian Jensen (V):

Hvordan vil ministeren konkret følge op på statsministerens nytårstale og sikre, at virksomhedernes konkurrenceevne bliver forbedret, når nu regeringen hidtil har forringet konkurrenceevnen gennem f.eks. højere skatter og afgifter?

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak. Erhvervs- og vækstministeren.

Kl. 15:35

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Nu er det jo forhåbentlig også en sag, der er kendt for spørgeren, at Europa er ude i en dyb krise, ikke kun i den finansielle sektor, men også en stor gældskrise, som rammer store dele af Europa, og som dermed også påvirker dansk økonomi og dansk eksport. Så på den måde står vi over for store udfordringer, og derfor har regeringen konkret taget initiativ til at lave en kickstart af dansk økonomi, som bl.a. skal bidrage til at sikre, at der bliver skabt nogle nye arbejdspladser, altså her og nu, i 2012 og 2013. Vi fokuserer også mere på at sikre, at vi får foretaget investeringer i uddannelse og forskning, og at vi løbende har fokus på, at Danmark er en konkurrencedygtig spiller på det globale marked, og at vi dermed også sikrer, at Danmark bliver et attraktivt investerings-, udviklings- og produktionsland. Det er nogle af de helt afgørende områder, som vi tager fat på.

Der til kommer også, at vi skal have udvidet arbejdsstyrken, og ved de planer, som regeringen har lagt frem, er målet at få udvidet arbejdsudbuddet med 140.000 frem mod 2020, hvilket er 60.000 mere end effekten af den genopretningsplan, vi lavede i 2010.

Så vi har sat os nogle ganske ambitiøse mål, oven i købet i en tid, hvor den europæiske økonomi er udfordret i en særdeles stor grad. Men vi påtager os opgaven.

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak, så er det spørgeren.

Kl. 15:36

Kristian Jensen (V):

Jeg synes, at det var et meget interessant svar. Ministeren snakkede om en kickstart, men den hjælper jo kun i 2 år, og derefter reducerer den faktisk arbejdsmarkedet. Det er fremrykkede investeringer, der så reducerer beskæftigelsen i 2014, 2015, 2016, 2017 og frem mod 2020. Så kickstarten ændrer ikke på konkurrenceevnen.

Så siger ministeren, at man skal satse på forskningen. Men ministerens kollega uddannelsesministeren har sagt, at den finanslov, regeringen har vedtaget, reducerer forskningsbevillingerne med 419 mio. kr. i forhold til 2011.

Der bliver sagt, at det skal være et attraktivt investeringsmarked, men regeringen har hævet afgifterne på virksomhederne, bl.a. med de NO_x-afgifter, der er med til at gøre, at en række virksomheder bliver klemte konkurrencemæssigt.

Endelig siger ministeren, at man skal udvide arbejdsmarkedet, men regeringen har ført en politik, der indskrænker arbejdsstyrken. Ministeren sagde, at man skulle udvide arbejdsstyrken. Den førte politik har indtil videre indskrænket arbejdsstyrken.

Der er altså intet af det, ministeren siger skal til for at fremme konkurrenceevne, forskning, et attraktivt investeringsklima og en udvidet arbejdsstyrke, som regeringen har gennemført indtil nu. Kan ministeren ikke erkende, at i forhold til de målsætninger, der lige er

blevet sat op, har regeringens politik været fejlagtig, forkert og skadelig?

Kl. 15:38

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak, så er det ministeren.

Kl. 15:38

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Nej, for det er ikke korrekt. Men vi har overtaget nogle enormt store udfordringer, som jeg nævnte indledningsvis, med den udvikling, der er pågået og pågår i den europæiske og globale økonomi, men da også i forhold til de udfordringer, vi har overtaget fra den forrige regering. Man kan sige, at i de 10 år, den forrige regering sad, var vi jo i en situation, hvor lønningerne steg langt hurtigere end i vores vigtigste samhandelslande, og produktiviteten udviklede sig langsommere. Det er jo klart, at det har påført Danmark nogle enormt store problemer, som vi nu er udfordret af. Derfor kan man ikke lave nogen snu-tagsløsninger.

Kickstarten er, som ordet også i sig selv tilkendegiver, et spørgsmålet om at lave nogle løsninger på akutte problemer her og nu, og de skal følges op af det, som blev berørt i min anden del af besvarelsen, netop af investeringer i både uddannelse og forskning. Vi skal også sikre nogle attraktive vilkår for danske, men også for udenlandske virksomheder. Vi har jo været i en situation igennem de sidste 10 år, hvor tiltrækningen af udenlandske investeringer i Danmark har været stagnerende i forhold til eksempelvis Sverige og andre lande. Den udvikling skal vi have vendt. Hvis vi fortsatte udviklingen i Danmark, som under den forrige regering, hvor lønningerne steg mere end i vores samhandelslande og produktiviteten stagnerede og de udenlandske investeringer faldt, så kender vi jo resultatet. Det er den udvikling, vi skal have vendt. Det er ikke noget, man gør over en nat. Det er et langt, sejt træk, og jeg håber da også, at spørgeren, som havde medansvar for den forrige regerings førte politik, vil erkende, at det var en gal udvikling, og at han vil medvirke til, at vi får løst de udfordringer, som samfundet står over for.

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak, og så er det spørgeren.

Kl. 15:40

Kristian Jensen (V):

Hvor var det dog et tomt svar. Ministerens kollega, der er ansvarlig for forskning, siger selv, at regeringens finanslov har 419 mio. kr. mindre end VK-regeringens finanslov for 2011 til forskningsudgifter. Finansministeren siger, at den politik, man har ført, reducerer arbejdsudbuddet med 4.000 personer. Det er ikke mig, og det er ikke Venstre, der påstår, at den politik, regeringen fører, trækker i den gale retning, hvad angår forskning og arbejdsudbud. Det er sådan set svar, vi har fået fra ministerens regeringskolleger.

Det, vi er meget interesseret i, og som vi gerne vil hjælpe med, er at gøre det her samfund mere attraktivt at arbejde, investere og forske i. Men det kræver altså, at man går i en anden retning end den, regeringen hidtil har taget. Derfor vil jeg gerne høre, hvad regeringen konkret har tænkt sig at gøre for at gøre det attraktivt at investere i Danmark. Hvad vil ministeren gøre? For jeg går jo ikke ud fra, at ministeren vil gribe ind i løndannelsen. Ligesom vi ikke greb ind i løndannelsen i de 10 år, vi sad i regering, går jeg heller ikke ud fra, at den nuværende regering vil gribe ind i løndannelsen. Så hvad er det ellers, regeringen vil gøre for at gøre det attraktivt at investere i Danmark?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, så er det ministeren.

Kl. 15:41

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Jeg vil gerne sige, at enhver ansvarlig regering jo er nødt til at se på, hvad det er, der foregår i samfundet. Og når vi er i en situation, hvor lønningerne accelererede langt hurtigere end i de lande, vi samhandlede med, og hvor produktiviteten stagnerede i forhold til de lande, vi konkurrerede med, og hvor de udenlandske investeringer faldt, så bør en regering jo se advarselslamperne. Det gjorde den forrige regering ikke. Man lod stå til. Det gør, at den nye regering har overtaget nogle udfordringer, som er langt større og langt dybere for samfundet end det, spørgeren gør sig overvejelser over. Derfor kan man sige, at forudsætningen for, at vi kan bringe Danmark ud af krisen, er, at man går på to ben. Og det var derfor, jeg nævnte, at vi er nødt til at gøre noget her og nu for at tage toppen af arbejdsløsheden, og det gør vi med kickstarten. Vi er nødt til at være meget målrettede. Og vi kan i øvrigt også glæde os over, at der dog trods alt også kommer udenlandske investeringer. Siemens har lige placeret en stor udviklingsafdeling i Danmark, og vi har jo i øvrigt også sammen med spørgerens parti udviklet et testcenter i Østerild netop for at kunne tiltrække flere udenlandske investeringer.

Så lad os i stedet for at bruge tiden på polemik sige, at Danmark har så store udfordringer, at de kun kan løses, hvis det er sådan, at også oppositionen tager sig sammen og siger: Vi medvirker gerne til løsninger, også når det drejer sig om at skabe bedre investeringsmuligheder i Danmark, og når det drejer sig om at tage det lange, seje træk for at få investeringer i både uddannelse og forskning. Og det håber jeg også at spørgeren vil medvirke til.

Kl. 15:43

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, så er det spørgeren.

Kl. 15:43

Kristian Jensen (V):

Det er absolut ikke polemik. Det er faktisk en dybtfølt bekymring for samfundsudviklingen med den politik, regeringen har startet ud med, der gør, at jeg står hernede som spørger i dag. Det er en dybtfølt bekymring for, hvordan man tror at man gør det mere attraktivt at investere i Danmark, når man hæver afgifterne for virksomhederne. Det er en dybtfølt bekymring for, hvordan man tror at man får mere forskning, når man skærer ned med 419 mio. kr. Det er en dybtfølt bekymring, fordi man gør udfordringen med arbejdsmarkedet endnu større ved at starte med at reducere arbejdsstyrken.

Derfor er det, jeg gerne vil have ministeren til at bekræfte, at i den tid, der var en VK-regering, har vi sat selskabsskatten ned, vi har sat arbejdsindkomstbeskatningen ned, vi har gjort det mere attraktivt at investere og mere attraktivt at arbejde i Danmark. Og jeg vil bare gerne høre, hvad det er for nogle konkrete skridt, regeringen så vil tage. Hvad vil ministeren konkret gøre på sit område for at leve op til en bedre konkurrenceevne?

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Så er det ministeren.

Kl. 15:44

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Jeg vil gerne starte med at anerkende, at selskabsskatten blev sat ned, og at indkomstskatten blev sat ned under den forrige regering. Jeg håber så også, at spørgeren vil anerkende, at der faktisk mangle-

de finansiering til det, hvilket har forværret dansk økonomi i en sådan grad, at vi i særdeleshed er blevet udfordret. Og den nye regering sagde fra dag et, at vi er nødt til at få en bedre balance mellem indtægter og udgifter, for man kan ikke fortsætte med at bruge flere penge, end man har, sådan som den forrige regering gjorde. Det blev først opdaget, da krisen ramte Danmark efter 2008 – både den udefra og den selvskabte. Men da blev det også klart, at der blev brugt flere penge, end der kom ind. Den udfordring har vi overtaget, og den skal vi jo finde løsninger på. Det er bare lige, for at vi har historikken på plads.

Ud over det, jeg har nævnt, kan jeg sige, at vi jo også, som det fremgår af regeringsgrundlaget, igangsætter et meget målrettet arbejde med en ny erhvervsstrategi på de områder, hvor Danmark har nogle særlige styrkepositioner, ikke med at lave lange strategiplaner, men med at lave meget konkrete handlingsplaner, som kan være med til at skabe bedre rammevilkår for erhvervsvirksomheder, og som også er med til at understøtte erhvervsudviklingen gennem nye former. Det kan være reguleringer, det kan være uddannelses- og forskningsinitiativer. Men alt det gør vi i samråd og partnerskab med erhvervsvirksomheder og erhvervsorganisationer, sådan at vi er sikre på, at vi får den rigtige dosering til at skabe et godt fundament for en fremtidig vækst i Danmark.

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Spørgsmålet er afsluttet. Tak til erhvervs- og vækstministeren og til hr. Kristian Jensen.

Det næste spørgsmål er også til erhvervs- og vækstministeren af hr. Mads Rørvig fra Venstre.

Kl. 15:45

Spm. nr. S 1497

14) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Mads Rørvig (V):

Hvordan vil ministeren øge væksten i Danmark, samtidig med at regeringen indfører nye skatter og afgifter samt afskaffer det 3-årige regelstop for små og nystartede virksomheder?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo.

Kl. 15:46

Mads Rørvig (V):

Tak for det. Spørgsmålet lyder: Hvordan vil ministeren øge væksten i Danmark, samtidig med at regeringen indfører nye skatter og afgifter samt afskaffer det 3-årige regelstop for små og nystartede virksomheder?

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til erhvervs- og vækstministeren.

Kl. 15:46

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Jeg anerkender spørgsmålet og kunne egentlig svare meget kort ved at henvise til de to besvarelser, jeg har givet til den forrige spørger, som spurgte om det samme bare lidt anderledes formuleret. Men det skal ikke afholde mig fra at gentage svaret, for det er jo altid rart at få mulighed for at understrege regeringens politik.

I lyset af de enormt store udfordringer, der er, også for dansk økonomi på baggrund af den finansielle krise i en lang række europæiske lande og den store gældskrise i en lang række lande, specielt de sydeuropæiske lande, som påvirker dansk økonomi, er det helt afgørende for den nye regering, at vi går på to ben, både ved at vi laver en kickstart, som her og nu er med til at tage toppen af arbejdsløshe-

den, og ved at vi fokuserer på investeringerne i uddannelse og forskning, og at vi samtidig, som jeg også nævnte over for den forrige spørger, igangsætter en erhvervsstrategi, som meget målrettet skal komme med handlingsinitiativer, der kan være med til at forbedre rammevilkårene for virksomheder, og som også kan være med til understøtte nye markedsmuligheder, ikke kun i et samarbejde mellem private og offentlige virksomheder i Danmark, men ikke mindst også ved at give danske virksomheder nogle nye og forbedrede konkurrencevilkår på eksportmarkedet.

Til den sidste del om det 3-årige regelstop vil jeg sige, at vi skal være opmærksom på, at hvis man slavisk laver sådan et regelstop, er man nødt til at lave en lang række dispensationer, fordi Danmark jo er medlem af EU og der kan være en række EU-regler, som skal implementeres straks, og som man ikke bare kan udskyde. Derfor er vi mere optaget af løbende at få lavet nogle administrative forenklinger, samtidig med at vi også drøfter med virksomhederne, hvordan det opleves. For det helt afgørende er, at virksomhederne føler og oplever, at det bliver lettere at have med løsninger af de administrative opgaver, man skal udføre for det offentlige, at gøre.

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Spørgeren.

Kl. 15:48

Mads Rørvig (V):

Jeg vil da starte med at rose regeringen, for man er rigtig god til at sige alt det rigtige. Det hørte vi også i nytårstalen. Statsministeren sætter fokus på, at vi skal være bedre på en række punkter, sætter fokus på, at vi skal have en bedre konkurrenceevne, og at vi skal være bedre til at eksportere. Det synes jeg er gode budskaber. Men når vi kigger på, hvad der rent faktisk bliver leveret, bliver vi en anelse skuffet. Jeg må spørge ministeren, hvad det er, regeringen har foretaget sig her de første 100 dage, der har bidraget til væksten. Hvad angår finansloven, siger finansministeren: Det forringer beskæftigelsen med 4.000 personer. Når vi spørger ude i erhvervslivet, synes de ikke, at en sukkerafgift hjælper på væksten, de synes ikke, en NO_x-afgift hjælper på væksten, men det kan være, jeg har overset, at det er afgiften på te og kaffe, der så bidrager til væksten. Hvis vi skal prøve at dissekere de her overskrifter, som regeringen kommer med, hvad er det så, planen helt konkret er, hvad er det for helt konkrete initiativer, som regeringen vil foretage sig, og hvad er det, der ligner? For lige nu oplever alle danskere det modsatte: Arbejdspladserne drøner ud af landet på baggrund af bl.a. de afgiftsstigninger, der kommer.

Kl. 15:49

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Ministeren.

Kl. 15:49

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Jeg nævner dette bare lige for at have historikken i orden: Jeg tror ikke, at man kan sige, at nogen af de arbejdspladser, som er forsvundet fra Danmark indtil dato, er forsvundet på grund af nogle afgifter, som først får virkning fremadrettet. Det går jeg ud fra vi er enige om. Så når virksomheder flytter arbejdspladser til udlandet, skyldes det jo den forrige regerings politik eller de internationale konjunkturer. Sådan må det nødvendigvis være sådan rent historisk.

Det værste, man kan gøre for dansk erhvervsliv og for det danske samfund, er at have en politik, som ikke hænger sammen, en økonomisk politik, hvor der bliver brugt flere penge, end der kommer ind. Og det er jo en af de udfordringer, som vi har overtaget fra den forrige regering, fordi man tilrettelagde en økonomisk politik, hvor man brugte penge, bl.a. til skattelettelser, som der ikke var dækning for,

og hvor vi jo sagde, at vi er nødt til at få en bedre balance mellem indtægter og udgifter. Og vi har så åbent sagt både før, under og efter valget, at det bl.a. vil indebære nogle afgiftsforhøjelser på nogle af de områder, som spørgeren nævnte. Spørgeren glemte fedtafgiften, som den forrige regering indførte, og som vi også har justeret – bare lige for at tage det med.

Kl. 15:50

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Spørgeren.

Kl. 15:50

Mads Rørvig (V):

Jamen jeg er nødt til at være uenig med ministeren med hensyn til, hvornår erhvervslivet reagerer. Altså, da regeringen – eller det, der på det tidspunkt var den kommende regering – steg ned fra tårnet med en politik i hånden, så er det jo klart, at erhvervslivet indrettede sig efter det. Og der er mange virksomheder, der, også før finansåret trådte i kraft, indrettede sig på det. Derfor omstiller de deres virksomhed og flytter produktionen ud af landet. Så det er helt evidenter, at den proces er i gang.

Men jeg synes ikke, jeg fik noget konkret svar. Altså, man listede nogle afgifter op, men det er jo ikke det, der bidrager til væksten. Vi skal have sat gang i det her samfund, og vi skal have øget produktiviteten. Men jeg kan ikke se sammenhængen mellem det og så det, at man vil hæve alle de her afgifter, som ministeren også selv nævnte. Er det marmeladefabrikken oppe i Nordjylland, der kan ansætte flere, fordi der kommer en kæmpe sukkerafgift, så et glas marmelade bliver mange gange dyrere? Er det det, der skaber vækst i Danmark?

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Ministeren.

Kl. 15:51

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Jeg er glad for, at spørgeren understreger udfordringen med den manglende produktivitet. Den faldt jo løbende under den forrige regering, eller stagnerede under den forrige regering i forhold til de lande, vi normalt sammenligner os med. Der har spørgeren fat i noget rigtigt. Det burde han måske have brugt lidt mere energi på før valget, sådan at vi ikke kom til at stå med de store udfordringer, som vi gør i dag.

Det har vel altid været sådan, når en regering foretager ændringer af love og regler, at det kan have positiv virkning for nogle, og at det kan have negativ virkning for andre. Og sådan er det selvfølgelig også, når man laver afgifter. Det, der er helt afgørende, er, at der er en bedre sammenhæng i den økonomiske politik, fordi det er forudsætningen for, at man langsigtet kan skabe nogle vilkår – også for danske virksomheder – som gør, at der er et sundt miljø at investere i, ikke alene set med danske investorers øjne, men også med udenlandske investorers øjne.

Det er derfor, at vi lægger meget vægt på, at der nu laves en erhvervsstrategi, som er med til at understøtte de styrkepositioner, vi har i Danmark – ikke med langsigtede strategier sådan på et teoretisk plan, men meget handlingsrettet, sådan at vi kan være med til relativt hurtigt at skabe et bedre fundament for at øge produktionen i Danmark og dermed også øge eksporten.

Kl. 15:53

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Spørgeren.

Kl. 15:53 skatter og afgifter, som gør det dyrere for virksomhederne at producere i Danmark?

Kl. 15:55

Mads Rørvig (V):

Ministeren nævner, hvad man brugte energi på før valget. Man kan jo frygte, at netop fordi den daværende opposition talte meget om vækst før valget, bliver det derfor ikke til noget – her, hvor vi kan fejre løftebruddenes 100 dage, siden regeringen trådte til.

Jeg vil gerne efterlyse lidt mere konkrete svar. Jeg synes, det er fint, at ministeren fremlægger en strategi for, hvordan vi kan gøre det bedre, og lad os lade være med at skændes om diagnosen, for den kan jeg høre vi er nogenlunde enige om. Jeg er også glad for, at den nye regering ligesom er kommet frem til, hvad det er, vi har af problemer omkring produktivitet og konkurrenceforhold i forhold til udlandet. Hvad er det så, der gemmer sig under de her overskrifter om, at vi skal være bedre, for det kan vi jo blive enige om? Når vi kigger på, hvad regeringen leverer, svarer det jo ikke til det, der står i overskrifterne, og det, statsministeren sagde i sin nytårstale. Hvis vi lige dykker et par trin mere ned, hvilke helt konkrete tiltag skal så gøre, at vi får flere mennesker beskæftiget i Danmark?

Kl. 15:54

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Erhvervs- og vækstministeren.

Kl. 15:54

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Det er, at vi får en bedre viden, en bedre uddannet arbejdskraft og mere investering i forskning på de områder, som kan være med til at understøtte også den private erhvervsudvikling; det er, at vi får skabt rammevilkår for virksomhederne, som er langtidsholdbare; og så er det, at vi får løst den europæiske gældskrise. Det er også en af de store opgaver, som det danske formandskab har hovedansvaret for – ikke at løse, men at lægge sporene til kan løses.

Jeg tror i virkeligheden, vi er i en situation, hvor spørgeren og i øvrigt også regeringen ville have langt større glæde af, at vi brugte tiden på konstruktivt samarbejde om løsning af de enormt store udfordringer, som Danmark står over for, frem for at man onsdag efter onsdag stiller de samme spørgsmål. Jeg vil tro, at man som lytter har kunnet høre, at de spørgsmål, jeg er blevet stillet i dag, også er blevet stillet før jul. Det er stort set det samme talepapir, jeg har. Det kunne måske tyde på, at vi har brug for en opposition, som også går lidt mere konstruktivt ind i, hvordan vi løser udfordringerne i fællesskab frem for at fortsætte en polemisk spørgeteknik i Folketingssalen.

Kl. 15:55

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Nu er det spørgsmål afrundet.

Det næste spørgsmål er til erhvervs- og vækstministeren fra hr. Mads Rørvig, Venstre.

Kl. 15:55

Spm. nr. S 1498

15) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Mads Rørvig (V):

Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at danske arbejdspladser ikke rykker ud af landet, når regeringen har hævet skatter og afgifter, som gør det dyrere for virksomhederne at producere i Danmark?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo.

Kl. 15:55

Mads Rørvig (V):

Spørgsmålet lyder: Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at danske arbejdspladser ikke rykker ud af landet, når regeringen har hævet

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Erhvervs- og vækstministeren.

Kl. 15:55

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Også her kunne man stiltørdigt spørge: Er det ikke et spørgsmål, som er blevet stillet før? Men det skal ikke afholde spørgeren fra at spørge og få et svar i salen igen. Det kunne måske have været nemmere for alle, hvis man bare havde læst de svar, der er blevet givet tidligere.

I virkeligheden er svaret her jo det samme som under det forrige spørgsmål, nemlig at vi skal have genskabt holdbarheden i dansk økonomi efter den ubalance, der blev skabt under den forrige regering. Det er jo en enormt stor udfordring, som bliver endnu større af, at Europa er ramt af en gældskrise og en finansiel krise. Så både de udefrakommende udfordringer og den selvskabte ubalance i dansk økonomi, som den forrige regering har overleveret til den nye, gør jo, at vi står med en fantastisk stor udfordring.

Derfor tror jeg, at det ville være sundere og i hvert fald mere konstruktivt for samfundet, at oppositionen sagde til regeringen: Ja, vi har nogle store udfordringer; skal vi ikke i fællesskab prøve at finde nogle konstruktive løsninger? Det tror jeg ikke mindst ville tjene samfundsøkonomien, men jeg tror sådan set også, at det på sigt ville gavne dansk erhvervsliv, at der blev skabt nogle brede politiske løsninger, som kunne være med til at skabe nogle generelt bedre rammebetingelser og betyde, at vi fik skabt forbedringer på de områder, hvor vi har nogle særlige styrkepositioner, så vi også fik styrket vores eksport.

I den forbindelse skal jeg – også for at sige noget nyt – måske lige sige, at vi jo her i næste måned lancerer en ny erhvervsstrategi i forhold til BRIK-landene, som jo glædeligvis har nogle relativt store vækstrater, som også gør, at der må være grundlag for, at dansk erhvervsliv kan få glæde af eksporten til netop BRIK-landene. Så det er også et element i den strategi, som den nye regering har lagt.

Kl. 15:57

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Spørgeren.

Kl. 15:57

Mads Rørvig (V):

Jeg er meget ked af, at jeg her bliver beskyldt for ikke at være konstruktiv, for det synes jeg egentlig jeg er. Man kan sige, at ministeren på området jo ligesom har serveretten, med hensyn til hvordan vi kommer ud af den her krise, og skal fremlægge de løsninger. Og vi hører i nytårstalen – hvad ministeren også tidligere læste op fra talepapiret – nogle overskrifter. Ministeren nævnte som besvarelse på det forrige spørgsmål, at man vil satse på bedre uddannelse og mere forskning, og at man vil skabe bedre rammevilkår.

Det lyder rigtig godt, og det flugter jo også med, hvad statsministeren sagde i nytårstalen, men man kommer ikke så meget længere i arbejdet med at gavne dansk økonomi ved at stoppe der ved overskriften. Det er bare derfor, jeg må spørge ministeren om bl.a. forskningsområdet, hvor man nu skærer ned med 419 mio. kr., og så siger man, at man vil være bedre til forskning. Man siger, man vil være mere konkurrencedygtig, mens skatter og afgifter ryger op med over 5 mia. kr. årligt. Hvad er det så, der gemmer sig under de her konkrete overskrifter, som ministeren nævnte, som gør det bedre at drive virksomhed i Danmark? For hidtil har vi kun set eksempler på det modsatte.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Værsgo til ministeren.

Kl. 15:59

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Nu har jeg i besvarelsenerne i dag og sidste gang, og jeg vil også tro forrige gang, jeg var her, understreget, at regeringen er ved at sætte et arbejde i gang med udvikling af en erhvervsstrategi, som skal føre frem til konkrete handlingsplaner. Så kunne spørgeren jo sige: O.k., lad os se, hvad det giver.

Jeg har i dag sagt, at vi nedsætter et virksomhedsråd, hvor vi inddrager virksomhederne i arbejdet med, hvordan vi sikrer, at vi fortsat både letter de administrative byrder og den måde, de opleves på af den enkelte virksomhed. Jeg har her i dag meddelt – ikke som noget nyt, men gentaget det – at regeringen har besluttet at fremlægge en særlig eksportstrategi, en erhvervsstrategi over for BRIK-landene. Det er dog tre konkrete initiativer, som er blevet sat i søen, og som kommer sådan løbende – BRIK-strategien bliver fremlagt i næste måned. Så spørgeren kan se, og – hvad jeg i hvert fald er glad for – erhvervsorganisationerne, erhvervsvirksomhederne har registreret, for de er jo inddraget i arbejdet, at der sker noget. Men vi har det sådan, at det er mere konstruktivt at få noget gennemarbejdet sammen med de parter, som vi gerne vil være med til at forpligte, bl.a. virksomhederne, sådan at de inddrages og vi så kommer med et udspil derefter. Det er sådan set en kendt strategi, og jeg tror også, den forrige regering brugte den.

Kl. 16:00

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 16:00

Mads Rørvig (V):

Ja, man kan jo godt inddrage dem, og jeg tror også, at Folketinget havde besøgt både af virksomheder, der bliver ramt af sukkerafgiften, virksomheder, der bliver ramt af NO_x-afgiften, og virksomheder, der bliver ramt af ændringen af reglerne ved succession ved virksomhedsoverdragelse, så vi inddrager mange virksomheder også her i Folketingets arbejde, hvad ministeren også er klar over. Og de havde da en entydig holdning til regeringens initiativer, med hensyn til om de gavner dansk erhvervsliv eller ej.

Ministeren siger, at han kommer uge efter uge, og det sætter vi selvfølgelig stor pris på, men det er jo ikke, fordi der ligesom sker så meget, eller at der bliver leveret så mange af de gavnfulde effekter. Ministeren nævner, at man vil lave en eksportstrategi og man vil have færre administrative regler. Så vil jeg spørge ministeren helt konkret, når vi nu ikke kan få noget svar på, hvad der ligger af positive initiativer, fordi man blot kan nævne overskrifter: Hvad er det for nogle målsætninger, man har, dels for eksporten, dels for væksttallene i Danmark? Hvad skal de initiativer, ministeren nævnte her for lidt siden, gøre ved de danske væksttal?

Kl. 16:01

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Værsgo til ministeren.

Kl. 16:01

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Nu bevæger vi os ind på noget, der er mere konstruktivt: Det er, at vi får Danmark tilbage på vækstsporet, når vi nu måler os med andre lande. Vi kan se, hvordan vi under den forrige regering er sakket agterud inden for uddannelse, forskning, konkurrenceevne, lønkonkurrenceevne osv. Det gik stille og roligt ned ad bakke på stort set alle

parametre. Den forrige statsminister erkendte også, at det var en gal udvikling, der havde været gennem de 10 år, den forrige regering sad. Det skal vi have vendt. Og hvis vi kan gøre det i fællesskab, den nye regering og den nye opposition, tror jeg, det vil være meget til gavn for Danmark.

Derfor skal min afsluttende bemærkning her være, at det er vores målsætning at få Danmark tilbage på vækstsporet, men det kan vi kun gøre, hvis vi samtidig bidrager til at løse de store udfordringer, der er i Europa. Der er jeg også glad for, at der er en fælles indstilling i spørgerens parti og regeringen til, hvordan vi håndterer de udfordringer, vi står over for i Europa, for det er helt afgørende for, at vi også får Danmark tilbage på vækstsporet.

Kl. 16:02

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Mads Rørvig for endnu et spørgsmål.

Kl. 16:02

Mads Rørvig (V):

Nu nævnte ministeren før, at han brugte det samme talepapir, fordi det var det samme spørgsmål. Så vil jeg da opfordre ministeren til at bruge mere energi på at få lavet nogle flere talepapirer, der så kunne svare på nogle af de konkrete spørgsmål, der var. For jeg kan jo være enig i 90 pct. af det, ministeren siger: Vi skal være bedre, og vi skal have mere vækst. Jeg kunne så ikke få svar på, hvad der gemmer sig under overskrifterne til, hvordan vi kommer derhen. Den kamp har jeg opgivet, det må jeg give ministeren. Den vandt han. Jeg kunne ikke få nogen konkrete svar.

Man så spørger jeg ministeren: Hvad er målsætningerne så? Hvad er det for nogle konkrete vækstsmål, de her initiativer skal opfylde? Hvad er det, dansk BNP skal forbedres med, hvad er det, dansk eksport skal forbedres med, før de her initiativer, som ministeren sætter i værk, så er en succes? Nu kunne jeg ikke få svar på det med de konkrete initiativer, men hvad skal de her initiativer så helt konkret føre til?

Kl. 16:03

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:03

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Jeg synes sådan set, at jeg faktisk var meget, meget konkret, for jeg henviste til den forrige statsminister, som erkendte, at når man målte på Danmarks konkurrenceevne i forhold til de lande, vi normalt sammenligner os med, er det gået ned ad bakke igennem de sidste 10 år på en række af de væsentligste punkter. Det vil sige, at Danmark er sakket nedad på rangstigen, om man vil, i forhold til OECD-landene, som vi sammenligner os med. Vores målsætning er at gå den modsatte vej: at bevæge os opad.

Det at lave meget konkrete målsætninger, hvor man altså sætter kroner og øre på nogle vækstsmål, i en tid, hvor Europa står i en kæmpe, kæmpe krise, tror jeg vil være svært både for den nuværende regering og for spørgeren at gøre. Det, Danmark har brug for, er at få genetableret et samarbejdende folkestyre, som kan løfte nogle af de udfordringer, vi står over for.

Så kan man godt diskutere, hvorvidt en konkret virksomhed eller branche synes, det er godt, at man hæver en afgift – det er der næppe nogen der gør. På samme måde var det under den forrige regering, da man hævdede fedtafgiften. Der var der selvfølgelig også diskussion om det, og sådan skal det jo være. Det, der er helt afgørende, er, hvordan vi samlet set får Danmark tilbage på vækstsporet, og der har vi brug for et samarbejdende folkestyre.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Mads Rørvig, tak til erhvervs- og vækstministeren.

De næste to spørgsmål fra fru Mai Henriksen til beskæftigelsesministeren er overgået til næste uges spørgetid.

Herefter følger et spørgsmål fra fru Mette Hjermand Dencker til børne- og undervisningsministeren.

Kl. 16:04

bejde med, hvordan børnene lærer danske værdier og spilleregler. For mig at se har det noget at gøre med, hvordan børnene bliver medinddraget med udgangspunkt i den alder, de har, at der er en ligeværdig respekt omkring drenge og piger, at man arbejder med forældreindflydelse, at man arbejder med det danske sprog, så børnene også er sprogpåvirkede, når de skal starte i skolen. Det betyder noget for integrationen. Jeg har ganske svært ved at se sammenhængen mellem, hvad man spiser og integrationen i en daginstitution.

Når det så er sagt – og hermed svaret på første del af spørgsmålet – så er det sådan, at alle børn i daginstitutionerne efter dagtilbudsloven skal have tilbud om et sundt frokostmåltid hver dag. Det er nemlig et rigtig vigtigt princip, for vi ved, at det betyder utrolig meget for små børn, at de får et sundt måltid mad. Og et sundt måltid mad er selvfølgelig af ernæringsmæssig værdi, men det er også smagsoplevelsen, og det er i øvrigt mere end det, at man får mad. Det er nemlig også, at man sidder i et fællesskab rundt om bordet, at man lærer at opføre sig ordentligt, at der er en samtale hen over bordet – alt det, der hører til det, som vi kan kalde spisesituationen, er også rigtig vigtigt.

Jeg vil som minister selvfølgelig ikke blande mig i, hvordan man sammensætter det sunde måltid mad. Det må dagtilbuddene selv sørge for, og det er jo kommunalbestyrelsen, der har ansvaret for at vedtage en overordnet kostpolitik, hvis de vil det. Udgangspunktet er, at børnene skal have et sundt måltid mad i dagtilbuddet.

Kl. 16:07

Spm. nr. S 1363

16) Til beskæftigelsesministeren af:

Mai Henriksen (KF):

Vil ministeren oplyse, hvorfor hun den 11. december 2011 udtalte, at hun finder det dybt forkasteligt, at så mange begår socialt bedrageri, og at hun vil se på, om de sanktioner, der foreligger, er gode nok, når Socialdemokraterne ikke ønskede at indgå i forliget vedrørende en styrket indsats mod socialt bedrageri i maj 2011?

(Spørgsmålet er udsat til næste spørgetid).

Kl. 16:05

Spm. nr. S 1399

17) Til beskæftigelsesministeren af:

Mai Henriksen (KF):

Hvordan forholder ministeren sig til rådmand for Arbejdsmarkedsudvalget i Odense Kommune, Peter Rahbek Juuls, forklaringer i Fyens Stiftstidende den 20. december 2011 i sagen om, at Odense Kommunes Beskæftigelsescenter nu gentagne gange har lækket personlige og fortrolige oplysninger om borgere til helt tilfældige mennesker?

(Spørgsmålet er udsat til næste spørgetid).

Kl. 16:05

Spm. nr. S 1487

18) Til børne- og undervisningsministeren af:

Mette Hjermand Dencker (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at en række daginstitutioner har fravalgt svinekød, og mener ministeren, at det fremmer integrationen at fratage danske børn deres svinekød i daginstitutionerne?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Hjermand Dencker bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:05

Mette Hjermand Dencker (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at en række daginstitutioner har fravalgt svinekød, og mener ministeren, at det fremmer integrationen at fratage danske børn deres svinekød i daginstitutionerne?

Kl. 16:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Børne- og undervisningsministeren.

Kl. 16:05

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Tak for ordet. For at tage den sidste del af spørgsmålet først, nemlig om det fremmer integrationen at fratage danske børn deres svinekød i daginstitutioner: Jeg tror, at man også kunne stille det modsatte spørgsmål, nemlig om det fremmer integrationen at give danske børn svinekød i daginstitutioner. Det er bare for at sige, at jeg har svært ved at se sammenhængen mellem at fremme integration og det at spise svinekød i daginstitutioner.

Jeg synes, det er rigtig vigtigt at have et perspektiv med at fremme integrationen gennem daginstitutioner, herunder bruge det værdigrundlag, der allerede er for daginstitutioner, nemlig at man skal ar-

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Mette Hjermand Dencker.

Kl. 16:07

Mette Hjermand Dencker (DF):

I Dansk Folkeparti er vi naturligvis dybt bekymrede, når indvandring medfører, at dele af den danske kulturarv bliver skrottet. Det er jo faktisk det, der er tale om i daginstitutionerne. Vi kan sagtens tale om, hvad et sundt måltid mad er, men det er en helt anden diskussion.

Det, der her er bekymrende, er, at man går ind og forbyder svinekød i daginstitutioner ud fra en eller en misforstået godhed, fordi man tror, at det er med til at fremme integrationen. Mener ministeren ikke, at det er bekymrende, at man i et eller andet forkvaklet forsøg på at fremme integrationen i stedet for ender med at diskriminere danske børn ved at udvise manglende respekt for dansk madkultur?

Kl. 16:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:08

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg har personligt den holdning, at jeg synes, at man skal gøre det, der står i dagtilbudsloven, nemlig at give alle børn et sundt måltid mad med en ernæringsmæssig værdi, en god smagsoplevelse osv. – de ting, som jeg nævnte før. Det er det, de er forpligtet til. Jeg synes personligt også, at det er det, man skal tage udgangspunkt i. Og nogle gange vil der være noget mad på menukortet, som nogle børn enten ikke kan lide, eller som de ikke må spise. Det kan være af religiøse grunde, men det kan også være, fordi de er allergikere, eller det kan være af andre grunde. Der synes jeg, at man skal informere forældrene, så de kan beslutte, om deres børn kan spise det eller ikke kan spise det.

Det er bare for at sige, at jeg synes, at man skal lave en kostplan med sund mad, sådan som det står i loven. De forældre, der f.eks. ikke ønsker, at deres børn skal spise den mad, der er der den dag, kan så give deres barn noget andet mad med. Men jeg synes ikke, at det er noget, ministeriet skal blande sig i, for det står klokkeklart i

loven. Og det, der er det afgørende, er, at alle børn skal have et sundt måltid mad.

Kl. 16:12

Kl. 16:09 **Anden næstformand** (Søren Espersen):
Ministeren.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Mette Hjermand Dencker.

Kl. 16:12

Mette Hjermand Dencker (DF):

[Lyddufald] ... bange for, at ministeren helt har misforstået mit spørgsmål, for det her handler ikke om, hvorvidt de skal have mulighed for at vælge. I Dansk Folkeparti er vi sådan set enige i, at vi ikke skal tvangsfeede muslimer med svinekød, og at vi heller ikke skal servere kød til vegetarianere, og at der er særlige hensyn, vi skal tage til glutenallergikere og diabetikere, eller hvad det nu kan være. Det er vi helt enige i, men det er jo slet ikke det, vi taler om her.

Det, vi taler om, er, at man går så langt, at man går ind og forbyder svinekød, fordi der er nogle mennesker, der har en religion, der påbyder det. Fred være med det. De skal ikke tvinges til at spise det, men når man så går ind og forbyder det i hele institutionen, må vi altså sige, at man har spillet fallit i hele integrationsspørgsmålet, altså når man sådan går ind og fratager danskerne noget af deres kulturarv, og det er med til at øge fremmedhadet. Er ministeren ikke bekymret for det?

Kl. 16:10

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:10

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg har simpelt hen ganske svært ved at se sammenhængen mellem, hvordan man styrker integrationen i dagtilbuddene, og om man spiser svinekød eller ej, og det var det, som spørgsmålet gik på. Jeg synes, det er rigtig vigtigt at arbejde med integration i daginstitutionerne, og jeg synes også, det er rigtig vigtigt at arbejde med det, der er danske traditioner, skikke og værdier, men for mig er det svært at se, hvad sammenhængen er her, altså om man bliver velintegreret i det danske samfund, hvis det lige præcis er svinekød, man spiser.

Derfor vil jeg også holde fast i det, jeg startede med at sige, nemlig at det handler om det sunde måltid mad. Mit personlige udgangspunkt er, at man lægger en kostplan med hele den variation af råvarer, som vi har i Danmark, og hvis nogle forældre så kan se, at den dag er der noget på menukortet, som de ikke synes deres barn skal have, så kan de fravælge det.

Kl. 16:11

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Mette Hjermand Dencker.

Kl. 16:11

Mette Hjermand Dencker (DF):

Nu siger ministeren, at det er nogle helt andre ting, der styrker integrationen. Det, som jeg mener styrker integrationen, er også det der med, at vi alle sammen skal have respekt for hinanden med de forskelligheder, vi nu har. Det, at man så går ind og forbyder svinekød for de danske børn, viser med al tydelighed, at man ikke har respekt for vores kultur, og det er det, som bekymrer os i Dansk Folkeparti. Men nu er det jo ikke nogen hemmelighed, at jeg to gange før skriftligt har forsøgt at få ministeren til at undersøge, hvor mange daginstitutioner som har forbudt svinekød. Det har ministeren så nægtet begge gange. Skal jeg tolke det sådan, at ministerens manglende vilje til at undersøge omfanget af det betyder, at ministeren simpelt hen ikke ønsker at kende til omfanget?

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg ved simpelt hen ikke, hvad det er for nogle ingredienser, som daginstitutionerne bruger i deres madlavning. Jeg vil også mene, at det ville være fuldstændig spild af ressourcer, hvis vi skulle gå ud og undersøge samtlige kostplaner i samtlige daginstitutioner. Det, der her er det vigtige, er det, der står i dagtilbudsloven, nemlig at alle børn har ret til et sundt måltid mad. Det er det, det handler om.

Jeg vil så sige, at hvis der er nogle, der tager nogle særhensyn, sådan at minoriteten får lov til at tromle et særhensyn igennem, så synes jeg da, at det er en oplagt diskussion, man skal rejse via forældrebestyrelsen, sådan at man tager diskussionen i daginstitutionen. Og hvis man ikke kan blive enige, har man også en mulighed for at gå til sin kommunalbestyrelse. Det er jo fuldstændig i orden at have den diskussion, hvis man føler, at man bliver tromlet på det ene eller det andet område. Jeg synes bare, man skal holde fast i proportionerne. Det her handler om at give børnene et ordentligt måltid mad, og så er der en anden diskussion, der handler om integration. Jeg tror virkelig ikke, at det er spørgsmålet om, om man får svinekød, der afgør, om man bliver bedre eller dårligere integreret, men kostpolitikken synes jeg at man skal diskutere.

Kl. 16:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Spørgsmålet er sluttet. Tak til fru Mette Hjermand Dencker, og tak til børne- og undervisningsministeren.

Det næste spørgsmål er til ministeren for sundhed og forebyggelse fra hr. Jens Henrik Thulesen Dahl.

Kl. 16:13

Spm. nr. S 1458

19) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Vil ministeren kommentere sin deltagelse i annoncetillægget »Tema-Diabetes« som beskrevet i Ekstra Bladets artikel »Sundhedsminister i pr-fremstød for medicinalfirmaer« bragt den 28. december 2011?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jens Henrik Thulesen Dahl bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:13

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Vil ministeren kommentere sin deltagelse i annoncetillægget »Tema-Diabetes« som beskrevet i Ekstra Bladets artikel »Sundhedsminister i pr-fremstød for medicinalfirmaer« bragt den 28. december 2011?

Kl. 16:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren for sundhed og forebyggelse.

Kl. 16:13

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Som jeg også allerede har meldt ud i pressen, er jeg ærgerlig over, at mit politiske indlæg i et tillæg fra Berlinske og B.T. om en så vigtig sag som diabetes fra nogle sider har kunnet tolkes som et reklamefremstød for medicinalindustrien. Det er jeg naturligvis rigtig ærgerlig over.

Jeg blev spurgt, om jeg ville skrive en leder om regeringens politik til et tillæg om diabetes lavet i et samarbejde mellem Diabetesforeningen og Berlinske. Det var det, som jeg forholdt mig til. Men det ændrer jo ikke ved, at det er beklageligt, at det fra nogle sider har

kunnet tolkes, som om jeg har lagt navn til en reklameavis, for det skal stå soleklart, at jeg som minister for sundhed og forebyggelse ikke deltager i reklamer.

Kl. 16:14

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Jens Henrik Thulesen Dahl.

Kl. 16:14

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Når man ser på den reklame, som det jo faktisk er, der har været bragt i Berlingske, er det rigtigt, at ministeren har skrevet en leder dertil. I reklamen takker man fra bladets side for det gode samarbejde med medicinalindustrien, så jeg undrer mig bare over, hvordan ministeren fremadrettet vil sikre, at der ikke sker noget tilsvarende.

Jeg vil også lige kommentere, at i de udmeldinger, der kom fra ministeriet, blev der den 28. december sagt, at det her ikke var noget problem, for det var ikke et reklameindslag. Den 29. december kommer det fra samme ministerium, at det nu lige pludselig er noget, man slet ikke kan deltage i. Så hvad vil ministeren gøre for at sikre, at det ikke gentager sig?

Kl. 16:15

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:15

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Man kan sige, at nu læste jeg ikke hele tillægget, før jeg skrev min leder, og det er vel heller ikke sådan, at man normalt gør den slags ting, så jeg vidste ikke, hvad der redaktionelt i det tillæg var skrevet fra Berlingskes side, da jeg afsendte min leder. Men det er jo klart, at det skal stå fuldstændig soleklart, at det ikke er min rolle, det er ikke min opgave som minister for sundhed og forebyggelse at deltage i reklamefremstød for medicinalindustrien. Det er det selvfølgelig ikke. Derfor er det også rigtig ærgerligt, hvis det har kunnet tolkes derhen, og jeg kan jo konstatere, at det har kunnet tolkes derhen. Det betyder jo også, at fremover vil jeg i højere grad prøve at få afdækket, hvem der ellers deltager, og hvad baggrunden er for det – altså gå et spadestik dybere end den konkrete henvendelse, som i det her tilfælde drejede sig om at skrive en leder i et tillæg, der blev lavet i et samarbejde mellem Berlingske og Diabetesforeningen, og måske også i højere grad høre, hvem der derudover deltager.

Men man må vel sige, at jeg også deltager i den offentlige debat i mange andre medier, hvor der også er annoncer. Der er jo også annoncer i de helt almindelige aviser, så man kan nok ikke opstille sådan en soleklar grænse, der hedder, at et medie, hvor der annonceres, kan man ikke føre politisk debat i.

Kl. 16:16

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Jens Henrik Thulesen Dahl.

Kl. 16:16

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Men man ser jo, at der den 29. december kommer en udmelding fra Sundhedsministeriet, der siger, at det er beklageligt, da det helst skal stå soleklart, at ministeren ikke deltager i reklamer, og dagen før kom det fra ministeriet, at der ikke var tale om en reklameavis for diabetesprodukter, så det bekymrer bare Dansk Folkeparti, at man kan sige, at det her jo undergraver ministerens troværdighed, at ministeren stiller op i noget, der helt tydeligvis er et regulært reklameindslag. Så jeg er stadig væk usikker på, om ministeren vil gøre nogen konkrete tiltag for at sikre, at det her ikke sker igen. Samtidig vil jeg gerne høre, hvad baggrunden er for, at man den ene dag siger, at

det var det ikke, altså et reklameindslag, og dagen efter siger, at hov, nu var det det.

Kl. 16:17

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:17

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg vil stadig fastholde, at jeg blev bedt om at skrive en leder til et tillæg fra Berlingske i samarbejde med Diabetesforeningen. Jeg synes, at det er et vigtigt emne. Jeg synes, at det er vigtigt fra politisk hold at sætte fokus på, hvad vi gør i forhold til kronikere – og vi får flere kronikere fremadrettet – og hvad vi gør i forhold til en folkesygdom som diabetes. Jeg synes som minister for både forebyggelse og sundhed, at det politisk er vigtigt at sætte fokus på, og det vil jeg gerne deltage i de steder, jeg kan. Det er klart, at hvis det så tolkes som et reklamefremstød for medicinalindustrien, kan og vil jeg ikke leve med det, og derfor har jeg jo også beklaget det og sagt, at det vil jeg være mere påpasselig med fremover. Så der er ikke så meget at sige mere om det.

Jeg kan jo se, at nogle, der kalder sig Læger uden Sponsor, siger, at de sådan set ikke er helt overraskede, for der er mange, der falder i, når man bruger patientforeninger i forbindelse med det her. Jeg vil da også sige, at jeg jo har meget stor sympati for Diabetesforeningens arbejde. Det er jo også med til at gøre, at jeg meget gerne ville skrive en leder til den her avis, men det er klart, at fremadrettet vil jeg være mere opmærksom på, hvem der ellers kommer med bidrag til f.eks. tillæg til aviser, før jeg som minister kan lægge navn til en decideret leder.

Kl. 16:18

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Jens Henrik Thulesen Dahl.

Kl. 16:18

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Nu hører jeg så ministeren sige, at på den ene side ønsker man ikke at deltage i den her slags reklamer, og samtidig hører jeg ikke nogen som helst tiltag til, hvordan man vil hindre det. Det er et spørgsmål om, at hvis man bliver spurgt, så skriver man noget, og så bliver det bragt. Samtidig undrer det mig stadig væk, at den første udmelding, der kommer fra ministeriet, er, at det her vurderer man til ikke at være en reklameavis. Så der vil jeg gerne spørge ministeren: Hvad er der sket over natten mellem den 28. og den 29. december, hvor man går fra, at det her ikke er en reklameavis, til, at man så vurderer, at hov, det var det alligevel?

Kl. 16:19

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:19

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jamen som jeg prøvede at sige, tror jeg ikke, vi kan opstille sådan en klinisk grænse, der hedder, at der er annoncer eller reklamer, så må vi som politikere ikke deltage i debatten. Der er jo faktisk annoncer og reklamer i hver eneste avis og dagblad, vi åbner, og der finder vi det jo alle sammen relevant at deltage i debatten. Tilsvarende kan der være reklamer og annoncer i avistillæg, som så kan have mere eller mindre karakter af at være reklamefremstød eller ej. Der siger jeg jo bare, at fremadrettet vil jeg være meget opmærksom på, hvem der annoncerer, og hvad setuppet omkring et tillæg er, altså spørge ind til det, der ligger bag det, man i udgangspunktet får at vide, for jeg synes ikke, at der er nogen, der har en interesse i den her uklar-

hed. Jeg tror nu ikke, at man kan skyde mig i skoene at være en ukritisk reklamesøjle, hverken for medicinalindustrien eller det private sundhedsmarked i Danmark, men der må bare ikke herske den form for tvivl. Derfor vil både jeg og mine folk være mere opmærksomme i fremtiden på baggrund af det her. Det er jo, hvad jeg kan sige i forhold til det handlingsrettede, som spørgeren efterspørger.

Kl. 16:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er ligeledes til ministeren for sundhed og forebyggelse og ligeledes fra hr. Jens Henrik Thulesen Dahl.

Kl. 16:20

Spm. nr. S 1459

20) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Mener ministeren, at det er gavnligt for demokratiet, når ministeren lader sine pressefolk svare på henvendelser til ministeren, som det var tilfældet i forbindelse med Ekstra Bladets artikel »Sundhedsminister i pr-fremstød for medicinalfirmaer«?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jens Henrik Thulesen Dahl bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:20

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Tak. Mener ministeren, at det er gavnligt for demokratiet, når ministeren lader sine pressefolk svare på henvendelser til ministeriet, som det var tilfældet i forbindelse med Ekstra Bladets artikel »Sundhedsminister i pr-fremstød for medicinalfirmaer«?

Kl. 16:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der står i spørgsmålet: som det var tilfældet i henvendelser til ministeren. Men der blev sagt ministeriet. Det er ikke uvæsentligt.

Ministeren for sundhed og forebyggelse.

Kl. 16:20

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg deler ikke spørgerens grundlæggende bekymring for demokratiet, fordi det af og til er en af mine pressefolk, der svarer på henvendelser til mig. I det konkrete tilfælde var det en af mine pressefolk, der havde kontakten til Ekstra Bladet om den her historie. Jeg var selvfølgelig vidende om, hvad der blev kommenteret om sagen.

Mere generelt vil jeg sige, at jeg som minister får utrolig mange daglige henvendelser fra pressen, og derfor er jeg nogle gange nødt til at lade udtalelser gå gennem mine pressefolk. Og jeg er langtfra ene om at gøre det på den måde. Som eksempel vil jeg tillade mig at citere den tidligere finansminister Claus Hjort Frederiksen som til Berlingske Tidende den 24. november bl.a. udtaler:

Min særlige rådgiver fik over hundrede henvendelser fra pressen om dagen. Det er umuligt for en minister at håndtere uden hjælp.

Det er en udtalelse, som jeg er meget enig i.

Kl. 16:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jens Henrik Thulesen Dahl.

Kl. 16:21

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil sige, at Dansk Folkeparti faktisk er lidt bekymret over den udvikling, der sker på det her område. Ministeren henviser selv til tidligere ministre, hvor den udvikling med, at det ikke er ministeren selv, der svarer på henvendelser, også var i gang. Men det gør det jo

svært at forholde sig til, hvornår det er ministerens holdning, og hvornår det ikke er ministerens holdning.

Hvis vi kigger på den konkrete sag, som vi har her, er det jo rigtigt, at det er en pressemedarbejder, som den 28. december går ud og siger, at der ikke er tale om en reklameavis for diabetesprodukter. Jeg vil så gå ud fra, at det også er ministerens holdning den dag. Kan jeg regne med det?

Kl. 16:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:22

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Det kan man jo i det hele taget. Det må man bare sige. Det er jo også mig som minister, der står her og svarer, og ikke min pressechef eller en pressemedarbejder. Det er jo mig som minister, der er politisk ansvarlig for, hvad i øvrigt alle medarbejdere i mit ministerium foretager sig. Den er jo ikke så meget længere. Det kan man selvfølgelig ikke være tvivl om.

Kl. 16:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jens Henrik Thulesen Dahl.

Kl. 16:22

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Så bliver jeg nødt til at spørge: Når nu den pågældende medarbejder den ene dag siger det ene og den næste dag siger det andet, kan jeg så gå ud fra, at det samtidig også er ministeren, der hen over natten har skiftet mening?

Kl. 16:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:22

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg ved ikke, om jeg har skiftet mening, men jeg har jo kunnet konstatere, at deltagelsen i det tillæg til Berlingske Tidende er blevet opfattet på en anden måde, end jeg havde ønsket. Derfor går ministeriet ud med en kommentar, og der er som sagt ikke tale om, at pressefolk bare siger noget. Jeg er selvfølgelig som minister indforstået med det.

Kl. 16:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jens Henrik Thulesen Dahl.

Kl. 16:23

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Det vil så også sige, at vurderingen af, om det her indslag er reklame eller ej, sådan set ikke er en vurdering, som ministeren selv foretager, men er noget, der vurderes ud fra, hvad den almindelige opfattelse måtte være. Er det rigtigt forstået?

Kl. 16:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:23

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Som sagt har jeg ikke haft det samlede tillæg til gennemlæsning eller godkendelse. Jeg var blevet bedt om at skrive en politisk leder om regeringens politik og holdning til diabetes. Det er en meget relevant problemstilling, som jeg gerne mener noget om, og som jeg gerne

deltager i debatten om. Det var til et tillæg udgivet af Diabetesforeningen og Berlinske Tiderne i forening. Det havde jeg sagt ja til.

Når man så kan se, at det bliver udlagt som et reklamefremstød for medicinalindustrien, mener jeg da, at der ikke er andet at gøre end at gå ud og sige, at det ønsker jeg som minister ikke at deltage i. Jeg skal ikke som minister være reklamesøjle. Det kan jeg ikke se at der er noget forkert i at gå ud og sige.

Kl. 16:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Jens Henrik Thulesen Dahl.

Det næste spørgsmål er ligeledes til ministeren for sundhed og forebyggelse og er fra fru Jane Heitmann.

Kl. 16:24

Spm. nr. S 1488

21) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Jane Heitmann (V):

Vil ministeren gøre rede for, hvilken effekt et forbud mod salgsudstilling af tobaksvarer vil få for antallet af rygere i Danmark, og på hvilken baggrund drager ministeren denne konklusion?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Jane Heitmann bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:24

Jane Heitmann (V):

Vil ministeren gøre rede for, hvilken effekt et forbud mod salgsudstilling af tobaksvarer vil få for antallet af rygere i Danmark, og på hvilken baggrund drager ministeren denne konklusion?

Kl. 16:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren for sundhed og forebyggelse.

Kl. 16:24

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Det er velkendt, at tobak er den væsentligste årsag til livsstilssygdomme og for tidlig død i Danmark. Hvert år er rygning skyld i ca. 14.000 dødsfald og i en fjerdedel af al alvorlig sygdom, der fører til dødsfald. Det er i øvrigt også en væsentlig årsag til, at vi lever ca. 3 år kortere end vores naboer i Sverige på den anden side af Øresundsbroen. Den tidligere regerings forebyggelsespolitik har ikke fået vendt den her udvikling, og derfor er der for mig at se al mulig grund til, at vi skifter gear og går mere ambitiøst til værks på tobaksområdet. Vi skal sætte ind på alle niveauer, dvs. både lokalt, nationalt og internationalt, og vi skal se fordomsfrit på alle tilgængelige virkemidler, ikke mindst af hensyn til vores børn og vores unge, som vi har et særligt ansvar for. Derfor er jeg også parat til at se på mulighederne for at fjerne tobaksprodukterne fra hylderne for helt at eliminere den reklameeffekt, som synlighed giver. Som bekendt var et forbud imod synlighed af tobaksvarer på salgsstederne en af den tidligere regerings Forebyggelseskommissions 52 anbefalinger til en styrket forebyggelsesindsats.

Ifølge Forebyggelseskommissionen er der undersøgelser, der dokumenterer, at synlige tobaksdisplays og cigaretter øger tobakssalget og bidrager til lysten til at købe cigaretter for både børn og voksne. Ifølge Forebyggelseskommissionen er der dokumentation for, at synlighed af produkterne i butikkerne er et væsentligt led i industriens egen salgsstrategi.

Som også Forebyggelseskommissionen påpegede, er der tale om et relativt nyt tiltag, som indtil videre kun er gennemført i få lande, og derfor findes der også kun begrænset evidens på området. F.eks. er det ikke undersøgt, om det fald i antallet af rygere fra 24 pct. til

18 pct. i Island kan tilskrives det islandske forbud mod synlige tobaksvarer i en lang række detailbutikker, og derfor er det også alt for tidligt for mig at kunne stå her og sige noget håndfast om, hvilken effekt et eventuelt forbud vil få for antallet af rygere i Danmark. Men ifølge Forebyggelseskommissionen kan et totalforbud mod eksponering af tobaksvarer forventes at mindske antallet af rygere.

Jeg ved, at man i England lige nu har besluttet sig for at indføre et forbud mod synlighed af tobaksvarer. For mig at se er det helt oplagt at se på de erfaringer, man gør sig der, og derfor vil jeg gå i dialog med mine europæiske kolleger om at se, hvor langt vi kan gå i Danmark, og det vil være et af de tiltag, jeg vil overveje, sammen med en lang række andre tiltag.

Kl. 16:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Jane Heitmann.

Kl. 16:27

Jane Heitmann (V):

Fra Norge ved vi, at antallet af rygere ikke er faldet hastigere i 2010 end de foregående år, og det samme gør sig gældende for Island og Canada. Det, vi ved, er, at et eksponeringsforbud fører til mange butikslukninger blandt mindre kiosker, et stort, ukontrolleret marked for ulovlig tobak, store udgifter til butiksindretning, og det sidste kan man jo næsten kalde en forhøjet erhvervsskat. Vi ved også, at mere end 40 pct. af den tobak, der forbruges i Norge i dag, købes i udlandet og/eller uden om det lovlige forhandlernet. Med den statistik in mente vil ministeren så bekræfte, at et lignende billede kunne tegne sig i Danmark, og at det ville være u hensigtsmæssigt?

Kl. 16:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:28

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Som jeg sagde i min tale, er det jo et relativt nyt tiltag, som er gennemført relativt få steder i verden – altså, der er få lande, der har gennemført det – og derfor er der kun begrænset evidens på området. Derfor mener jeg ikke, at man kan drage nogen håndfaste konklusioner endnu, og derfor kan man heller ikke sige noget konkret i forhold til antallet af rygere. Jeg kan bare konstatere, at Forebyggelseskommissionen mener, at et totalforbud kan forventes at mindske salget. Men som jeg også sagde i min tale, er der jo god grund til, at vi kigger på de steder, hvor man har besluttet at gøre noget nu, og ser grundigt på, hvilken effekt det har der, og hvilken evidens der er på området, når vi skal tage den videre diskussion om det her.

Kl. 16:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Jane Heitmann.

Kl. 16:28

Jane Heitmann (V):

Det Radikale Venstres tidligere ordfører, fru Lone Dybkjær, sagde i forbindelse med beslutningsforslag nr. B 223 fra samlingen 2009-10 om et udstillingsforbud følgende, og jeg citerer:

»... når cigaretterne er placeret så tæt på kassen, er det af tyverimæssige grunde. Det er formentlig relativt nemt at tage en pakke cigaretter et eller andet sted og åbne den og tage den med sig, og det er det jo altså ikke, hvis de er i nærheden af kassen. Så det kan vel være en af begrundelserne for, at de er placeret dér.«

Er ministeren enig i den betragtning?

Kl. 16:29

Kl. 16:31

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:29

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg tror ikke, at jeg skal rode mig ud i længere motivanalyser eller vurderinger af løsrevne citater fra pressen. Jeg kan konstatere, at Forebyggelseskommissionen siger, at der er dokumentation for, at synlighed er en central del af selve strategien, når vi snakker om industriens tilgang til, hvordan de får afsat så mange produkter som muligt. Vi ved, at tilgængelighed og pris betyder meget, særlig for de unge forbrugere, og jeg må bare sige, at når hver tiende 15-årig i Danmark i dag ryger dagligt og vi kan se, at antallet af unge rygere er stagneret, altså at der ikke er det fald, vi kunne ønske os, med hensyn til hvor mange unge der begynder at ryge, så mener jeg faktisk, at det er helt afgørende, at vi fordomsfrit kigger på, hvad der er af redskaber.

Der er det her et redskab, man har taget i brug i andre lande, og derfor synes jeg, at det ville være forkert at feje det af banen og sige, at det vil vi ikke være med til at bruge. Lad os nu se, om det har den effekt, man kunne forvente, og som Forebyggelseskommissionen antager det har, og lad os tage det fordomsfrit med i diskussionerne. Jeg mener faktisk, at det er et problem, vi skal tage meget alvorligt.

Kl. 16:30

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Jane Heitmann.

Kl. 16:30

Jane Heitmann (V):

Er det spørgsmål 20? (*Anden næstformand* (Søren Espersen): Nej, det er stadig væk spørgsmål 21, men vi kan godt gå videre til næste spørgsmål). Ja, jeg har ikke flere opfølgende spørgsmål.

Kl. 16:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er det spørgsmål afsluttet, og det næste spørgsmål er ganske rigtigt også til ministeren for sundhed og forebyggelse fra fru Jane Heitmann.

Kl. 16:30

Spm. nr. S 1490

22) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Jane Heitmann (V):

Når det af regeringsgrundlaget fremgår, at »Vi vil afsætte midler til en ny strategi for bekæmpelse af rygning hos unge«, vil ministeren så oplyse, hvornår dette arbejde er igangsat, og hvornår strategien er klar til offentliggørelse?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Jane Heitmann bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:30

Jane Heitmann (V):

Af regeringsgrundlaget fremgår det, at »Vi vil afsætte midler til en ny strategi for bekæmpelse af rygning hos unge«, og ministeren bedes oplyse, hvornår dette arbejde er igangsat, og hvornår strategien er klar til offentliggørelse.

Kl. 16:31

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren for sundhed og forebyggelse.

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Regeringen vil satse massivt på forebyggelse, bl.a. gennem en ambitiøs tobakspolitik på ikke mindst børne- og ungeområdet. Som det fremgår af regeringsgrundlaget, er det regeringens helt klare ambition at reducere andelen af unge, der ryger, fordi vi ved, at rygning er så skadeligt for sundheden og har betydning for levealderen. Vi har en særlig forpligtelse til at hjælpe vores børn og unge til en god start på livet. Mange af dem, der begynder at ryge i barndommen, ryger livet igennem. Derfor vil regeringen søsætte en særskilt strategi for bekæmpelse af rygning blandt unge. Regeringen vil udvikle nationale koncepter og metoder for de lokale indsatser med sigte på generelt at løfte indsatsen på landsplan.

Som bekendt, og det ved spørgeren jo også, blev der med satspuljeaftalen på sundhedsområdet for 2012-2015 afsat 16 mio. kr. til en strategi for bekæmpelse af rygning blandt udsatte unge. Ved forhandlingsbordet fandt alle satspuljepartier sammen om at afsætte midler til udvikling og implementering af et fælles forpligtende nationalt koncept, som skal forebygge, at børn og unge begynder at ryge, og som skal hjælpe unge rygere med at stoppe igen. Der var enighed om, at indsatsen skal målrettes områder og grupper, hvor der findes den højeste koncentration af udsatte unge, der ryger. Af de 16 mio. kr., som vi afsatte, afsættes i alt 3 mio. kr. til centrale aktiviteter som metodeudvikling, materialer, kompetenceudviklingsforløb og evaluering. Af de øvrige 13 mio. kr. etableres der en ansøgningspulje, hvor kommuner, frivillige foreninger og andre kan søge om midler til projekter, som tager udgangspunkt i det nationale koncept, der udvikles.

Jeg kan oplyse, at Sundhedsstyrelsen er gået i gang med at udmønte det nationale koncept. Det er forventningen, at det ligger klart i efteråret i år med henblik på at udmønte ansøgningspuljen, inden vi går ud af 2012.

Kl. 16:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Jane Heitmann.

Kl. 16:33

Jane Heitmann (V):

Tak. Jeg vil gerne bede ministeren om at uddybe, hvad det er for konkrete initiativer, der vil indgå i regeringens strategi.

Kl. 16:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:33

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Der var jeg lige ved at sige, at det vil eller kan jeg ikke. Nu er Sundhedsstyrelsen i gang med at udmønte det nationale koncept. Det skal de jo have lov til at gøre. Man kan sige, at det, vi er blevet enige om, er, at vi skal have et koncept, der dels kan sørge for, at færre børn og unge begynder at ryge, dels tager hånd om, at de unge, der så er begyndt at ryge – og der er faktisk meget unge mennesker i det her land, der begynder at ryge – kan få hjælp til at stoppe igen. Det skal være nogle tiltag, som kan løfte den lokale indsats. Vi skal altså ud at have fat der, hvor de unge færdes.

Men mere konkret end det kan jeg ikke være, før selve konceptet er udmøntet. Og som jeg redegjorde for, er de som sagt i gang med det i Sundhedsstyrelsen, og de vil være færdige med det, så vi kan udmønte den del af det, der er ansøgningspuljen, altså de 13 mio. kr., inden årets udgang. Jeg kan jo ikke stå her og tage forskud på, hvad de kommer til at udarbejde i Sundhedsstyrelsen. De er i gang nu, og

de er færdige inden efteråret, så vi kan komme i gang med at udmønte puljen.

Kl. 16:37

Kl. 16:34

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:37

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Jane Heitmann.

Kl. 16:34

Jane Heitmann (V):

Det, jeg hører ministeren sige, er, at den strategi, som man omtaler i regeringsgrundlaget, udelukkende er en strategi, som skal finansieres af satspuljen. Er det rigtigt forstået?

Kl. 16:34

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:34

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Nej, jeg vil sige, at det vil være forkert at sige, at regeringens indsats i forhold til tobak med særligt fokus på børn og unge alene afgrænses af satspuljeaftalen. Altså, man kan jo starte med at kigge på vores finanslov, hvor vi hæver afgifterne på tobak, og det gør vi jo, fordi vi gerne vil nedbringe forbruget, fordi det har en sundhedseffekt, og det gør vi, fordi vi ved, at særlig børn og unge er meget prisfølsomme. Det vil altså sige, at forhøjede afgifter kombineret med de andre tiltag med at begrænse muligheden for at lave meget små pakker til salg jo er noget, vi gør med en forventning om, at det også er de unge forbrugere, vi rammer. Vi ved, de er prisfølsomme, vi ved, at det er der, det betyder meget og kan gøre en forskel. Det er jo et eksempel på noget andet, vi også allerede har sat i søen.

Så er vi som sagt indstillet på, at der skal ske meget på det her område. Det er meget bekymrende, at vi kan se, at faldet i antallet af dagligrygere blandt vores 15-årige er gået i stå, er stagneret. Det er altså et af de steder, hvor vi virkelig også vinder noget ved at sætte noget i gang. For hvert barn og hver ung, der ikke begynder at ryge, vil det bone rigtig meget i forhold til sundhedstilstanden, i forhold til antal leveår, i forhold til sunde og raske leveår og dermed også i forhold til vores samlede sundhedsøkonomi. Så det er et område, som vi vil have fortsat fokus på fra regeringens side.

Kl. 16:35

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Jane Heitmann.

Kl. 16:35

Jane Heitmann (V):

Tak. Jeg hørte for et øjeblik siden ministeren skose den tidligere regering for ikke at have leveret varen i forhold til at have en strategi, som har nedbragt antallet af rygere. På Sundhedsstyrelsens hjemmeside ligger en undersøgelse af de 11-15-åriges livsstil. Den sidste undersøgelse, jeg har kunnet finde, som er publiceret, dækker årene 1997-2008, altså den tidligere regerings regeringsperiode. Her er en af konklusionerne, og jeg tillader mig at læse højt:

»Når der ses på den samlede udvikling fra 1999 til 2008 i antallet af rygere i de forskellige aldersgrupper« – og jeg taler her om de 11-15-årige – »kan der ikke ses en stigning i andelen af rygere. Tværtimod går udviklingen hen mod færre rygere blandt unge – også blandt de 15-årige piger [...]«.

Så vil jeg godt lige bede ministeren om at fortælle helt konkret, hvad det er, der ikke har virket, og hvad det så er, ministeren vil gøre anderledes med den her nye strategi, som jeg så kan forstå at alle partier nu er en del af via satspuljen. Det er altså ikke en regeringsstrategi, men det er en fælles satspuljestrategi.

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

De nyeste tal på området fra 2010 viser jo desværre, at hvor der for 1998-2006 var et fald i antallet af daglige rygere, når vi snakker de 15-årige, er det fald standset, så vi nu har 11 pct. af pigerne og 10 pct. af drengene, når vi snakker de 15-årige, som er dagligrygere. Det er altså en stagnation i udviklingen fra de tal, man har fra 2006, til de tal, man har i 2010. Og det er rigtig ærgerligt.

Derfor skal vi også satse bredt og helhedsorienteret i forhold til at få færre unge til at ryge. Det handler om det nationale koncept, vi sammen har afsat penge til i satspuljen; det handler om de afgifter, der er kommet med finansloven; det handler om at tage en diskussion f.eks. om synlighed af tobaksvarer; det handler om at gå EU-vejen og sige, at vi vil have et forbud mod de såkaldte sliktobakker eller slikcigaretter – altså tobaksprodukter, der helt klart er målrettet mod og produceret på en måde, så de skal tiltrække nye unge rygere, og jeg var lige ved at sige, så min egen 2-årige datter ville kunne synes, de var skægge – og en lang række andre ting. Det her er ikke noget, der er løst med et snuptag, men det er heller ikke noget, som vi bare kan læne os tilbage over for.

Kl. 16:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til fru Jane Heitmann.

Det næste spørgsmål er ligeledes til ministeren for sundhed og forebyggelse, fra fru Sophie Løhde.

Kl. 16:38

Spm. nr. S 1491

23) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V):

Mener regeringen, at aldersgrænsen for køb af øl skal hæves til 18 år?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Sophie Løhde bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:38

Sophie Løhde (V):

Mener regeringen, at aldersgrænsen for køb af øl skal hæves til 18 år?

Kl. 16:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren for sundhed og forebyggelse.

Kl. 16:38

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Regeringen er meget optaget af, at danske unge skal have et godt liv og et sundt liv. I den sammenhæng er vi også meget optaget af unges meget store alkoholforbrug. Jeg har ikke lagt mig fast på, om aldersgrænsen for salg af øl bør være 18 år ligesom for spiritus. Jeg har bare sagt, at det er noget, som kan indgå i en samlet indsats på alkoholområdet, og noget, vi skal tage med i vores diskussioner.

Regeringen har jo allerede taget hul på at styrke indsatsen mod danskernes alt for høje alkoholforbrug. Pr. 1. januar i år har vi hævet afgifterne på bl.a. alkohol, hvilket især forventes at slå igennem på de unges forbrug, for de unge, som jeg også var inde på i det tidligere spørgsmål, er prisfølsomme, som det hedder på godt, gammeldags dansk.

Som det fremgår af regeringsgrundlaget, vil regeringen sætte nogle nationale mål for udviklingen i danskernes sundhedstilstand 10 år frem i tiden, og regeringen vil arbejde for konkrete mål for forebyggelsesindsatsen i kommunerne. Det gælder også på alkoholområdet. Som en del af processen med de nationale mål har jeg lige før jul holdt rundbordssamtaler med forskellige aktører på forebyggelsesområdet. Her blev problemerne med både voksne, børn og unges alkoholoverforbrug drøftet, og der kom rigtig mange gode input til, hvordan indsatsen på alkoholområdet kan styrkes. Et af de tiltag, jeg mener vi skal se nærmere på, er alkoholpolitikker på uddannelsesinstitutioner.

På den måde er der forskellige strenge at spille på, når vi snakker om, hvordan vi får nedbragt det meget høje alkoholforbrug blandt danske unge. Det at hæve aldersgrænsen til 18 år for salg af øl og vin kunne være en del af en samlet indsats. Det er der ikke truffet nogen beslutning om, det har jeg ikke selv lagt mig fast på, men det er noget, som jeg vil drøfte med de øvrige partier i regeringen.

Kl. 16:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Sophie Løhde.

Kl. 16:40

Sophie Løhde (V):

Der er jo igennem tiden taget en række initiativer, og jeg håber da også, ministeren vil anerkende og kender til de seneste undersøgelser, som viser, at børn og unges alkoholadfærd rent faktisk viser, at der er sket nogle positive ændringer med hensyn til børn og unges omgang med alkohol.

Men når jeg jo spørger til det her i dag, skyldes det, at meldingerne fra regeringen, ministrene og ordførerne stritter sådan lidt i hver sin retning. Den ene dag siger sundhedsministeren, at hun vil foreslå sine regeringskollegaer at hæve aldersgrænsen for køb af øl. Og i dag siger ministeren, at hun ikke har lagt sig fast. Så må vi da gå ud fra, at ministeren tager initiativ til at få korrigeret sine udtalelser, når man i dag ikke har lagt sig fast, men for et par dage siden i Berlingske udtalte, at man ville kontakte sine regeringskollegaer for at få dem til at overveje, at vi nu skulle hæve aldersgrænsen for køb af øl. I dag får vi så sådan et ikkesvar.

Jeg synes faktisk, at det er ganske besynderligt, at landets sundhedsminister ikke engang er i stand til at fortælle os, hvad Danmarks regering mener på det her område. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at regeringen agerer som et kollektiv, og derfor burde det mindste, man kunne forvente, da også være, at ministeren havde en holdning til, om det er en god idé eller en dårlig idé at hæve aldersgrænsen for køb af øl. Når ministeren er så vævende i sine formuleringer, skyldes det jo nok det faktum, at alle regeringspartierne er totalt splittet på det her område, også regeringens støtteparti. Dermed mener Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Enhedslisten alle sammen noget forskelligt. Men en regering plejer jo ikke at mene noget forskelligt. En regering plejer at have en holdning til tingene, så hvad er regeringens holdning til det her konkrete sundhedspolitiske spørgsmål, som jeg også kan forstå at ministeren er meget optaget af – med mange fine ord?

Kl. 16:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:42

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg må jo som sædvanlig starte med at takke fru Sophie Løhde for at konkludere, hvad jeg mener og ikke mener, og hvad regeringen mener og ikke mener. Altså, den historie, der var i pressen i sidste uge, var på baggrund af en undersøgelse, en meget positiv undersøgelse,

mener jeg, som viser, at 73 pct. af danskerne faktisk mener, at man skal hæve grænsen for at købe øl og vin fra 16 år til 18 år. Det ser jeg som et udtryk for, at danskerne også er optaget af, hvad vi kan gøre i forhold til den alkoholkultur, vi har, hvor der blandt danske unge er et meget højt forbrug af alkohol, et overforbrug, som er sundhedsskadeligt. Den diskussion om, hvad vi kan gøre, tager jeg meget gerne. Jeg tror, at vi fordomsfrit skal kigge på alle mulige redskaber, men som jeg også sagde, kan der jo være god grund til f.eks. at kigge på, hvad effekten har været af hævingen af aldersgrænsen for salg af spiritus: Hvad har der været af positive sider, og hvad har der været af negative sider? Jeg mener ligeledes, at vi skal hele vejen rundt og kigge på, hvad der kan være af utilsigtede konsekvenser, og hvad man i øvrigt kan gøre. Det er det, jeg har udtalt mig om i debatten.

Kl. 16:43

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Sophie Løhde.

Kl. 16:43

Sophie Løhde (V):

Nu står jeg her med Berlingske Tidende fra den 6. januar, hvor der står på side 11:

»Hun« – altså sundhedsministeren – »vil nu foreslå sine regeringskollegaer, at de overvejer at hæve aldersgrænsen for, hvornår de unge må købe øl.«

Men i dag i Folketingssalen kan vi ikke få at vide, hvad regeringen mener. Til gengæld kan vi jo så trøste os med, at ministerens eget parti, Socialistisk Folkeparti, i modsætning til ministeren godt tør melde ud, hvad man mener på det her område. Derfor vil jeg bare høre ministeren, om det ikke virker sådan bare en anelse absurd, at ministerens eget parti, Socialistisk Folkeparti, på den ene side mener, at det skal være forbudt for unge – for 17-årige – at købe en øl i supermarkedet, mens man samtidig i Socialistisk Folkeparti går ind for at nedsætte valgretsaldere til 16 år. I SF tør man altså ikke overlade det til 17-årige at købe en lunken pilsner i Fakta, til gengæld har man fuld tiltro til, at 16-årige skal tage ansvar for, hvad det er for en finanspolitik, der skal føres her i Danmark.

Derfor vil jeg da gerne høre ministeren: Hvad er det, der taler for, at man som 16-årig er fuldstændig moden til at tage ansvar for at sætte sit kryds til folketingsvalget, mens man som 17-årig er totalt umoden til sammen med sine forældre at kunne tage ansvar for, hvorvidt man må købe en øl i supermarkedet?

Kl. 16:44

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:44

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Undskyld, jeg smiler lidt. Men jeg kunne jo også godt læse, at fru Sophie Løhde i pressen prøvede at gøre det her til en diskussion om aldersgrænser. Der er vel ikke så meget at sige, andet end at fru Sophie Løhde selv tilhører et parti, hvis sundhedsminister stod i spidsen for at hæve aldersgrænsen for salg af spiritus til 18 år, mens selv samme regering stod i spidsen for at sænke den kriminelle lavalder til 14 år.

Det er muligt, at vi har brug for en generel diskussion af aldersgrænser i det her samfund, men det var ikke et problem for den tidligere regering, at nogle ting strittede i forhold til aldersgrænser, når man faktisk ville opnå noget sundhedsgavnligt, nemlig at færre unge fik et skadeligt alkoholoverforbrug. Derfor synes jeg heller ikke, at det bør stå i vejen for, at vi kan overveje at bruge det som et redskab. Det var jo lige præcis det, fru Sophie Løhde kunne citere mig for at sige, nemlig at vi skal overveje, om det her er et af de redskaber, vi

skal bruge. Jeg synes, det er rigtig fornuftigt, at vi kigger på hele radden af redskaber, også at vi kigger på, hvad vi kan lære af den skærmpelse, der allerede er blevet foretaget: Havde den den effekt, man ønskede? Havde den nogen utilsigtede konsekvenser, vi ikke kan leve med? Det synes jeg faktisk er en god tilgang til tingene, at man kigger på virkeligheden og ser, hvordan tingene fungerer.

Kl. 16:46

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Sophie Løhde.

Kl. 16:46

Sophie Løhde (V):

Altså, jeg kan personligt godt forstå, at ministeren kommer til at smile over, at man i SF mener, at det skal være forbudt for 17-årige at købe en øl i supermarkedet, mens man i SF går ind for, at man nedsætter valgretsaldern til 16 år. Det synes jeg i sig selv også er ganske komisk, så det kan jeg godt forstå at selv også ministeren alligevel må trække på smilebåndet af.

Nu gætter jeg bare en gang. Det er jo trods alt ikke så mange år siden, ministeren selv prøvede at være 17 år og gå til fester og andet. Der vil jeg nok også gætte på, at ministeren har prøvet at købe en øl i supermarkedet, og derfor vil jeg igen gerne høre: Hvad er det, der i Socialistisk Folkeparti taler for, at man som 16-årig er moden og ansvarlig nok til at kunne sætte sit kryds ved folketingsvalget, være med til at beslutte, hvad det er for en finanspolitik, der skal føres i samfundet, mens man som 17-årig er total umoden og uansvarlig til at kunne købe en øl i supermarkedet i samråd med sine forældre – det personlige ansvar gør sig i øvrigt gældende derhjemme? Kunne vi ikke få en forklaring på det?

Kl. 16:47

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:47

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Vi ved, at danske unge har et meget højt alkoholforbrug. Vi ved, at det er noget, der er skadeligt for sundheden, og så ved vi – det er der international dokumentation for – at en forhøjelse af aldersgrænsen er noget af det, som har en betragtelig effekt på unges alkoholforbrug. Det ved vi fra udenlandske studier, og vi ved også fra Danmark, at da man indførte 15-års-aldersgrænsen, havde den umiddelbart den effekt, at unge under 18 år, som havde drukket alkohol i måneden før, hvilket var det, man målte på, var faldet med 36 pct. Vi ved, at det her er et redskab, der virker. Samtidig ved vi, at det sundhedsmæssigt er et stort problem, vi står med. Alkoholoverforbrug er en af de sundhedsfaktorer, der koster mest, når vi kigger på den samlede levealder, når vi kigger på udviklingen af livsstilssygdomme. Det er en af de ting, hvor vi for alvor kan gøre noget i forhold til at sikre danskerne flere gode leveår. Derfor mener jeg også, at vi skal tage diskussionen, om det er et redskab, som vi skal bruge. Det er jo et redskab i forhold til spiritus, man var villig til at bruge under den tidligere regering, hvor det var ordførerens partifælle, der var sundhedsminister. Derfor synes jeg, at det skal være en del af vores diskussion også nu, og det er en sundhedspolitisk diskussion, og det er den, jeg stiller mig i spidsen for.

Kl. 16:48

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er ligeledes til ministeren for sundhed og forebyggelse og ligeledes fra fru Sophie Løhde.

Kl. 16:48

Spm. nr. S 1492

24) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V):

Hvad mener ministeren om registreringen af patientforløbene under kræft- og hjertepakkerne, og hvad er ministerens holdning til eventuelle konkrete forslag til ændringer og tidshorisonten for dem?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Sophie Løhde bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:48

Sophie Løhde (V):

Hvad mener ministeren om registreringen af patientforløbene under kræft- og hjertepakkerne, og hvad er ministerens holdning til eventuelle konkrete forslag til ændringer og tidshorisonten for dem?

Kl. 16:48

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:48

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Vi var jo også sammen i går eftermiddags med resten af Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg, og som jeg også gav udtryk for i går i den orientering, jeg gav udvalget, finder jeg ikke, at den nuværende overvågning og registrering af pakkeforløbene, som den har fungeret hidtil, er tilstrækkelig. Umiddelbart før jul fik vi i ministeriet gennem Sundhedsstyrelsen kendskab til problemer i regionerne med at overholde de maksimale ventetider for kræftbehandling. Her er tale om lovgivningsfæstede patientrettigheder, og derfor er det selvfølgelig fuldstændig uacceptabelt, at regionerne ikke lever op til reglerne.

Derfor indkaldte jeg med det samme regionsledelserne, som er ansvarlige for kræftbehandlingen, til et ekstraordinært møde i Task Force for Patientforløb på Kræft- og Hjerterområdet. Formålet med det møde, som jo som bekendt blev afholdt i fredags, var først og fremmest at sikre, at regionerne tager hånd om den her sag, så patienterne som minimum får behandling i overensstemmelse med reglerne om maksimale ventetider. Det andet dagsordenspunkt for taskforce var overvågning af de maksimale ventetider, dvs. de lovmæssige regler for undersøgelse og behandling af patienter med livstruende sygdomme og monitorering af pakkeforløbene.

Regionernes redegørelse viser, at der i nogle enkelte tilfælde har været problemer med at overholde reglerne om maksimale ventetider. Meget tyder på, at det særlig har været på Odense Universitetshospital, der har været problemer, og at de bl.a. har været knyttet til en praksis om ikke at visitere patienter til Aalborg Sygehus, selv om der har været ledig kapacitet der. Selv om der er tale om et begrænset antal tilfælde, er det jo både fuldstændig uacceptabelt og i øvrigt også i åbenlys strid med reglerne på området. Jeg forstår, at regionerne nu har taget hånd om sagen, så de her ting bliver bragt i orden med det samme.

Men sagen har også vist mig, at overvågningen og registreringen af området ikke er robust nok, og det retter vi op på nu, dels i forhold til overvågning af regionernes opfyldelse af de maksimale ventetider ifølge lovgivningen, dels i forhold til monitorering af pakkeforløbene. Sundhedsstyrelsen indfører fra den 1. februar i år et krav om en månedlig indberetning af ventetider fra regionernes ledelse til Sundhedsstyrelsen. I indberetningen skal regionerne redegøre konkret for overholdelsen af reglerne om de maksimale ventetider. På den måde kan vi forpligte alle ledelsesslag i regionerne fra afdelingsledelsen på sygehusene til regionsrådet til at leve op til reglerne, og det vil sige, at vi om 20 dage er klar med et overvågningssystem af de maksimale ventetider, som gør Sundhedsstyrelsen i stand til at sætte ind, hvis der sker overtrædelser af de i loven fastsatte regler.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Sophie Løhde.

Kl. 16:51

Sophie Løhde (V):

Det er helt korrekt, at vi var til et møde sammen i går, og tak for de drøftelser der. Men det kunne jo også være rart, hvis ministeren sådan i offentligheden ville dele sin viden om eller sine holdninger til de mange udtalelser og flotte ord, som man er kommet med i pressen, i forbindelse med at man gerne vil demonstrere handlekraft på det her meget alvorlige område. Derfor kunne jeg godt tænke mig, at ministeren her offentligt også begyndte at redegøre for, hvordan den her nye registrering af kræftbehandlingen skal udformes, og hvornår den skal træde i kraft, altså, hvad det med andre ord er, man gerne vil tage initiativ til. Man taler om en månedlig indberetning. Hvordan skal overvågningen af kræftpatienternes ventetid f.eks. udformes, hvem er det, der skal stå for den, og hvornår skal den træde i kraft?

Kl. 16:51

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:52

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg vil meget gerne dele med offentligheden, hvordan jeg har samlet op på det her. Jeg synes da, at det som sundhedsminister er ubehageligt at finde ud af, at det overvågnings- og monitoreringssystem, man har overtaget fra sin forgænger, ikke var robust nok, og at sådan noget kan finde sted. Jeg mener, at det er meget ubetyrdselig, at der er foregået brud på de maksimale ventetider, og at vi ikke har vidst det. Så det synes jeg da var meget, meget træls, og det skaber i øvrigt en usikkerhed omkring den danske kræftbehandling, der ellers går den rigtige vej, som ikke er til at leve med for nogen parter. Det skaber utryghed for kræftpatienterne, men det skaber jo altså også nogle dårlige arbejdsbetingelser for de fagpersoner, der hver eneste dag ude på afdelingerne knokler for at forbedre mulighederne for, at patienterne overlever, når de er blevet ramt af kræft.

Kl. 16:52

Jeg vil bare sige, at i forlængelse af de initiativer, der er taget, er der sådan set udsendt en pressemeddelelse både fra mig, fra Sundhedsstyrelsen og fra Danske Regioner, så der er ikke nogen, der prøver at forholde offentligheden noget som helst om, hvad der bliver sat i søen nu. Mødet i går var jo snarere et udtryk for, at jeg synes, at det her er en sag, der er meget, meget alvorlig. Jeg ser på den med meget stor alvor, og derfor syntes jeg, det var rigtig vigtigt, at også Folketingets Sundhedsudvalg havde mulighed for at blive orienteret rigtig grundigt og få lejlighed til at stille uddybende og faglige spørgsmål.

Kl. 16:53

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Sophie Løhde.

Kl. 16:53

Sophie Løhde (V):

Jeg synes jo, at det er lidt trist, men alligevel kendetegnende for ministeren, at når man ikke selv vil levere nogen særlig klare svar, begynder man i stedet at skyde på sin forgænger. Jeg synes faktisk, at det her spørgsmål er alt for alvorligt til, at man skal parere af på den måde, og derfor havde jeg også håbet, at ministeren ville være lidt konkret i forhold til en sag, som jeg tror optager rigtig, rigtig mange danskere.

På mødet i går kunne vi jo forstå, at alle de her mange ting og flotte ord, ministeren har været ude med i bl.a. dagbladet Politiken og andre steder, dækkede over, at den handling, der nu skulle finde sted, var, at man skulle have nogle flere datoer ind i Landspatientregisteret. Det er jo selvfølgelig også et initiativ og kan helt sikkert være et rigtig vigtigt initiativ, men jeg havde måske også bare troet, at der var mere handling bag de store og flotte ord, som ministeren ellers ikke har haft problemer med at slynge om sig med og stille i udsigt. Men når det så er det hele, som bliver leveret, kan ministeren så ikke svare på, om regeringen mener, at der skal være nogen som helst sanktioner, hvis man som region bryder loven om maksimale ventetider for kræftpatienter?

Kl. 16:54

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:54

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg må sige, at jeg ikke synes, at det bare er at få bedre styr på en overvågning, og jeg synes da heller ikke, at det er upassende at konstatere, at man har overtaget en overvågning, som ikke var robust nok, når sådan noget her kan finde sted. Det er da ikke at pege fingre ad nogen. Det er bare at konstatere, at det ikke har været godt nok, når sådan noget har kunnet finde sted, og nu forbedrer vi det.

Det, vi har brug for, er jo lige præcis at vide, om den tid, der går, fra en patient giver samtykke til behandling, til behandlingen påbegyndes, ligger inden for lovens rammer. Det kræver altså, at vi har den viden og kan følge den centralt. Det er det, der nu bliver taget hånd om i første omgang med nogle skemaer, indtil man har fået udarbejdet teknikken i Landspatientregisteret og det kommer op at køre. Jeg synes, at det er forkert at sige, om det bare er det hele, for udgangspunktet er, at den lovgivning skal overholdes. Ligesom al anden lovgivning i det her land skal overholdes, skal den her lovgivning også overholdes. Der er en grund til, at vi arbejder med maksimale ventetider som patientrettigheder. Det er, fordi der er tale om nogle sygdomme, hvor tid er en fuldstændig afgørende faktor, og derfor skal det tages meget alvorligt, og regionerne skal selvfølgelig leve op til deres ansvar, og det er de også helt med på.

Kl. 16:56

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Sophie Løhde.

Kl. 16:56

Sophie Løhde (V):

Jeg er helt enig i, at det er meget vigtigt, at vi sikrer en langt bedre opfølgning og registrering på det her område. Jeg synes jo bare, at med den måde, ministeren havde været ude i pressen på, havde jeg personligt selv troet, at ministeren også var i stand til efterfølgende at vise noget mere handling. Men det er fair nok, at det er det, der ligger på regeringens bord.

Men jeg stillede et meget konkret spørgsmål om, hvorvidt der, hvis nu man som region bryder loven om maksimale ventetider for kræftpatienter, så skal være nogen sanktioner for regionen. Ministeren siger, at lov er lov, og lov skal holdes. Ja, vi har mange love i det her samfund, men der er også en række love i det her samfund, hvor det rent faktisk har nogle konsekvenser, hvis man ikke overholder dem. Det er der ikke på det her område. Selvfølgelig kan ministeren gå i pressen og sige, at det er beklageligt, at det ikke er godt nok, og at det skal være bedre, men mener ministeren, at der skal være nogen sanktioner, hvis der er nogle regioner her i landet, som ikke overholder den lov om maksimale ventetider for kræftpatienter, som jeg da alt andet lige må forstå at ministeren også synes er ekstremt vigtigt bliver overholdt?

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:57

udlejning af arealer. Statsforvaltningen i hovedstaden har i en principiel udtalelse fra foråret 2009 anført, at markedsleje skal søges opnået for kommunal udlejning af arealer, og det har givet anledning til usikkerhed og vanskelige overvejelser i flere kommuner i forbindelse med fornyelse af lejeaftalerne. I Miljøministeriet har vi ikke p.t. opdateret viden om prisprincipper og prisniveauer landet over, hverken for udlejning af kommunal eller for udlejning af statslig jord til kolonihaveformål, og det er derfor, jeg har bedt Naturstyrelsen om at gennemføre et udredningsarbejde, der kan kaste lys netop over prisforholdene. Jeg forventer, at den her rapport ligger klar i foråret 2012, og på den baggrund vil jeg vurdere, om der eventuelt måtte være behov for at gennemføre tiltag, f.eks. lovændringer, med henblik på at sikre en hensigtsmæssig praksis på området kolonihaver.

For ikke at foregribe udredningsarbejdet vil jeg ikke her i dag udtale mig nærmere om prisprincipper for udlejning af arealer til kolonihaveformål.

Kl. 17:01

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 17:01

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg synes, at det er en anelse flyvsk at stå og efterlyse mere handling. Udgangspunktet er jo, at de her regler, at de her patientrettigheder skal overholdes. Det er ikke acceptabelt, at de ikke bliver overholdt. Det er også derfor, at når jeg er blevet spurgt i pressen om, hvornår man så skal leve op til det, så er svaret, at det skal man nu. Det skal man i dag, for der er jo en grund til, at vi har den lovgivning, og derfor giver det jo heller ikke – synes jeg – så meget mening at gå meget længere ned ad den sti end at sige, at hvis ikke regionerne kan løfte det ansvar, de har for kræftbehandlingen i det her land, er det ikke regionerne, der skal stå for vores sundhedsvæsen. Regionerne er ansvarlige for at behandle kræftpatienter i det her land. Det er dem, der er sygehusejerne. Det er regionsdirektørerne, der skal skrive under på den indberetning, der skal sendes til Sundhedsstyrelsen hver måned. Det er regionsrådene, der har det politiske ansvar. Det ved regionerne også godt, og det er også derfor, vi kan se, at når den taskforce træder sammen, kommer der løsninger på bordet, så kommer der aftaler, og sådan skal det være, for ellers er det jo en grundlæggende bombe under hele den måde, vi har indrettet vores sundhedsvæsen og vores samfund på. Så den er ikke så meget længere end det. Det skal fungere.

Kl. 16:58

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til fru Sophie Løhde, og tak til ministeren for sundhed og forebyggelse.

Det næste spørgsmål er til miljøministeren fra hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 16:58

Spm. nr. S 1374

25) Til miljøministeren af:

Jørn Dohrmann (DF):

Hvilke overvejelser gør ministeren sig omkring en ændring af kravet om, at kolonihaver skal udlejes til markedspris?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jørn Dohrmann for at oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:58

Jørn Dohrmann (DF):

Hvilke overvejelser gør ministeren sig omkring en ændring af kravet om, at kolonihaver skal udlejes til markedspris?

Kl. 16:58

Anden næstformand (Søren Espersen):

Miljøministeren.

Kl. 16:58

Miljøministeren (Ida Auken):

Jeg vil gerne takke spørgeren for interessen for kolonihavetanken, en interesse, som jeg til fulde deler. Det er meget vigtigt for mig, at vi bliver ved med at sikre, at kolonihaverne i det her land er tilgængelige for alle borgere og alle befolkningsgrupper. Derfor har vi også sat gang i et udredningsarbejde, der skal se på, hvordan vi sikrer, at det bliver ved med at være muligt. Det overordnede formål med kolonihaveoven fra 2001 er netop at fastholde flest mulige kolonihaveområder, som med loven blev såkaldte varige kolonihaveområder.

Kolonihaveoven indeholder hverken regler om priser for udlejning af arealer til kolonihaveformål eller regler om kommunernes

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg synes jo, det er interessant, at ministeren nu også synes, at det her område skal kigges efter, for det har Dansk Folkeparti jo efterlyst i lang tid, nemlig at vi ligesom får kigget tingene igennem. Og jeg vil gerne spørge ministeren, om det er rimeligt, at man nogle steder kan se en prisstigning på op til 600 pct. Det har nogle kommuner sagt at de vil have over for den enkelte lejer, og der vil jeg bare spørge ministeren, om hun synes, det er rimeligt. Man kan også sige om den måde, grundene vurderes på som kolonihaver, at der er nogle, der har været ude at sammenligne dem med sommerhusgrunde.

Synes ministeren, at det er den måde, man ligesom skal prøve at få lejen op på ude i kommunerne, eller hvordan har ministeren overvejet at man kunne holde priserne nede? Man må have gjort sig nogle overvejelser, inden man satte udredningsarbejdet i gang. Det har vi gjort i Dansk Folkeparti, og jeg vil gerne høre, om ministeren også har gjort det.

Kl. 17:01

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:02

Miljøministeren (Ida Auken):

Tak for spørgsmålet. Jeg vil bare sige, at nu har SF både før og efter valget været optaget af, at vi har kolonihaver i det her land, og at folk i alle aldersgrupper og i alle befolkningsgrupper har råd til at bo der. Så det er klart, at når vi sætter et arbejde i gang for at finde ud af, hvad det er, der foregår derude, og hvad det er, der sker med pris-mekanismerne, så er det jo et arbejde, vi bliver nødt til at afvente resultatet af, før jeg står her og forholder mig til, hvad der sker i enkelte kommuner. Vi bliver nødt til at have et billede af landet og se, hvordan det ser ud derude: Er det faktisk sådan, at der er nogle, der ikke længere har råd til at have en kolonihave, der ikke længere har mulighed for at have den?

Det er selvfølgelig ikke hensigtsmæssigt, fordi kolonihaverne lige præcis har det formål at sikre, at også svagere befolkningsgrupper har mulighed for at komme ud, få lidt jord under neglene, være i det grønne, også selv om man f.eks. bor i en by og ikke nødvendigvis har adgang til det grønne og til luft og lys og alt det, man kan få i en kolonihave.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 17:03

som ministeren sagde, være ude i naturen, blive ligesom et med naturen. Det tror jeg vi alle sammen gerne vil, men vil ministeren også være med til at få reduceret den her lejestigning på de 600 pct.?

Kl. 17:06

Kl. 17:03

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:06

Jørn Dohrmann (DF):

Jo, men jeg synes jo, at ministeren i hvert fald i dag har muligheden for at vise noget handling, og jeg stillede nogle konkrete spørgsmål om, hvorvidt man syntes, det var rimeligt, at der var en 600-procents-stigning. Det var noget, ministeren måske kunne svare på, hvis det var, at man ønskede at svare på det. Det kan godt være, man ikke ønsker at svare på spørgsmålet, men jeg synes alligevel, ministeren skal have chancen en gang til: Synes ministeren, det er rimeligt, at der nogle steder er sket en stigning i lejen på over 600 pct., i forhold til hvad folk gav før, inden der kom den udtalelse, at det ligesom skulle ligne markedsværdien, eller vil ministeren nu prøve at se på, om det kan rulles tilbage, så det kan komme tilbage til det gamle niveau?

Jeg tror bare, det er vigtigt for dem, der sidder og lytter til den her debat, at der ligesom er nogle klare holdninger til, om ministeren ønsker at fastholde den her store stigning, eller om man kan se frem til, at man også kan overkomme at betale lejen for sin kolonihave i fremtiden.

Kl. 17:04

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:04

Miljøministeren (Ida Auken):

Jamen det er jo lige præcis at vise handling, for vi har siddet her i omkring 3 måneder, 100 dage, og har allerede nu sat gang i at finde ud af, hvad det betyder, at der kom en afgørelse i 2009, der sagde, at kommunerne skulle fastsætte lejen til markedsleje. Hvad betyder det? Den tidligere regering med Dansk Folkeparti ved roret, var jeg lige ved at sige, kunne jo i de 2 år, der var gået, efter at problemerne begyndte at opstå, have sat gang i noget, så det der med at have travlt, når vi står her 3 måneder efter og allerede er i gang med arbejdet, klinger en lille smule hult.

Så skulle vi ikke i stedet for bare blive enige om, at både Dansk Folkeparti og SF er meget optaget af, og at regeringen er meget optaget af, at vi sikrer, at kolonihaverne er tilgængelige for alle borgere? Uanset deres indkomstforhold, og uanset om de er blevet ældre borgere, så er det vigtigt, at de kolonihaver er tilgængelige, og at kommunerne har muligheder for at give borgerne lige præcis den fantastiske oplevelse, det er at kunne have en kolonihave.

Kl. 17:05

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 17:05

Jørn Dohrmann (DF):

Vi kan sagtens blive enige om, at der skal gøres noget på det her område. Jeg tror, vi alle sammen har presset på, for at der skulle ske noget. Men det, jeg bare savner i den debat, er jo netop, når ministeren nu får mulighed for at svare på, om hun synes, det er rimeligt, at der er nogle steder er sket den her 600-procents-stigning, at få at vide fra ministeren, om hun er enig med Dansk Folkeparti. Og der har Dansk Folkeparti sagt ganske klart, at vi ikke synes, det er rimeligt, at den stigning er sket, at den stigning på 600 pct. er fuldstændig uacceptabel, og at man ligesom skal finde en model, så vi kan komme ned på en acceptabel leje, så vi netop kan få borgerne til at bruge de her kolonihaver, dyrke deres egne grønsager, få lidt jord under neglene,

Miljøministeren (Ida Auken):

Ja, men regeringen er jo optaget af at finde en løsning på problemerne for hele landet, så i stedet for at stå her og forholde mig til et konkret eksempel et sted og trampe rundt i prisprincipper bliver jeg nødt til at afvente resultatet af det arbejde, vi har sat i gang, for at finde ud af, hvad det er, der foregår derude, hvor stort problemet er, og om der er behov for lovændringer på det her område. Det giver jo ikke nogen mening bare at stå og udtale sig om det her som minister, når man endnu ikke har fuldstændig klarhed over, hvordan det ser ud derude.

Så jeg afventer selvfølgelig det udredningsarbejde, der er i gang, og så kan vi bagefter begynde at diskutere, hvordan vi så får sikret en situation, hvor alle borgere har mulighed for at få en kolonihave, hvor alle borgere har mulighed for at kunne betale den pris, det koster at have en kolonihave i det her land. Det vil sige, at det problem, der opstod for over 2 år siden, har vi altså i løbet af 3 måneder allerede taget meget alvorligt ved at prøve at finde ud af, hvad det betyder, at der er blevet givet sådan en besked, hvad det betyder ude i kommunerne, hvad de konkrete problemstillinger er. Og det vil jeg jo altså sige er handling på det her område.

Kl. 17:07

Anden næstformand (Søren Espersen):
Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er ligeledes til miljøministeren og ligeledes fra hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 17:07

Spm. nr. S 1375

26) Til miljøministeren af:

Jørn Dohrmann (DF):

Hvordan vil ministeren sikre, at kommuner ikke blot benytter kommunale kolonihavegrunde som en ekstra indtægtskilde, men at kommunerne også tager hensyn til, at almindelige borgere som f.eks. folkepensionister skal have råd til at benytte kolonihaverne?

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Jørn Dohrmann bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 17:07

Jørn Dohrmann (DF):

Hvordan vil ministeren sikre, at kommuner ikke blot benytter kommunale kolonihavegrunde som en ekstra indtægtskilde, men at kommunerne også tager hensyn til, at almindelige borgere som f.eks. folkepensionister skal have råd til at benytte kolonihaverne?

Kl. 17:07

Anden næstformand (Søren Espersen):
Miljøministeren.

Kl. 17:07

Miljøministeren (Ida Auken):

Jeg vil gerne igen understrege, at jeg vil arbejde for at sikre, at kolonihaverne kan være tilgængelige for alle borgere og befolkningsgrupper. Kolonihaver skal fortsat være grønne oaser i og ved vores byer, og derfor afventer jeg et igangsat udredningsarbejde for at se, hvad der er muligt. Herudover vil jeg henvise til mit svar på det for-

rige spørgsmål, idet jeg ser de her to spørgsmål i tæt sammenhæng og egentlig også derfor mener, at svarene kan ses i tæt sammenhæng.

Som jeg nævnte i mit tidligere svar, har kolonihaveloven ikke i dag regler om priser for udlejning af arealer til kolonihaveformål, heller ikke for kommunernes udleje af arealer. Da jeg har igangsat et udredningsarbejde, vil jeg ikke her i dag udtale mig om kommunernes økonomi i forbindelse med udleje af kolonihavejord.

Kl. 17:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 17:08

Jørn Dohrmann (DF):

Det glæder mig da, at ministeren er optaget af det her problem og har sat lidt gang i tingene, men jeg synes alligevel, at ministeren glider lidt af på at svare mere konkret på spørgsmålene over for de mennesker, der sidder og forventer at få et svar.

Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om hun synes, det er i orden, at man benytter en ejendomsmægler, som bruger sommerhusområdet som grundlag for at fastlægge priser for de her kolonihaver. Man kan jo sige, at de ikke er sammenlignelige, for kolonihaverne kan ikke udstykkes, det er ikke egen matrikel, de kan ikke handles på samme måde. Så mener ministeren, at det er den rigtige måde, det her bliver prisfastsat på? Jeg ved jo, at ministeren har været optaget af det her spørgsmål før i tiden og dermed også har en baggrundsviden til at kunne vurdere denne sag.

Kl. 17:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:09

Miljøministeren (Ida Auken):

Før jeg udtaler mig om, hvad der er rimeligt, skal vi jo vide, hvad der foregår derude. Det er derfor, at jeg afventer det udredningsarbejde, der er i gang, så vi faktisk kan finde ud af, hvad det er, der sker derude, hvordan man gør, hvordan man fastsætter de her priser, og når vi så ved det, kan jeg udtale mig om, hvad der er rimeligt, og hvad der ikke er rimeligt, og se på, om noget af det skal ændres

Kl. 17:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 17:09

Jørn Dohrmann (DF):

Det er jo tydeligt for enhver, der følger med, at ministeren ikke ønsker at svare i dag på de her konkrete spørgsmål. Men jeg synes nu alligevel, at ministeren skal have chancen for at fortælle, hvad der kunne være en mulig løsning, i stedet for at afvente arbejdet, for vi ved jo alle sammen godt, at det kan blive en syltekrukke, og at tiden bare går.

Jeg synes, at ministeren skal forholde sig lidt til, at der er nogle af de her lejere, der i dag betaler en ret høj ekstra leje, som de ikke gjorde for ganske få år siden. Vil ministeren da være indstillet på at finde en sum penge, så de folk, der har betalt den ekstra leje, kunne få de penge tilbage, hvis det viser sig, at ministeren kommer med en lovændring eller en bekendtgørelse, som gør, at lejeniveauet kan komme tilbage på, hvad det var? Kan borgerne forvente at få penge tilbage?

Kl. 17:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Miljøministeren (Ida Auken):

Igen må jeg sige, at der er sat et arbejde i gang, hvor alle interessenterne bliver inddraget; hvor KL og forskellige andre interessenter bliver inddraget og kan komme med indspark til, hvordan vi skal løse problemerne. Jeg synes, det er en mere hensigtsmæssig måde at gøre det på, og det er mere respektfuldt over for dem, der er involveret, end at jeg står her i dag og udtaler mig om, hvad der er rimeligt, og hvad der ikke er rimeligt.

Jeg har helt tydeligt sagt, at det for mig er enormt vigtigt, at de her kolonihaver er tilgængelige for alle borgere i alle indkomstklasser, og dermed har jeg jo også sagt meget tydeligt, at det skal være nogle priser, som man også har råd til, selv om man er folkepensionist. Så lad os nu gå ind og finde ud af, hvor stort problemet er, hvordan det foregår i de forskellige kommuner, lad os lytte til de mennesker, der har med det at gøre, og som sidder sammen og diskuterer det, og så de kan komme med deres indspark til det her, før vi haster ud og gør et eller andet tjuhej og svinger om os med urimeligheder og hvad som helst. Lad os nu lige se det arbejde og gøre tingene grundigt i stedet for at skabe en konflikt, der måske ikke nødvendigvis er der.

Kl. 17:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 17:11

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg synes bare, at ministeren skylder de her borgere, der i dag er i klemme, at fortælle, hvad der er af muligheder for, at man i ministeriet eventuelt kunne finde en sum penge til de lejere, der er kommet i klemme. En stigning på 600 pct. er jo noget, folk kan mærke på deres pengepung. Hvis man er folkepensionist, eller hvis man er på en anden overførselsindkomst, har man ikke ret mange penge at gøre godt med. Derfor kunne det være rigtig rart, hvis ministeren ligesom siger, at man gerne vil prøve at hjælpe, hvis det er muligt at finde en sum penge, så de her folk eventuelt kunne få deres leje tilbage.

Er der andre områder, hvor man allerede nu kan sige, at man ikke er enig i den måde, det er foregået på i nogle af kommunerne, hvor de bare har hævet lejen? De der små tilkendegivelser synes jeg mangler. I stedet for propper man det bare ned i en syltekrukke, og ministeren siger, at vi må vente, til hele udredningsarbejdet er færdigt. Vil ministeren kommentere det?

Kl. 17:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:12

Miljøministeren (Ida Auken):

Jeg vil meget gerne hjælpe, og det gør jeg bedst ved at finde ud af, hvad der foregår, altså sætte det arbejde i gang og finde ud af, hvad der sker derude. Det har vi jo gjort, og vi kommer allerede med det her i foråret 2012. Det er sådan set rimelig hurtigt, i betragtning af at problemet opstod for over 2 år siden. En ny regering, der har siddet i under et halvt år, er allerede godt i gang med det her og kommer med en udredning her i løbet af foråret. Vi tager fat på problemerne og gør noget ved dem.

Jeg har endda her i dag meget klart tilkendegivet, at det ligger mig på sinde, at helt almindelige mennesker og folk med en ikke særlig høj indkomst også har mulighed for at få en kolonihave, for det var jo lige præcis det, der var meningen med kolonihaverne. Det var jo lige præcis hele grundlaget for kolonihavetanken, at folk, som måske ikke tjener så mange penge, også har mulighed for at komme

ud og være i en kolonihave, komme ud til noget jord og græs, hvor der er noget lys, og hvor der tit også er ren luft. Den tanke har jeg meget tydeligt bakket op om i dag.

Så lad os nu lige afvente tingene og have respekt for de mennesker, der er derude; dem, der er interessenterne, dem, der har med det at gøre. I stedet for at jeg står her på Christiansborg og kloger mig, lad os så lige lade virkeligheden udtale sig og komme med deres besyv til, hvad der er det rigtige at gøre.

Kl. 17:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Jørn Dohrmann.

Det næste spørgsmål er ligeledes til miljøministeren stillet af fru Anni Matthiesen.

Kl. 17:13

Spm. nr. S 1493

27) Til miljøministeren af:

Anni Matthiesen (V):

Hvad er ministerens holdning til spildevandsudvalgets analyser, der viser, at danske fødevarevirksomheder betaler en kraftig overpris for rensningen af deres spildevand?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Anni Matthiesen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 17:14

Anni Matthiesen (V):

Tak. Hvad er ministerens holdning til spildevandsudvalgets analyser, der viser, at danske fødevarevirksomheder betaler en kraftig overpris for rensningen af deres spildevand?

Kl. 17:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Miljøministeren.

Kl. 17:14

Miljøministeren (Ida Auken):

Det spildevandsudvalg, der nu er kommet med deres rapport, blev nedsat af den tidligere regering i 2010, og de har lavet en rapport, som var færdiggjort, da jeg tiltrådte som minister. Det skal lige slås fast, at den her rapport ikke indeholder anbefalinger, den består af analyser og beregninger af forskellige modeller. Så man kan sige, at skulle vi tale om, om der er uenighed om den her rapport, er det ikke om analyserne, men om, hvad vi så skal gøre fremadrettet, når vi kigger på de her analyser.

I selve rapporten er der forskellige modeller for etablering af en mere kostægte betaling for rensning af spildevand, altså at man skal komme tættere på at betale for det, man rent faktisk belaster med, kan man sige, og det vil sige modeller, hvor store vandforbrugere som f.eks. fødevarevirksomhederne kommer til at betale mindre.

Det er vigtigt at være opmærksom på, at betalingen for spildevand i dag hviler i sig selv. Det betyder, at letter vi priserne for de store vandforbrugere, jamen så er det altså de små vandforbrugere – de små virksomheder og almindelige borgere – der kommer til at betale regningen; man vælter det så at sige fra de store virksomheder over på de små virksomheder og borgerne.

Afhængigt af hvilken metode man lægger til grund, vil spildevandsbetalingen fordele sig forskelligt blandt vandforbrugerne, og det er nok ikke helt præcis sådan, at der findes én objektivt rigtig metode, der giver den mest kostægte betaling. Det beror i bund og grund også på politiske valg, hvis man vil prøve at komme så tæt som muligt på det kostægte niveau.

Jeg synes, at rapporten giver et godt grundlag for en politisk diskussion af, hvordan vi ønsker at indrette vores spildevandsbetaling,

og jeg synes, det er godt, at vi kan starte debatten i dag hernede i salen om, hvordan vi nu gør det her mest hensigtsmæssigt.

Jeg vil lige understrege, at den nuværende model har to fordele, som vi skal huske på hele vejen frem, og som jeg tror spørgeren er enig med mig i er vigtige, nemlig at det er nemt at administrere den nuværende model, og at den giver et klart incitament til at spare på vandet, og det er jo noget, vi gerne vil tage med, i hvert fald hvis vi går ind og vælger at lave den om. Så vi skal altså være varsomme med at etablere modeller, hvor man går på kompromis med de her to forhold.

Samtidig vil jeg fremhæve, at regeringen med finansloven for 2012 allerede har lettet betalingen for de store vandforbrugere. Det er sket ved at ændre drikkevandsafgiften, og den her ændring betyder, at f.eks. et stort slagteri med et vandforbrug på 0,5 mio. m³ får lettelse for omkring 200.000 kr. om året.

Til slut vil jeg fremhæve, at den her rapport også indeholder modeller for at indføre et regnvandsbidrag, som kan øge incitamentet til, at grundejere selv afleder deres regnvand. Et sådant regnvandsbidrag kan være med til at reducere prisen pr. kubikmeter, så det vil også lette betalingen for de største vandforbrugere. Men jeg ser frem til, at vi i forbindelse med hele den her diskussion om klimatilpasning også får mulighed for at indføre et regnvandsbidrag, for det vil være rigtig fint, hvis vi kunne finde en model, der reducerer presset på kloaknettet og samtidig bidrager til at styrke konkurrencesituationen for de store vandforbrugere i fødevarebranchen.

Kl. 17:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Anni Matthiesen.

Kl. 17:17

Anni Matthiesen (V):

Tak. Det glæder mig at høre, at ministeren netop også omtaler det med, at det også er vigtigt at have fokus på konkurrenceevnen. I den forbindelse vil jeg egentlig gerne spørge ind til, om ministeren ikke også er enig i, at man netop også er nødt til at have det med konkurrenceevnen i baghovedet, når man jo nu risikerer overbetaling. Bl.a. har vi jo et eksempel fra et slagteri, som det blev beskrevet i Nordjyske her den 23. december, der faktisk havde en overpris på godt 13 mio. kr. ud af 15 mio. kr. i spildevandsbetalingen. Jeg vil godt høre, om ministeren ikke synes, at der er nogle ting omkring netop det, at der er overbetaling, og det, at man samtidig jo også godt vil styrke den danske konkurrenceevne, som er modstridende.

Kl. 17:18

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:18

Miljøministeren (Ida Auken):

Altså, det er klart, at når vi kigger på spildevandsbetalingen i dag, er der nogle, der skal betale regningen. Og hvis det ikke er de store virksomheder, der betaler deres del, bliver det forbrugerne og de mindre virksomheder, der kommer til at betale. Så står vi og skal afveje, om det er de store virksomheders konkurrenceevne, der er vigtigst, eller om det er borgernes pengepung, der er vigtigst. Det er jo en svær politisk afvejning, og jeg synes, det er vigtigt, at vi kan få diskussionen også i dag om, hvordan vi skal gøre det.

Min intention er selvfølgelig at prøve at komme tættere på, at man faktisk betaler for det, man bruger, og det vil sige, at man ikke bare betaler for det vand, man hiver ud af hanen, og så tæller det også som ens spildevand, men at man kan begynde at se, at vi faktisk også betaler for vores regnvand. I dag betaler man jo det samme, uanset om man sender 10.000 m³ vand i kloakken eller 1.000 m³ vand – da betaler man f.eks. for sin grund. Så det kunne være smart,

hvis vi kunne komme frem til et sted, hvor man også betalte, efter hvor meget vand man sender i kloakken, hvor meget man belaster det fælles system – det er jo det, man også kunne kalde kostægte. Og så skal vi tænke os godt og grundigt om, inden vi gør det her, for det er jo et meget indviklet og komplekst område, og vi skulle nødig ødelægge en model, der i øjeblikket er nem at administrere, og som får forbrugerne til at spare på vandet.

Kl. 17:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er temmelig meget overskridelse af taletiden – faktisk hver gang. Så er det fru Anni Matthiesen.

Kl. 17:19

Anni Matthiesen (V):

Synes ministeren, og kan ministeren dermed bekræfte, at det er vigtigt nu at få ændret reglerne omkring det med spildevandsbetalingen, sådan at vi også sikrer, at hver enkelt forbruger i højere grad betaler for det, de egentlig, kan man sige, forurener eller i hvert fald udleder – sådan lidt i tråd med forurenere betaler-princippet?

Kl. 17:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:19

Miljøministeren (Ida Auken):

Ja, det er klart intentionen at komme i retning af, at man betaler for det, man belaster med, men så må man også helt ærligt sige, at det kan betyde stigende priser for nogle forbrugere. Og det er jo også en svær situation i dag, hvor der er mange mennesker, der oplever en krise tæt på sig. Så vi skal tænke os rigtig godt om, inden vi gør det her, men det er klart, at det er den retning, vi går i.

Kl. 17:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Anni Matthiesen.

Kl. 17:20

Anni Matthiesen (V):

Her til sidst vil jeg gerne lige spørge, om der så ikke kan være en fare i forbindelse med det. Ministeren har bl.a. meldt noget ud om, at det vil være hensigtsmæssigt i forhold til den kommende klimatilpasning, at det bliver på den måde, at man finansierer klimatilpasning via taksterne?

Kl. 17:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:20

Miljøministeren (Ida Auken):

Problemet med at betale for klimatilpasning er jo, at der kun er os til at betale regningen. Det vil sige, at hvis ikke vi gør de hensigtsmæssige ting, hvis ikke vi indretter vores kloaksystemer, vores veje og vores forskellige måder at aflede vandet på intelligent, kommer vi bare til at betale meget mere i den anden ende, for så skal vi betale for oprydning og stigende forsikringspræmier. Så det, vi har sagt meget tydeligt, er: Lad os forebygge i stedet for at rydde op. Man bruger pengene meget bedre, og det er meget billigere, og der er jo kun os til at betale regningen. Så lad os da gøre det på den intelligente og billigste måde.

Kl. 17:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hermed er spørgsmålet sluttet. Tak til fru Anni Matthiesen, tak til miljøministeren.

Det næste spørgsmål er til ministeren for ligestilling og kirke fra fru Fatma Øktem.

Kl. 17:21

Spm. nr. S 1494

28) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Fatma Øktem (V):

Hvorfor mener ministeren, at det er en god idé at indføre kvoter for kvinder i bestyrelser?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Fatma Øktem bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 17:21

Fatma Øktem (V):

Tak. Først vil jeg godt lige have lov til at sige tillykke til ministeren med de første 100 dage.

Spørgsmålet lyder: Hvorfor mener ministeren, at det er en god idé at indføre kvoter for kvinder i bestyrelser?

Kl. 17:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren for ligestilling og kirke.

Kl. 17:21

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Tak for det, og i lige måde, kunne man næsten sige, selv om der selvfølgelig er gået lidt mere end 100 dage siden valget.

Vi har jo tidligere her i Folketinget på foranledning af ordføreren drøftet regeringens holdning til kvoter i bestyrelser, og det gør jeg selvfølgelig gerne igen. Jeg vil gerne gentage, at der i Danmark er et problem med at få kvinder i virksomhedsbestyrelser. Kvinder sidder i dag kun på 11,6 pct. af bestyrelsesposterne i de børsnoterede aktieselskaber. Når man fratrækker de medarbejdervalgte bestyrelsesrepræsentanter, er der færre end 7 pct. kvinder. Mere end ni ud af ti generalforsamlingsvalgte bestyrelsesmedlemmer i Danmark er altså mænd. Når det er et problem, er det, fordi internationale undersøgelser har dokumenteret, at der er en positiv økonomisk sammenhæng mellem mangfoldighed og virksomhedernes økonomiske resultater. Det er samtidig spild af talent, at begge køn ikke i højere grad er i spil til bestyrelsesposterne.

Det ligger derfor regeringen meget på sinde at gøre noget ved det her problem. Derfor er det også nævnt i regeringsgrundlaget, og her slås det fast, at vi vil gå i dialog med erhvervslivet, og at vi vil vurdere forskellige forslag om kvoter på baggrund af køn. Der er flere måder at gøre det på, flere måder at øge andelen af kvinder i bestyrelser på, og jeg vil gerne så vidt muligt udvikle en dansk model, som jeg også har nævnt tidligere, med bred opbakning fra erhvervslivets repræsentanter. Jeg er i øjeblikket i dialog med erhvervslivet for at høre deres bud på, hvad der kunne sætte mere skub i denne udvikling med at få flere kvinder i bestyrelser. Samtidig ser jeg nærmere på forskellige modeller i andre europæiske lande og på, hvilke modeller de har brugt. Det er en proces, der er i gang, men det er endnu for tidligt at sige, hvor vi lander henne, og hvordan den danske model kommer til at se ud.

Kl. 17:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Fatma Øktem.

Kl. 17:23

Kl. 17:26

Fatma Øktem (V):

Tak for svaret. Når jeg spørger til det, er det netop, fordi jeg også har læst i regeringsgrundlaget, at regeringen vil gå i dialog med virksomhederne. Det har vi også talt om tidligere her i salen, og ministeren har også redegjort for, at man vil gå i dialog med virksomhederne, men det er der bare ikke så meget nyt i. Jeg har også tidligere nævnt, at den tidligere regering jo også havde en kampagne om, at man skulle i dialog med virksomhederne om flere kvinder i bestyrelserne.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge ministeren konkret: Hvad er succeskriteriet for denne dialog, og hvad skal der til for, at man vælger at indføre kvoter? Hvad er det i den dialog, der skal gøre, at man siger, at nu skal der kvoter til?

Kl. 17:24

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:24

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Der er to forskellige ting i det her. Jeg ved godt, at den tidligere regering gik i dialog med henblik på f.eks. at få lavet Operation Kædereaktion, som vi har videreført, og det er også noget, vi fortsætter. Den dialog fortsætter også, men når vi taler om dialog i den kontekst, som vi taler om nu, er det en dialog med erhvervslivet og også med de andre europæiske lande om, hvilken model det er, vi kan indføre i Danmark.

Det, som er vores præmis i det her, er, at vi gerne vil have flere kvinder i bestyrelser. Det ved jeg at ordføreren også gerne vil, og det er rigtig, rigtig godt. Dialogen består i at få gode råd og afsøge de forskellige muligheder, der er, også i de andre EU-lande og simpelt hen blive klogere, inden vi fremlægger et færdigt resultat. Jeg vil love ordføreren, at når vi er kommet det nærmere, vil ordføreren selvfølgelig også blive inviteret til et møde, så vi kan diskutere de forskellige ting. Det er klart, at det, vi har lagt op til, er et bredt samarbejde.

Kl. 17:25

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Fatma Øktem.

Kl. 17:25

Fatma Øktem (V):

Tak. Jeg ville ønske, at ministeren kunne løfte sløret en lille smule for, i hvilken retning vi går med hensyn til det her. Jeg kan godt forstå, at der er en søgen efter dialog, og det er jo også fantastisk. Jeg kan også godt sige herfra, at ministeren helt klart vil få Venstres konstruktive feedback på det udspil, ministeren barsler med.

Men jeg kunne alligevel godt tænke mig at høre ministerens holdning til det her. Hvis det er sådan, at man tænker i kvoter, og det viser sig, at den dialog ikke bliver, som man gerne vil, og at succeskriterierne ikke bliver opfyldt for, hvad der er nok dialog, altså hvis man ønsker kvoter, er der så nogle tanker om, at det her kun drejer sig om børsnoterede virksomheder? Jeg tænker, at man må have drøftet det her lidt. Er det kun børsnoterede virksomheder, eller vil man gå skridtet videre og så sige, at det også er det offentlige, og at det er fagbevægelsen? Hvad er ministerens holdning til det?

Kl. 17:26

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jamen nu synes jeg, at tingene bliver lidt for hypotetiske, for vi er netop i dialog. Grunden til, at jeg ikke kan afsløre noget, altså løfte sløret, som ordføreren beder mig om – i ren fairness – er rent faktisk, at ordføreren lige har spurgt mig om det for halvanden måned siden, er det vist. Det er en proces. Hvis nu vi havde ventet lidt, kunne jeg måske have løftet sløret for nogle flere ting, men så meget er der ikke sket siden sidste gang. Vi er i dialog, i en konstruktiv dialog, og vi kigger på det her med oprejst pande. De andre ting med, hvad der så skete osv. bliver lidt for hypotetiske, og det kan jeg naturligvis ikke svare på.

Kl. 17:27

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Fatma Øktem.

Kl. 17:27

Fatma Øktem (V):

Jamen så siger vi det.

Jeg vil gå videre og sige, at det vel ikke er nogen overraskelse, at jeg så meddeler ministeren, at rigtig mange ordførere fra regeringspartierne taler om kvoter. Det har man gjort før valget, man har lovet kvoter før valget. Den måde, man kan fortolke det på i regeringsgrundlaget, er jo sådan lidt både for og imod, for det er dialog og muligvis osv., men der er kvotesnak derude, der er løfter om kvoter, og det ved jeg ikke om ministeren er opmærksom på. Men hvis man nu har talt om kvoter i regeringen, og det må man jo have gjort, så kan jeg ikke lade være med – og så må ministeren kalde det hypotetisk – at spørge om, hvor retningen er i det her. Så jeg er meget spændt på, om der er kvotedrøftelser. Der er jo ikke – undskyld udtrykket – tvang, hvis der ikke er en sanktion; man kan ikke rigtig sætte det op. Hvad vil sanktionen være over for de virksomheder, der ikke opfylder kravene, for nu sagde ministeren, at kvoter også kunne være en mulighed? Der vil også være andre muligheder, eventuelt andre redskaber, man kan kigge på. Men hvis det nu var kvoter, man blev enige om, og som ministeren gik med til, hvad ville sanktionen være over for virksomhederne? For det hele handler jo om, at vi skal have flere kvinder i bestyrelser – og hvis vi skal det, skal det være via kvoter.

Kl. 17:29

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:29

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jamen igen foregriber ordføreren helt klart processen og tingenes gang. Der er mange forskellige muligheder. Der er kvotemodeller, som vi kender fra Norge, og jeg ved, at udvalget snart skal til Norge og kigge på det, og det kan man selvfølgelig blive klogere af. Der er måltalsmodeller, som andre lande har været inde at kigge på, og der er incitamentsmodeller, som man har kigget på. Så jeg synes, at man er nødt til at åbne øjnene for, at det hele ikke behøver være sådan noget tvang, som ordføreren lægger op til. Der er mange forskellige modeller, og alle de modeller er vi rent faktisk ved at kigge på, og det er det, dialogen selvfølgelig også består af. Jeg ville ønske, at jeg kunne fortælle, at vi var nået dertil eller dertil, men vi er i en proces, vi er i en dialog, og det er desværre kun det, jeg kan fortælle nu.

Kl. 17:30

Anden næstformand (Søren Espersen):
Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste og sidste spørgsmål er ligeledes til ministeren for ligestilling og kirke af fru Fatma Øktem.

Kl. 17:30

Spm. nr. S 1495

29) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Fatma Øktem (V):

Mener ministeren, at de norske erfaringer med kvoter for kvinder i bestyrelser bør tjene som et forbillede?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Fatma Øktem bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 17:30

Fatma Øktem (V):

Mange tak. Mener ministeren, at de norske erfaringer med kvoter for kvinder i bestyrelser bør tjene som et forbillede?

Kl. 17:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren for ligestilling og kirke.

Kl. 17:30

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Som jeg også lige har nævnt i min tidligere besvarelse, har regeringen ikke lagt sig fast på en model for at få flere kvinder i bestyrelser. Jeg vil da gerne knytte nogle kommentarer til de norske regler. Den norske lov er en meget, meget klar model. Der skal være mindst 40 pct. repræsentation af det ene køn i selskabsbestyrelserne, og hvis selskaberne ikke lever op til det, er der en hård sanktion om tvangsopløsning. De norske aktieselskaber fik en periode på 2 år til at indfase loven, og der er til dato ikke opløst nogen selskaber som følge af reglerne.

Det er ikke sikkert, at den norske model passer til de danske forhold, som vi også har talt om tidligere – også lige før. Det kan være, at nogle af de modeller, de bruger i andre lande, er meget mere hensigtsmæssige, men det er jo det, som vi er ved at kigge på. Det er selvfølgelig også noget, vi kommer tilbage til i den kommende tid. Men i det hele taget synes jeg, at debatten om bestyrelser ofte bliver sådan lidt skyttegravsagtig pro/contra den norske model, og det er en af årsagerne til, at jeg selvfølgelig gerne vil udvikle en dansk model. Jeg har også sagt tidligere, at de sidste 10 år har det været den norske model, man har diskuteret, og enten er man for eller imod, men der er rigtig mange andre muligheder for at få flere kvinder i bestyrelser, og igen er det jo det, vi alle gerne vil.

I Danmark er vi så foreløbig gået nogle andre veje end Norge. Vi har primært forsøgt os med forskellige frivillige, men alligevel nogle forpligtende initiativer i samarbejde med det danske erhvervsliv, og her tænker jeg f.eks. på Operation Kædereaktion, et sæt anbefalinger fra flere kvinder i bestyrelser, som den forrige regering satte i gang i slutningen af 2010. Over 50 virksomheder har faktisk skrevet under på det her initiativ om målrettet arbejde på at få flere kvinder i bestyrelser, og det er rigtig, rigtig positivt. Og det er selvfølgelig noget, som vi vil fortsætte. Jeg vil selvfølgelig gerne undersøge, hvordan det her initiativ har virket, og også hvordan vi kan få endnu flere virksomheder til at tage fat.

Kl. 17:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Fatma Øktem.

Kl. 17:32

Fatma Øktem (V):

Tak. Nu nævnte ministeren selv den norske model, fordi jeg spurgte ind til den. Men det gør jeg, fordi den norske model netop gang på gang bliver lagt frem som et forbillede på en model i debatterne og

især fra regeringspartierne. For ordførerne har den norske model nærmest været løsningen på hele problematikken omkring manglen på kvinder i bestyrelser.

Så er det, at jeg godt lige meget konkret kunne tænke mig at høre: Hvis ministeren er inspireret af den norske model – den del, ministeren er inspireret af – hvad er det konkret, ministeren er inspireret af ved den norske model?

Kl. 17:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:33

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jeg synes ikke, at jeg har nævnt, at jeg har oplevet en eller anden inspiration fra den norske model. Den norske model er en model for at få flere kvinder ind i bestyrelser, som de har i Norge, og det må vi respektere at de har der. Det er jo faktisk udvalget, der gerne vil op at kigge på det. Det synes jeg er fint. Jeg synes også bare, at man er nødsaget til at kigge lidt sydpå og se på, hvad det er, der er i resten af Europa, og i øvrigt fortsætte den dialog, som regeringen har og som jeg har med erhvervslivet.

Kl. 17:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Fatma Øktem.

Kl. 17:34

Fatma Øktem (V):

Det glæder mig, at ministeren synes, at vi skal kigge på lidt mere end det, de har i Norge, som jo som sagt gang på gang bliver brugt som nærmest et forbillede og som landet med løsningen på det problem her.

Jeg vil godt holde fast i det, for jeg har en eller anden frygt for, at vi en dag får de her kvindekvoter i bestyrelserne, og det er både jeg og Venstre helt klart imod. Men jeg vil også godt sige til det der med, at Norge gør nogle ting udmærket, som vi måske kan lære af, at det jo er en lille håndfuld kvinder i Norge – det har man undersøgt – som bestrider en stor del af de bestyrelsesposter. Jeg kunne godt tænke mig at høre, om ministeren har gjort sig nogen tanker om det, for jeg er sikker på, at kvoter på en eller anden måde indgår i det – altså, uanset om vi er for eller imod, så tænker vi jo kvoter, og det gør ministeren sikkert også. Er der nogen tanker i forbindelse med, at de her kvoter skulle komme – nu bliver det lidt hypotetisk igen – og vil ministeren så gå ind og kigge på, hvordan vi kan sikre, at det ikke er de samme kvinder, vi ser i bestyrelserne, men at det er nye kvinder og flere kvinder, der kommer ind i bestyrelserne, så det ikke er de samme kvinder, der står i statistikkerne? Tak.

Kl. 17:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:35

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Det er selvfølgelig meget svært at svare på, fordi vi ikke har lagt os fast på nogen som helst model. Jeg synes, det er en tilståelsessag, at Venstre allerede nu siger, at de ikke vil være med, og det synes jeg er ærgerligt, for vi er ikke nået frem til noget.

Med hensyn til at kvinderne går igen, vil jeg sige, at det er fuldstændig korrekt, at der er en stor hyppighed af gengangere i bestyrelserne, altså at de samme kvinder går igen, men jeg synes også, det er en halv sandhed, for virkeligheden er også, at når man kigger på mændene, kan man se, at de faktisk er med i mange flere bestyrelser.

Kl. 17:35

Kl. 17:38

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Fatma Øktem.

Kl. 17:36

Fatma Øktem (V):

Tak. Det er fuldstændig korrekt, og jeg står ved, at Venstre er imod kvindekvoter. Det vil jeg godt lige understrege igen. Det har ministeren fuldstændig ret i.

Her til sidst vil jeg godt sige, at vi jo i går var i Fællessalen, og der blev lanceret en bog om stærke kvinder, og ministeren holdt en tale, i går var vi også i salen her, hvor vi hyldede dronningen af Danmark for hendes 40 år som regent, og for et par dage siden kunne vi bryste os af, at kvindelige skuespillere klarer sig rigtig godt og er i fantastisk fremgang. Det vil sige, at noget af det, vi kan være rigtig stolte af, og som jeg også kunne ane i ministerens tale i går nede i Fællessalen ved lanceringen af den her bog, er, at vi har nogle fantastisk stærke kvinder, som har mod, og som også opnår det, de gerne vil. Vi har lært, at vi er uafhængige, vi er selvstændige, og vi tager de uddannelser og lever det liv, vi gerne vil. Det er nogle ting, man godt kan sige om danske kvinder.

Så er det, jeg godt vil høre ministerens holdning. Det her er bare et lille spørgsmål: Helt ærligt, hånden på hjertet, synes ministeren ikke, det er lidt dobbeltmoralisk på den ene side at hylde ekstremt stærke kvinder og så på den anden side sige: Ved I hvad? Omvendt er I også så svage, at vi skal have kvoter, for at I kan opnå de poster, I burde have? Tak.

Kl. 17:37

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:37

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jeg synes ikke, det handler om svaghed på nogen som helst måde, og det er underligt, synes jeg, at sammenligne kongehuset med den diskussion, vi har nu; jeg synes, det er to vidt forskellige ting. Vi har meget, meget stærke kvinder i Danmark, men der er altså også bare nogle mekanismer, der gør, at vi ikke får kvinder i bestyrelser. Og jeg må også indrømme, at tallene, som jeg også lige har nævnt, viser, at det går rigtig, rigtig langsomt. Det er jo rigtigt, at kvinderne er stærke, men der er åbenbart nogle barrierer, som gør, at de ikke kommer til at sidde i bestyrelser og i topledelse, og det er selvfølgelig også noget, vi gerne vil gøre noget ved.

Hvis man overhovedet ikke vil forholde sig til det, synes jeg, det er underligt, at Venstre i den tidligere regering netop var med til at sætte nogle af de her initiativer i gang, og det gjorde man jo netop i erkendelse af, at der skal flere kvinder i bestyrelser. Det er der masser af eksempler på, og det er der masser af Venstreordførere der har været ude at sige. Det, vi bare er uenige om, er, hvordan vi skal nå derhen, og det er jo fair nok; det er politiske beslutninger.

Kl. 17:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til fru Fatma Øktem og tak til ministeren for ligestilling og kirke.

Hermed er spørgetiden afsluttet.

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes på tirsdag den 17. januar, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside og skal i øvrigt henvise til ugeplanen, der også fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 17:39).